

Độc Hành Chí Tôn

Chiến Đấ rong Sinh Đô Thị

Mục lục

- Chương 1: Lời Mở Đầu
- Chương 2: Trọng Sinh
- Chương 3: Nhọ Bát Giới
- Chương 4: Tiểu Nô
- Chương 5: Trừng Phạt Long Tộc
- Chương 6: Thần Tiên Tam Giới
- Chương 7: Thần Tài
- Chương 8: Tu Luyện Bằng Linh Thạch
- Chương 9: Bất Diệt Chân Khí
- Chương 10: Phản Dame
- Chương 11: Nơi Này Có Không?
- Chương 12: Yêu Hoàng
- Chương 13: Đây Là Tỷ Phu Người
- Chương 14: Chó Tiên Giới Khác Nhân Giới
- Chương 15: Không Bằng Cầm Thú
- Chương 16: Người Thấy Ta Thế Nào
- Chương 17: Lý Gia
- Chương 18: Đào Gia
- Chương 19: Bá Thế Quyết
- Chương 20: Lười Đặt Tên
- Chương 21: Ảnh Kiếm
- Chương 22: Trang Bức Bị Sét Đánh
- Chương 23: Trang Bức Bị Sét Đánh 2
- Chương 24: Lười Nghĩ Tên
- Chương 25: Thông Báo ~~
- Chương 26: Tô Bá
- Chương 27: Không Tiêu Đề
- Chương 28: Giận Vì Hồng Nhan
- Chương 29: Bị Lợi Dụng
- Chương 30: Mù Đường
- Chương 31: Tiểu Nhu
- Chương 32: Hằng Nga
- Chương 33: Bắt Đầu Tu Luyện
- Chương 34: Tu Luyện Thành Công
- Chương 35: Hồ Chủ Nhân
- Chương 36: Không Sợ Gái Ít Chi Sợ Gái Nhiều
- Chương 37: Thánh Mù Hiển Linh
- Chương 38: Nàng?

THIÊN ĐỂ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Lời Mở Đầu

Truyện mới do mình Độc Hành Chí Tôn viết nhé mong mọi người ủng hộ, truyện hài bựa main không ngứa giống, thông minh có wechat nối liền tam giới nhé, lâu lâu chuyển chủ đề viết cho đỡ nhàm chán mong mọi người ủng hộ, truyện cũng có hệ thống tham gia nhưng không phải thăng cấp hay gì hết mà chỉ mang vai trò phụ trợ thôi có gì anh em nào đọc không hay đừng ném gạch đá chửi bới mình mà hãy văn minh qua những truyện khác đọc nhé mình xin cảm ơn

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Trọng Sinh

"Đùng"

Một tiếng sấm chớp nổ vang trời hướng xuống căn nhà trọ, điều đặc biệt là tiếng sấm này nổ dường như không có người để ý mà mọi người vẫn chăm chú làm việc.

Căn nhà trọ này nhìn rất cũ nát bên trên có treo bảng hiệu "Nam sinh kí túc xá", đây là căn kí túc xá mà mọi người đã bỏ hoang, bên trong một thanh niên nằm trên giường khuôn mặt đẹp trai nhưng mỗi tội có làn da dăm nắng, thanh niên này khuôn mặt vui vẻ không mang biểu hiện gì sợ sệt sau tiếng sấm vừa này, thanh niên cười vang mở miệng nói:

"Ha....ha...ta Thiên Đế trọng sinh rồi, đây là kiếp cuối cùng sau 99 lần độ kiếp ta sẽ chường không chư thiên "

Đúng vậy cậu thanh niên này không phải người bình thường, không phải người bình thường đây không có nghĩa là đầu óc không bình thường, mà đây không bình thường là do thân phận đặc biệt của hắn. Hắn chính là Thiên Đế lần trọng sinh thứ 99. Thiên Đế đây là chỉ một thực thể tối cường trong tam giới mà không thần tiên hoặc quỷ nào dám trêu chọc. Hắn tính ra năm nay mới hơn 9000 tuổi thấp hơn những vị thần khác nhưng không có một ai dám động vào hắn vì hắn có thực lực nghiền ép tam giới người đứng đầu, hắn có thể một ngón tay giết vạn quân, một bàn tay trăm phạt tổ.

Người thanh niên này là lần trọng sinh thứ 99 của hắn cũng chính là lần cuối cùng độ kiếp. Thiên Đế lúc này đang một mảnh vui mừng nói thầm:

"Ta chẳng biết lần này trọng sinh là vào người nào đây, chắc hẳn phải có tiền tài cùng thế lực mạnh mẽ đi"

Lúc này một mảng trí nhớ trôi vào đầu của hắn, một đồng ký ức không ngừng dung hợp. Khi thấy những kí ức này mặt hắn tối sầm lại tức giận gầm thét:

"Diêm vương lên đây cho lão tử thỉnh tội"

Hắn tức giận vì thân phận của mình sau khi trọng sinh, bình thường hẳn trọng sinh đều là người có tiền phú nhị đại lần này trọng sinh làm hắn tức giận không chịu nổi.

Thân xác mà hắn chiếm lĩnh không phải người có tiền hoặc quyền mà chỉ là một người bình thường.

Thân xác này chủ nhân lúc trước mang tên Lạc Tiêu là một tên cô nhi không cha không mẹ, khuôn mặt cũng không đến nỗi nào ngược lại còn được mệnh danh là soái ca, trong trường học là bao nỗi mộng của thiếu nữ, năm nay 17 tuổi trước lúc chết có một người bạn gái mang tên Phùng Diệp. Chắc mọi người đang hỏi tại sao hắn lại chết đúng không, đẹp trai, soái ca nhiều người ngưỡng mộ đã thế còn có người bạn gái xinh đẹp đáng lẽ ra phải vui mừng mà sống chứ.

Nhưng điều này tất cả đều sai, hắn đẹp trai soái ca nhiều người ngưỡng mộ nhưng khổ nỗi là một cô nhi nhà nghèo, bạn gái hắn Phùng Diệp lại là một người xinh đẹp không ít phú nhị đại truy. Truyện bi kịch là mới tối hôm qua hắn gặp bạn gái mình đi theo phú nhị đại vào khách sạn, hắn tức giận lao vào nói nhưng nàng chỉ để lại một câu chế giễu:

" Người xen lại mình đi cóc ghè đòi ăn thịt ta, người xem mình có gì vượt qua hắn không, hắn nhà giàu có thế lực khác xa người, người cùng lắm chỉ

được cái đẹp thôi "

Cũng chính vì câu nói này mà gây nên cái chết của hắn, nếu là bình thường thì không sao đằng này thì nàng ngay trước mắt mọi người nhục nhã hắn khiến mọi người trong trường đều biết ngay cả người ái mộ hắn bây giờ cũng không còn mà chỉ còn lại là khinh thường.

Hắn biết tin tức vậy nghiến răng nghiến lợi quyết định uống thuốc ngủ tự sát.

Khi đọc những kí ức này Thiên Đế tức giận cười khổ khẽ mĩa mai:

"Ha...ha...ta đường đường là Thiên Đế lại trọng sinh vô thân thể rác rưởi này, đã thế còn bị người yêu vung"

Đúng vậy hắn tức giận là bị người yêu vung. Phải biết hắn là ai đường đường là người đứng đầu tam giới hàng vạn tiên nữ phải ngược nhìn đòi làm nương tử của hắn, đằng này giờ lại bị người yêu vung nếu như những người ái mộ kia của hắn mà biết không thật cô gái kia mới là lạ.

Lúc này trong bóng tối bỗng xuất hiện một người đàn ông cao to vạm vỡ thân mặc áo quan ra cúi người trước mắt hắn:

"Thiên Đế ngài có việc gọi ta Diêm Vương "

Người này là Diêm Vương thống lĩnh âm phủ nổi tiếng là kiêu ngạo ngay cả Ngọc Hoàng cũng phải kiêng nể 3 phần, thường thường nhân giới mang một câu tục ngữ:

"Diêm Vương kêu canh 3 chết ai dám lưu canh năm "

Qua câu tục ngữ trên đã miêu tả ra hết tính tình kiêu ngạo của hắn, nhưng câu tục ngữ trên cũng không có chính xác, Diêm Vương có một người sợ mà

nhân giới không biết đó chính là Thiên Đế, nếu như Thiên Đế chỉ cần nói một câu thôi ngay cả hãn Diêm Vương cũng không dám cãi lời.

Thiên Đế thấy Diêm Vương xuất hiện tức giận nói:

"Diêm Vương người tốt lắm, hay bây giờ ta xuống địa phủ xem người lá gan lớn từng nào mà dám cho ta trọng sinh vào thân thể này"

Vừa nói sát khí của hãn vừa bắn ra tứ phía, phải biết đây là Thiên Đế đã trọng sinh 98 kiếp giết vô số người mà sát khí ngưng tụ há mà Diêm Vương có thể chống lại.

Diêm Vương cảm nhận được sát khí chân không ngừng run giở nguyên người đã quỳ xuống dưới đất hoảng sợ nói:

"Thiên Đế bớt giận xin hỏi vi thần có gì sai mà làm Thiên Đế tức giận như vậy "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Nhọ Bát Giới

Thiên Đế nghe vậy sát khí càng ngưng tụ mạnh mẽ hơn tức giận nói:

"Ta hỏi xem người có làm gì đúng không, bây giờ ta cho người lý do giải thích tại sao ta trọng sinh vào thân thể này nếu không đừng trách địa phủ tuyệt diệt "

Diêm Vương nghe vậy người không tự chủ được mà run lên sau lưng toát ra mồ hôi lạnh hoảng sợ tí thì ra nước tiểu, cũng chẳng trách được Diêm Vương, dù sao ngay cả Phật Tổ cùng Ngọc Hoàng cũng không đỡ nổi lượng sát khí này.

Diêm Vương giọng run run nói:

"Bẩm Thiên Đế ngài trọng sinh vào thể xác này chắc có sai sót của vi thần, mong ngài đại nhân không chấp vi thần tiểu nhân "

Thiên Đế khẽ nhíu mày, lúc này nhớ ra kí ức kia khuôn mặt hiện lên nụ cười gian xảo, nếu như Thiên Đình nhìn thấy nụ cười này chắc chắn phải cách xa Thiên Đế vì mỗi lần Thiên Đế nở nụ cười này là có một người không may. Nói không may vì sao dưới đây là một trong lời giải thích.

Chắc hẳn ai cũng biết Tây Du Ký, người ta nói Chu Bát Giới là Thiên Bồng Nguyên Soái do trêu chọc Hằng Nga nên bị Ngọc Hoàng đày hạ giới chuyển thể thành heo, rồi được Đường Tăng thu làm đồ đệ.

Nhưng truyện này thật ra tất cả không phải do Chu Bát Giới trêu chọc

Hằng Nga mà thành. Nguyên nhân chính thật ra là do Thiên Đế gây nên, chuyện là một lần trong tiệc bàn đào Chu Bát Giới uống say than thở nói "ta ước gì được làm con lợn suốt buổi được nằm chơi không phải làm gì", Thiên Đế nghe vậy khuôn mặt hiện lên nụ cười giống như bây giờ quay sang Ngọc Hoàng thì thào vào tai, Hắc nói:

"Ngọc Hoàng lão đệ, ta thấy Thiên Bồng Nguyên Soái muốn vậy ta cũng nên đáp ứng hắc "

Ngọc Hoàng nghe vậy cũng vui cười gật đầu trả lời:

"Thiên Đế lão huynh nói phải, dù sao ta nghe nói Như Lai tính lập nên một đội thỉnh kinh không biết ý huynh thế nào "

Nghe vậy Thiên Đế cũng quay sang chỗ Như Lai đang ngồi một góc dùng truyền âm thuật:

"Như Lai lão đệ không biết ý người thế nào "

Như Lai nghe vậy cũng không dám từ chối:

"Ý do Lão Huynh tự quyết đi,ta Như Lai không có ý kiến "

Thấy được Như Lai cùng Ngọc Hoàng đồng ý Thiên Đế khẽ vẫy tay lên Thiên Bồng Nguyên Soái từ từ biến thành lợn rồi bị truyền xuống hạ giới. Sáng hôm sau hắc tỉnh dậy thấy mình biến thành lợn tức giận chửi:

"Mả mẹ nó ai dám biến ta thành heo lăn ra đây "

Đáng thương Chu Bát Giới không biết người biến mình thành heo là Thiên Đế, Thiên Đế sau khi nghe chửi khuôn mặt lại hiện lên nụ cười tiêu dung khẽ vẫy tay lên và thế là sức mạnh của Thiên Bồng Nguyên Soái bị phong ấn,nếu không bát giới trong Tây Du Ký cũng không ăn hại như vậy.

Lúc này quỳ một bên Diêm Vương thấy Thiên Đế nở nụ cười như vậy, nhớ lại truyện của Chu Bát Giới trong lòng chỉ mặc niệm một câu " ai nhọ như vậy động vào Thiên Đế "

Lúc này Thiên cười quay sang Diêm Vương nói:

"Diêm Vương lão đệ người đem sổ sinh tử ra xem hộ ta 2 cái tên Phùng Diệp cùng Lý Tống Kiệt xem bọn hần còn thọ được bao nhiêu lâu "

Diêm Vương nghe vậy cũng không dám chần chừ mà mở ra sổ sinh tử bắt đầu đọc:

"Bẩm Thiên Đế, Phùng Diệp năm nay 17 tuổi còn có thể sống thọ thêm 70 năm, năm 87 tuổi sẽ chết còn Lý Tống Kiệt năm nay cũng mới 17 tuổi còn có thể hưởng thọ thêm 69 năm nữa, năm 86 tuổi sẽ chết "

Đọc xong lúc này Diêm Vương nghi hoặc quay sang Thiên Đế nói:

"Thiên Đế ngài hỏi cái này làm gì "

Thiên Đế nghe vậy nụ cười càng gian trá hơn:

"Diêm Vương lão đệ ta thấy 2 người này sống còn khá lâu nên xuống địa phủ sớm hơn một chút ta thấy người nên trừ bọn hần mỗi người đi 50 tuổi đi "

Diêm Vương nghe vậy tí thì sặc nói:

"Khụ....khụ Thiên Đế ngài chắc chắn phải làm vậy chứ "

Thiên Đế lúc này nghe vậy cũng khẽ nhíu mày rồi lắc đầu, thấy vậy Diêm Vương khẽ thở phào một câu. Ai ngờ vừa buông lỏng một lúc Thiên Đế nói một câu tý thì hần chết sặc.

"Diêm Vương lão đệ nói đúng làm vậy chưa đủ, ta thấy nên giảm bọn hần 50 năm thọ nguyên cùng 7 kiếp luân hồi làm cầu, vĩnh viễn sống trong nhà nghèo "

Diêm Vương nghe vậy lúc này trong lòng áy náy mặc niệm:

"Ta Diêm Vương xin lỗi 2 người bọn người nhưng lệnh của Thiên Đế không thể cãi có gì thì bọn người nên hối hận vì chọc giận ngài "

Diêm Vương lúc này khẽ viết bút vào sổ sinh tử,sau khi sửa xong đọc lại một lần nữa:

"Phùng Diệp năm nay 17 tuổi sống thêm được 20 năm nữa năm 37 tuổi sẽ chết,l luân hồi 7 kiếp làm cầu vĩnh viễn nhà nghèo. Lý Tổng Kiệt 17 tuổi sống thêm 19 năm nữa, năm 36 tuổi sẽ chết luân hồi 7 kiếp làm cầu vĩnh viễn nhà nghèo "

Viết xong dưới hần còn chấm thêm một từ:

"Thiên Đế lệnh không ai được trái "

Hần chấm thêm một dòng này là để cho sổ sinh tử biết đây lệnh do Thiên Đế, vì sổ sinh tử là một thần khí có linh tính riêng nên bình thường nếu sửa đổi mà nó không đồng ý thì sẽ không tác dụng.

Quả thật sau khi chấm dòng chữ cuối quyển sổ khẽ run run, dòng chữ hóa thành một dòng bạch quang biến mất vào luân hồi.

Lúc này dưới âm phủ mạnh bà cảm ứng được sổ sinh tử bị sửa đổi đang uống nước canh mạnh bà cũng đập bàn chửi lên.

"Diêm Vương người giỏi lắm không có đủ mọi người đồng ý mà dám sửa đổi sinh tử của người "

Mạnh bà lúc này lấy ra điện thoại nhắn tin lên wechat.

Mạnh bà: Diêm Vương sao người dám sửa đổi số sinh tử

Hằng nga: mạnh bà có vụ gì vậy [biểu lộ nghi hoặc]

Ngọc Hoàng: vụ gì trăm tham gia mới [biểu lộ nghi hoặc]

Dương Tiễn: mạnh bà bớt giận

.....

Lúc này đang quỳ dưới đất Diêm Vương trong túi áo vang lên tiếng "ting...ting...ting " mới cho tay vào túi áo mở ra điện thoại thấy tin nhắn tức giận gửi lại:

Diêm Vương:Nhắn cái gì ta đang chỗ Thiên Đế đây người giỏi lên đây nói chuyện với ngài [biểu lộ tức giận]

Mạnh bà lúc này đọc tin nhắn tí bị sặc nhãn lại:

Mạnh Bà: khụ...khụ ta không biết Diêm Vương người tiếp tục đi ta mạnh bà còn phải tiếp tục làm việc[thẹn thùng biểu lộ]

Lúc này trên nhóm chat thấy Diêm Vương nhắn lại căn bản đang yên tĩnh loạn lên một mảnh tương bưng:

Thất Tiên nữ: cầu vị trí thiên đế.

Hằng nga: cầu vị trí

Vương mẫu: cầu vị trí

Hồ ly tinh: cầu vị trí

Yêu hoàng: cầu vị trí

.....

"Ting..ting...ting"

Tiếng chuông vang lên không ngừng lúc này Thiên Đế biểu lộ nghi hoặc hỏi:

"Diêm lão đệ người có chuyện gì vậy "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Tiểu Nô

Nghe Thiên Đế hỏi Diêm Vương lúc này ho khan bắt đầu cất điện thoại vô túi áo nói:

"Thiên Đế ta không có việc gì á"

Thiên Đế lúc này đang hiếu kì vật trong túi áo của Diêm Vương, suy nghĩ một lúc Thiên Đế nở nụ cười gian xảo.

Thấy Thiên Đế nở nụ cười như vậy Diêm Vương cảm giác được có chuyện không đúng người run rẩy nói:

"Thiên Đế ngài nhìn gì ta á"

Lúc này Thiên Đế ho vài tiếng khẽ mỉm cười nói:

"Khụ...khụ..Diêm lão đệ ta thấy vật trong túi áo người khá là hay cho ta đến nhìn một phát "

Diêm Vương lúc này không dám cãi lời run lấy bấy từ trong túi áo móc điện thoại ra đưa cho Thiên Đế. Vẻ mặt tươi cười nói:

"Đây thưa Thiên Đế, đây được gọi là điện thoại di động là một pháp bảo được bán trên tiên giới "

Thiên Đế đón điện thoại hiếu kì nhìn điện thoại, lúc này trong lòng khẽ mặc niệm:

"Tiểu nô ra đây ta bảo "

Thiên Đế vừa mặc niệm xong trước mặt xuất hiện một bóng người nữ xinh đẹp ra cúi người trước mặt Thiên Đế khuôn mặt vui vẻ nói:

"Chủ nhân ngài có việc cần gọi Tiểu Nô "

Người gọi Tiểu Nô này thật ra không phải là con người, chính xác hơn là một kiện pháp bảo lưu trữ được Thiên Đế tạo ra, có thể linh trí hóa hình sống trong đan điền của Thiên Đế.

Thấy Tiểu Nô xuất hiện Thiên Đế vui mừng đưa cho Tiểu Nô chiếc điện thoại đang cầm trên tay nói:

"Tiểu Nô người xem vật này tìm kiếm xem trong kho đồ của ta có hay không, nếu không có thì làm cho ta một kiện "

Tiểu Nô lúc này cung kính cúi người lui ra một góc tay cầm điện thoại xem xét.

Lúc này Diêm Vương vẫn đang đứng một bên khom người, nhìn thấy Tiểu Nô người ứa ra mồ hôi lạnh, lúc này trong lòng mới suy nghĩ lại sự việc của Tiểu Bạch Long và Tiểu Nô.

Lúc này Diêm Vương đang nhớ đến Tiểu Bạch Long con trai của Đông Hải Long Vương cùng theo thầy trò Đường Tăng đi Tây Trúc thỉnh kinh. Trong nguyên tác Tây Du Ký thì Tiểu Bạch Long bị vợ vu oan phạm tội tử hình may được Quan Âm bồ tát cứu nhưng tất cả truyện xảy ra là do người đang đứng một bên chăm chú nhìn điện thoại đây này.

Đúng vậy tất cả sự việc xảy ra của Tiểu Bạch Long là do Tiểu Nô một tay mà ra. Năm ấy Tiểu Bạch Long với Đông Hải Long Vương cùng nhau lên thiên đình dự tiệc mừng thọ của Vương Mẫu Nương Nương. Lúc ấy Thiên Đế

bận việc nên không đến đành phải phái Tiểu Nô đi thay hẳn.

Tiểu Nô đi dự tiệc mặc bộ quần áo màu tím được làm bằng chất liệu màu lụa rất xinh đẹp tham gia dự tiệc.

Tiểu Nô lúc ấy ngồi một mình một bàn cũng không có ai đến làm phiền vì mọi người đều biết đây là người hầu của Thiên Đế nên cũng không dám động hoặc đến gần.

Đáng thương Tiểu Bạch Long cùng Đông Hải Long Vương do suốt ngày dưới biển chơi đùa nên không biết, lúc ấy lên dự tiệc mừng thọ do người quá đông khi thấy bàn trống thì lao vào ngồi, chỗ ngồi đấy là của Tiểu Nô

Nếu là ngồi không thì sẽ không có việc gì xảy ra đằng này Tiểu Bạch Long nhìn thấy Tiểu Nô xinh đẹp cứ dịch gần vào thấy vậy Tiểu Nô cũng vang lên một đợt cảnh cáo:

"Người lập tức cút khỏi chỗ này trong 5 giây,đừng để ta phải nhắc lại "

Lúc này Đông Hải Long Vương nghe Tiểu Nô nói với con trai của mình như vậy trong lòng đang vui cũng khẽ trầm xuống nói:

"Cô nương đừng quá mạnh động ta đường đường là Đông Hải Long Vương đây là con của ta,nếu như con của ta nhìn trúng người thì đây là phúc phận của người"

Lúc này Tiểu Bạch Long nghe cha nói vậy cũng gật đầu đáp ứng.

Tiểu Nô ngồi một bên khuôn mặt cũng băng lãnh xuống trầm giọng nói:

"Ta cho người 5 giây nếu không cút đừng trách ta ra tay nặng "

Lúc này ngồi một bàn Đông Hải Long Vương cùng Tiểu Bạch Long nghe vậy cũng cười châm chọc nói:

"Ta ngồi đây đây xem người làm gì được ta "

Tiểu Nô nghe vậy tức giận phiến Tiểu Bạch Long cùng Đông Hải Long Vương một cái tát nói:

"Người cú ngay "

Đông Hải Long Vương vốn là rồng là chúa tể một phương nào chịu được bị một đứa con gái tát tức giận tát trả lại.

Tiểu Nô lúc đấy mới được Thiên Đế tạo ra nào chịu được một phát phiến tai cả khuôn mặt xưng lên đỏ chót người bay xuống dưới đất.

Lúc này đang ngồi trong phòng Thiên Đế tâm lý với Tiểu Nô liên kết với nhau cảm ứng được Tiểu Nô bị khó dễ tức giận chạy đến tiệc mừng thọ của Vương Mẫu Nương Nương.

Vừa đến Thiên Đế nhìn thấy nằm một góc khuôn mặt xinh đẹp Tiểu Nô bị sưng lên đỏ chót người tức giận sát khí không ngừng tràn ra tay khẽ vung lên cả 2 người Đông Hải Long vương cùng Tiểu Bạch Long đều va vào bàn rượu. Giọng trầm xuống khuôn mặt băng lãnh nói:

"Đông Hải Long Vương người gan lắm ngay cả người hầu của ta cũng dám động vào, bây giờ ta ở chỗ này giết người cũng không ai dám cản ta"

Đông Hải Long vương lúc này mới biết được thân phận của người phụ nữ kia sau lưng toát lên mồ hôi lạnh lòng hối hận người không ngừng run run quay về phía Thiên Đế quỳ xuống nói:

"Thiên..... Thiên Đế ta thật không biết đây là người của ngài,ta mong ngài tiểu nhân không nên chấp nhậ với ta"

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Trừng Phạt Long Tộc

Thiên Đế nghe vậy mặt hiện lên nụ cười khinh thường, mắt liếc nhìn qua Đông Hải Long Vương.

Đông Hải Long Vương thấy Thiên Đế nhìn mình như vậy người quỳ dưới đất không ngừng run sau lưng giờ đã ướt đầm mồ hôi lạnh.

Thiên Đế lúc này giọng lạnh nhạt mở miệng nói:

"Long rất kiêu ngạo phải không "

Đông Hải Long Vương nghe vậy vội vàng từ chối nói:

"Bẩm, không phải như vậy"

Thiên Đế lúc này nở nụ cười "gian xảo" nói:

"Ha....ha...ta hình như nghe thấy vậy "

Thấy nụ cười của Thiên Đế, Đông Hải Long Vương người run lấy bấy vội vàng lắc đầu.

"Dạ....chắc do ngài nghe lầm"

"Thật Sao?"

Thiên Đế híp mắt vào hỏi.

"Đúng...đúng vậy "

Đông Hải Long Vương nghe vậy gật đầu đồng ý.

Thiên Đế lúc này quay về phía Tiểu Nô đang nằm một bên dưỡng thương, lúc này Tiểu Nô cả người đã bình phục được hết, nếu như là thần tiên bình thường thì chắc chắn cũng phải tĩnh dưỡng từ 1-2 ngày, đằng này thì khác Tiểu Nô là do Thiên Đế tạo thành pháp bảo đã có thể được gọi là thần khí nên tốc độ hồi phục rất cao.

Thiên Đế lúc này thấy Tiểu Nô đã khôi phục cũng không thấy làm lạ, nở nụ cười hỏi:

"Tiểu Nô người này nói có đúng không"

Vừa nói Thiên Đế vừa nháy mắt, Tiểu Nô hiểu ý bắt đầu giả vờ khóc lóc lao vào ôm lấy Thiên Đế vừa khóc vừa nói:

"Hix...hix.....Thiên Đế hănh nói rằng con trai của hănh để ý đến Tiểu Nô là phúc phận của Tiểu Nô, Tiểu Nô nghe vậy tức giận đuổi hănh đi hănh không những không nghe lời mà còn phẫn cho Tiểu Nô một phát tát, may có ngài đến kịp nếu không thì Tiểu Nô cũng không biết phải ra sao"

Quỳ dưới đất Đông Hải Long Vương sắc mặt trắng bệch người lúc này run lẩy bẩy tâm lý giờ 10 phần hối hận á.

Mà một bên mọi người đang dự tiệc nhìn thấy Thiên Đế như vậy cũng không dám nói gì mà ngồi hóng, dù sao đây là Thiên Đế cường giả qua 56 lần độ kiếp, ngay cả bây giờ mọi người lên đánh cũng chưa chắc là đối thủ của Thiên Đế, dù sao bọn hănh cũng không muốn bị giống Đông Hải.

Lúc này ôm trong ngực Tiểu Nô, Thiên Đế nghe kể lại sát khí càng ngày càng dày đặc, bây giờ Thiên Đế đã tản mát ra hết sát khí có thể nói toàn bộ mọi người dự tiệc ở ngoài đều cảm nhận được lượng sát khí này cũng không tự chủ được mà run sợ, thậm chí có người còn quỳ lạy, đây còn là người

ngoài cuộc huống chi lúc này đang quỳ dưới đất gánh chịu lượng sát khí này Đông Hải Long Vương.

Chỉ biết lúc này Đông Hải Long Vương quỳ dưới đất miệng bắn ra từng tia máu tươi bị nội thương không hề nhẹ, tu vi lúc này từ huyền tiên trực tiếp giảm sút xuống còn tán tiên nếu không có 5000 năm tu dưỡng thì đừng mong có thể quay trở lại cảnh giới cũ.

Lúc này Vương Mẫu Nương Nương chịu được lượng sát khí kia khuôn mặt đã đỏ bừng khẽ cắn răng nói:

"Thiên Đế ca ca, đây đang là tiệc mừng thọ của ta nên ta mong ngài tha cho Đông Hải Long Vương một mạng đi, dù sao bây giờ mà có người chết cũng không vui"

Thiên Đế lúc này nghe thấy Vương Mẫu Nương Nương nói vậy cũng không tiện ra tay, dù sao bây giờ đang tiệc mừng thọ người ta. Lúc này Thiên Đế gật đầu đáp ứng nói:

"Vương Mẫu Bảo Bảo cho người một bộ mặt mũi tha cho hẳn 1 mạng sống, nhưng chết có thể tha, tội sống không thể tha"

Nói xong Thiên Đế quay xuống mọi người, lúc này cả người hẳn tản mát ra từng tia vương giả chi khí nói:

"Từ bây giờ Long Tộc sẽ là thú cười của mọi người trên Thiên Đình vĩnh viễn không thể thay đổi, trái lệnh giết không tha"

Lúc ấy mọi người trong Long Tộc từ một bá chủ một phương chỉ sau một câu nói đã chuyển thành nô lệ, tui vẫn giữ được đất nhưng phải làm thú cười

cho người ta, đối với một loài kiêu ngạo như Long thì đây được coi là hình phạt tàn ác nhất. Lúc này có thể ví Long Tộc bằng một câu nói:

"Từ đỉnh vinh quang bỗng nhiên tụt xuống đáy "

Cũng chính vì vậy nên sau khi về cung điện Tiểu Bạch Long bị phán tội tử hình sau cùng được Quan Âm cứu phải làm thú cưỡi cho sa tăng đi thỉnh kinh.

Nhớ lại những điều đây Diêm Vương người không tự chủ được rung mình một cái.

"Bốp"

Một tiếng kêu vang lên, tiếng kêu này là từ chỗ Tiểu Nô, lúc này dưới chân cô nàng đã có đầy đủ mảnh vỡ là của chiếc điện thoại Diêm Vương, thấy vậy Diêm Vương lại một trận đau xót. Hẳn xót vì đây là chiếc điện thoại được mua trên tiên giới với giá 100000 công đức á,tuy nhìn là ít nhưng hẳn cũng phải tích góp trong 5 năm làm dưới địa phủ mới đền bù được.

=====

Ps/ truyện về Tiểu Bạch Long là đang ở lúc Thiên Đế độ kiếp 56 nên có gì ae đừng thắc mắc nhé.

Còn đây là đẳng cấp tu tiên:

Nhân giới:Trúc Cơ —— Toàn Chiếu —— Tích Cốc —— Khai Quang —— Kim Đan —— Nguyên Anh —— Xuất Khiếu —— Phân Thần —— Hợp Thể —— Đại Thừa —— Độ Kiếp

Bán Tiên:Một kiếp Tán tiên —— hai kiếp Tán tiên —— ba kiếp Tán tiên —— bốn kiếp Tán tiên —— năm kiếp Tán tiên —— sáu kiếp Tán tiên —— thất kiếp Tán tiên —— tám kiếp Tán tiên —— chín kiếp Tán tiên

Tiên Nhân:chia làm thiên tiên —— kim tiên —— Đại La Kim Tiên ——

cửu thiên huyền tiên —— tiên quân —— tiên đế.

Ngoài đẳng cấp trên ra là Độ Kiếp, độ kiếp này khác với ở nhân giới vì đẳng cấp này được gọi là siêu việt Tiên Nhân được chia làm 99 thiên kiếp, mỗi kiếp phải trọng sinh lại một lần, lúc này Thiên Đế đang ở độ kiếp 98 trọng sinh lần này là 99 nhé.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Thần Tiên Tam Giới

Nhìn thấy dưới đất là mảnh vỡ điện thoại Thiên Đế ho khan nghi hoặc hỏi:

"Khụ... Khụ... Tiểu Nô người thế này là để làm gì "

Tiểu Nô nghe vậy khuôn mặt ngây thơ vô số tội trả lời:

"Tiểu Nô phải đập ra xem cấu tạo mới biết cách làm chứ "

Nghe vậy Thiên Đế cảm giác có đạo lý cũng không trách móc mà khen hay:

"Tốt Tiểu Nô người cứ làm mọi việc mình cần đi "

Tiểu Nô nghe vậy gật gật đầu cúi xuống nhìn tiếp mảnh vỡ chiếc điện thoại.

Lúc này Diêm Vương quỳ một bên trong lòng vô tận đau xót á,nếu không phải hấn đánh không lại Thiên Đế thì giờ hấn đã lao lên,trong lòng hấn lúc này giờ đang hận chết bọn thần tiên trên thiên đình kia,nếu không phải bọn hấn nhẩn thì giờ hấn cũng không mất điện thoại.

"Vô địch cỡ nào tịch mịch "

Lúc này tiếng chuông điện thoại vang lên, Thiên Đế nghi hoặc cho tay nhét vào túi quần móc ra chiếc điện thoại,chiếc điện thoại này là hàng nhái của iPhone 7s chủ nhân đợt trước mua được ngoài quán vỉa hè. Nhìn thấy

trong tay mình chiếc điện thoại Thiên Đế quay sang phía Tiểu Nô nói:

"Tiểu Nô đừng á, không cần nghiên cứu ta có điện thoại rồi "

Tiểu Nô nghe vậy đang loay hoay nghịch mảnh vỡ điện thoại cũng dừng lại đứng dậy về gần phía Thiên Đế vẻ mặt tươi cười nói:

"Thiên Đế ngài có rồi, vậy thì ta cũng không phải chế tạo cái nữa...hi....hi"

Lúc này quỳ dưới đất Diêm Vương tâm muốn lên bóp cổ Thiên Đế cũng có trong lòng giờ đang chờ:

"Cmn người có điện thoại rồi còn mượn lão tử"

Thiên Đế lúc tay đã có được máy điện thoại cũng quay sang Diêm Vương nói:

"Được rồi Diêm Vương giờ người có thể đi, ta hết việc cần nhờ người rồi "

Diêm Vương nghe vậy trong lòng đau xót không nguyện ý cũng đành phải đi, dù sao bây giờ kêu hắn đòi Thiên Đế đồ 100 lá gan cũng không dám.

"A..đợi tí "

Thiên Đế lúc này mới nhớ ra mình mượn điện thoại của Diêm Vương hô gọi quay lại.

Nghe thấy tiếng gọi Diêm Vương chuẩn bị đi cũng cúi người hỏi Thiên Đế:

"Thiên Đế ngài còn có gì cần vi thần "

Thiên Đế nghe vậy trách móc Diêm Vương:

"Diêm Vương người đang trí như vậy, điện thoại người còn ở đây chưa lấy đâu "

Diêm Vương lúc này khóc không ra nước mắt trong lòng giờ đang suy nghĩ:

"Ta..ta..không quên á chẳng qua đồ bị ngài đập vỡ rồi ta nào dám đòi hỏi "

Diêm Vương trong lòng nghĩ thế cũng không dám biểu hiện ra bên ngoài mà khom lưng người khẽ nói:

"Dạ....do vi thần già rồi nên đang trí ngài giờ có thể trả cho vi thần điện thoại"

Thiên Đế lúc này chuẩn bị hỏi Tiểu Nô điện thoại đâu thì nhìn thấy dưới đất là mảnh vỡ mới nhớ lại Tiểu Nô làm nghiên cứu nên đập vỡ rồi ngài ngừng nói:

"Diêm Vương ta giờ mới nhớ điện thoại người vỡ rồi, hay giờ người đi đi sau này có việc gì cứ nhờ ta coi như đây là đền bù tổn thất cho người đi"

Diêm Vương nghe vậy trong lòng đau xót giờ cũng biến mất phần nào, phải biết đây là nhờ Thiên Đế một lần, nhìn thì như thế thôi nhưng Thiên Đế đây là người đứng đầu tam giới, có được một lần nhờ người như vậy bọn thần tiên kia mà biết giờ cũng đang đổ kị chết hẵn. Trong lòng Diêm Vương lúc này vui mừng suy nghĩ:

"Một cái điện thoại đổi lần trợ giúp không lỗ á"

Suy nghĩ là suy nghĩ Diêm Vương cũng không biểu hiện ra ngoài mà cúi người hai tay chắp thành năm đấm chào:

"Thiên Đế đã không có việc gì thì vi thần về địa phủ đây dù sao dưới còn

nhều việc vi thần chưa xử lí,sau này nếu có việc vi thần sẽ nhờ ngài giúp "

Nói xong Diêm Vương độn thổ xuống dưới đất quay về âm phủ.

"Ting..Ting"

Diêm Vương vừa đi điện thoại trên tay Thiên Đế vang lên âm thanh thông báo:

"Vương Mẫu Nương Nương mời bạn tham gia quần chat Thần Tiên Tam Giới "

"Thiên Đế gia nhập quần chat"

Vừa thấy thông báo mọi người căn bản đang yên tĩnh cũng bắt đầu nhao nhao lên.

Vương Mẫu Nương Nương: Chào mừng Thiên Đế gia nhập quần chat (biểu lộ vui mừng)

Hằng Nga: Thiên Đế gia nhập quần chat cầu phát hồng bao (biểu lộ ngại ngùng)

Thất Tiên Nữ: Thiên Đế ngài dưới nhân giới cho ta cầu vị trí ta đến giúp ngài làm ấm giường á (biểu lộ ngại ngùng)

Chu Bát Giới: Ô...Ô...ta lão trư á Thiên Đế ngài cho ta xin hồng bao.

.....

Lúc này Thiên Đế thấy nhóm chat nhiều người như vậy cũng hồi phục tin tức:

Thiên Đế: mọi người tập hợp ta chuẩn bị phát hồng bao.

Thấy Thiên Đế hồi phục mọi người chat càng sôi động lên, phải biết đây là hồng bao của người đứng đầu tam giới á, trong nhóm ai không muốn.

Vương Mẫu Nương Nương: cầu hồng bao

Yêu Hoàng: cầu hồng bao

Ngọc hoàng: cầu hồng bao

Nguyệt lão: cầu hồng bao.

.....

Thấy mọi người hồi phục Thiên Đế cũng vào giao diện phát hồng bao gửi đi 10.000.000 công đức điểm, lúc này thông báo quần chat vang lên:

"Thiên Đế gửi hồng bao"

Hồng bao vừa phát ra chưa đầy 5 giây thì bị cướp hết, lúc này mở ra giao diện nhận thưởng:

Hằng Nga cướp được 300000 điểm công đức trị.

Thất Tiên Nữ cướp được 200000 điểm công đức trị.

Yêu Hoàng cướp được 100000 điểm công đức trị

Thần Tài cướp được 50000 điểm công đức trị.

.....

Những người cướp được hồng bao thì vui mừng hồi phục:

Hằng Nga: Thiên Đế hào phóng nha.

Thất Tiên Nữ: ngài độ kiếp nhanh lên ta đợi ngài thiên đình nha (biểu lộ ngại ngùng)

Yêu Hoàng: bản vương lâu rồi mới có nhiều công đức trị như vậy cảm ơn Thiên Đế.

.....

Cũng có một vài người không cướp được oán trách:

Chu bát giới: ta trời ạ

Nguyệt Lão: trời ạ

Dương Tiễn: ta trời ạ,tay chậm không đoạt được hồng bao (biểu lộ đau khổ)

Ngọc Hoàng: trời trời cái gì, ta đây cũng không cướp được hồng bao đừng kêu ta(biểu lộ buồn bực)

.....

Nhìn thấy biểu lộ mọi người Thiên Đế nghi hoặc phản hồi lại:

Thiên Đế: mới có 10.000.000 công đức trị thôi bọn người cần phải như thế này không (biểu lộ nghi hoặc)

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thần Tài

Thiên Đế viết dòng này thật không biết 10.000.000 công đức trị trên Thiên Đình có thể ngang bằng 500 năm tiền lương của mọi người trên thiên đình, đây là đối với những người có chức vụ cao như Diêm Vương cùng Ngọc Hoàng mới kiếm được từng đống, còn những tiểu tiên như Thất Tiên Nữ thì thật cũng chẳng kiếm được từng đống công đức trị.

Dòng trạng thái vừa hiện lên mọi người bắt đầu loạn.

Thất Tiên Nữ: thổ hào cầu bảm đúi(biểu lộ ngại ngùng)

Vương Mẫu Nương Nương: Thiên Đế ca ca, cầu nuôi bảo bảo (biểu lộ ngại ngùng)

Dương Tiễn: Thiên Đế ca ca,cầu nhận tiểu đệ một lạy.

.....

Thấy những dòng chat này Thiên Đế bất đắc dĩ tắt máy, lúc này trong lòng hẳn đang suy nghĩ " chẳng nhẽ 10.000.000 công đức trị kiếm khó như vậy "

Nếu những thần tiên kia mà biết Thiên Đế đang suy nghĩ dù đánh không thắng được cũng phải lao lên cố,500 năm tiền lương á.

"Rầm "

Đúng lúc Thiên Đế đang suy nghĩ một tiếng đổ vỡ vang lên kéo hẳn ra khỏi suy nghĩ.

Hắn quay lại đã thấy trên tường là một lỗ thủng to tầm 30cm đứng gần là Tiểu Nô. Thấy vậy Thiên Đế nghi hoặc hỏi:

"Tiểu Nô người đây là làm gì "

Tiểu Nô nghe gọi cười hì hì trả lời:

"Chủ nhân Tiểu Nô đang sửa lại cung điện á, chủ nhân đường đường là Thiên Đế ở căn nhà như này căn bản không được "

Thiên Đế nghe vậy cảm thấy đúng nhưng cũng ngăn cản lại nói:

"Tiểu Nô không cần á, sáng mai chúng ta đi mua xem nhà mới dù sao giờ ở nhân giới chúng ta cũng nên thử sống giống nơi đây xem"

Tiểu Nô nghe vậy gật đầu đồng ý.

Thấy Tiểu Nô gật đầu Thiên Đế lúc này mới nhớ ra một điều quan trọng tay khẽ gõ đầu lẩm bẩm nói:

"Nhân giới tiền tài ta không có á, làm sao bây giờ"

Sau một hồi suy nghĩ Thiên Đế mới chợt nhớ ra một người.

"Thần tài, đúng rồi Thần Tài á"

Tìm được cách lấy tiền Thiên Đế bắt đầu mở máy điện thoại tìm bạn bè, sau một lúc thì thấy thần tài.

Thông báo: bạn gửi lời mời đến thần tài xin chờ đối phương đồng ý.

Lúc này thần tài đang trên thiên giới xem xét giấy tờ điện thoại vang lên thông báo:

Thông báo: Thiên Đế gửi lời mời kết bạn phải chằng đồng ý.

Thấy người gửi lời mời kết bạn Thần Tài nghi hoặc suy nghĩ:

"Thiên Đế gửi lời mời kết bạn đến ta làm gì "

Nghi hoặc Thần tài bấm vào xác nhận đồng ý. Lúc này Thiên Đế thấy đối phương đồng ý vội vàng gửi tin nhắn riêng tới:

Thiên Đế: Thần Tài, Thần Tài ở không

Thấy Thiên Đế thần tài ngay lập tức hồi phục:

Thần Tài: vi thần ở phải chằng ngài có việc.

Thiên Đế: cho ta đổi một chút công đức trị ra tiền tài dưới hạ giới

Thần Tài: dưới hạ giới tỷ lệ đổi tiền khác nhau,giờ ngài đang ở khu vực nào

Thiên Đế lúc này thấy tin nhắn hồi phục mới lục lại trí nhớ sau một lúc hẳn hồi phục:

Thiên Đế: ta đang ở nơi gọi là Trung Quốc, cụ thể là tỉnh Vĩnh Hải đi.

Thần Tài thấy tin nhắn hồi phục trong lòng suy nghĩ:

"Tiền dưới đây đại khái 1 công đức trị bằng 1tỷ nhân dân tệ đi,hay giờ ta bảo hẳn 1 công đức trị bằng 100 triệu nhỉ tiện thể kiếm lời một chút. Không không được ta nghĩ gì vậy đây là người đứng đầu tam giới á, không cần thận ta mất đầu như chơi "

Thần Tài sau xuất hiện ý tưởng này sau lưng toàn là mồ hôi lạnh, không dám có suy nghĩ linh tinh mà hồi phục ngay lập tức:

Thần Tài: dưới hạ giới 1 công đức trị bằng 1 tỷ nhân dân tệ, chẳng biết ngài cần đổi bao nhiêu nha

Thiên Đế thấy Thần Tài hồi phục trong lòng nghĩ thầm:

"1 công đức trị được 1 tỷ, vậy chắc dưới nhân giới mắc lắm hay ta bây giờ lập tức đổi 1 trăm nghìn công đức trị nhỉ"

Trong lòng quyết định Thiên Đế nhắn tin lại:

Thiên Đế: Thần Tài cho ta trước đổi 1 trăm nghìn công đức trị đi.

Thần Tài: vậy bây giờ vi thần lập tức gửi cho ngài một thẻ ngân hàng đi, bên trong chứa 100.000 tỷ nhân dân tệ đi.

Thiên Đế: được rồi nhanh nhanh cho ta.

Lúc này âm thanh thông báo vang lên:

Thần tài gửi cho bạn một thẻ ngân hàng, lập tức gửi vào túi chữ vật

Nhận được vật phẩm Thiên Đế vui mừng gửi công đức trị qua cho thần tài.

Thông báo: bạn vừa chuyển qua cho Thần Tài 1 triệu điểm công đức trị

Thần tài lúc này nhận được công đức trị nghi hoặc nhắn lại:

Thần Tài: Thiên Đế ngài hình như gửi nhầm đi

Thiên Đế: không còn thừa tặng người đi dù sao ta cũng không dùng tới

Thần tài thấy được hồi phục tay run run điện thoại tý thì ném xuống đất vội vàng gửi lại tin nhắn cảm ơn.

Thần Tài: cảm ơn Thiên Đế, nếu ngài không có gì nữa thì vi thần đi đây

Thần Tài lúc này đang cảm động khóc trong lòng giờ đang bội phục Thiên Đế.

Thiên Đế thấy Thần Tài nhăn lại dù sao giờ cũng không có việc, gửi lại tin nhắn hồi phục.

Thiên Đế: người có việc thì đi đi ta dưới nhân giới còn nhiều việc phải lo lắm.

Hồi phục xong Thiên Đế cúp điện thoại, quay về phía Tiểu Nô nói:

"Tiểu Nô giờ cho ta đến 1 viên tẩy tủy đan á"

Tẩy tủy đan là đan dược giúp người sử dụng tăng thiên phú tu luyện đồng thời giúp người sử dụng bài trừ tạp chất, dù sao hẳn giờ mới trọng sinh thân thể này nên cần phải tu luyện lại từ đầu.

Tiểu Nô nghe vậy gật gật đầu trong tay lúc này xuất hiện một viên đan dược đưa cho Thiên Đế nói:

"Chủ Nhân đan dược ngài đây "

Thiên Đế lúc này tiếp nhận đan dược mới nhớ ra cách xưng hô ở nhân giới khác tiên giới mới nhắc nhở:

"Tiểu Nô sau này tên người là Lạc Băng Băng đi, ta gọi người Băng Băng. Còn người sau này gọi ta là Lạc Tiêu, dù sao giờ không ở tiên giới ta lấy luôn thân phận này đi"

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Tu Luyện Bằng Linh Thạch

Tiểu Nô nghe vậy gật đầu đồng ý:

"Vâng Thiên Đế, Tiểu Nô biết rồi "

Thiên Đế nghe vậy cũng không nói gì thêm mà tiếp nhận lấy Tây Tựu Đan.

Viên đan dược này được in 9 đạo hoa văn màu đen mùi thuốc lan tỏa khắp căn phòng, đây là biểu hiện của cực phẩm đan dược. Viên đan dược này là do Thiên Đế rảnh háng ngồi luyện đan ra được sau, sau khi luyện chế ra cũng không động vào mà vứt cho Tiểu Nô cất giữ.

Cực phẩm đan dược là viên đan dược có thể phát huy đến 100% dược liệu, nhưng mỗi viên cực phẩm đan dược luyện chế tỷ lệ thành công khá là khó ví dụ như cùng một loại đan dược luyện chế có khi đến cả hơn trăm viên chưa chắc ra được một viên cực phẩm đan dược.

Thiên Đế lúc này cầm viên đan dược bỏ vào miệng nuốt xuống. Sau khi nuốt xuống dược liệu bắt đầu hòa tan một cỗ dược liệu bắt đầu di chuyển khắp lục phủ ngũ tạng, da thịt cơ bắp bắt đầu được dược liệu cải tạo, Thiên Đế lúc này cảm giác cả người da thịt bài tiết ra tạp chất. Quá trình này kéo dài đến tận hơn 2 giờ đồng hồ mới kết thúc.

Sau khoảng 2 giờ đồng hồ dược liệu bắt đầu tan hết Thiên Đế mới mở mắt ra một cỗ mùi hôi xốc thẳng vào mũi, lúc này xung quanh người hắn đã được bao bọc bằng một tầng lớp vảy đen bóng. Thấy vậy Thiên Đế tức giận nói:

"Cmn..nhiều chất cặn quá, nếu không có tẩy tủy đan lão tử phải tu luyện đến khi nào mới đạt đến trúc cơ kỳ"

Đối với người tu luyện mà nói chất cặn bã làm giảm thiên phú tu luyện vì đây là chất cặn mà con người ăn uống từ nhỏ bị tích tụ lại. Giả dụ như một em bé vừa mới ra đời người không có một xíu chất cặn nào thì có làn da trắng hồng mềm mại nhưng để sống sót thì phải ăn thịt của những loài động vật cứ thế chất bã tích tụ dần dần làm cho sức khỏe ngày một suy yếu.

Thiên Đế lúc này bị cỗ mùi hôi làm khó chịu đành phải chạy vào nhà tắm tẩy sạch thân thể.

Sau tầm 30 phút Thiên Đế tẩy sạch thân thể đang ở trong phòng tắm soi gương tay sờ sờ khuôn mặt khẽ nói thầm:

"Sau khi trải qua tẩy tủy khuôn mặt càng giống với ta khi trên thiên đình, căn bản người không có cơ bắp thì người cũng bắt đầu nổi lên như người luyện võ,làn da căn bản hơi đen giờ cũng trắng như da em bé. Giờ ta căn bản cũng không khác gì những minh tinh ở thế giới này đi"

Thiên Đế nhờ dung hợp ký ức cũng biết được thế giới này hoạt động cùng cách sinh hoạt.Nhưng dung hợp ký ức cũng có một vài cái hại đó là nhiễm phải tật xấu của chủ nhân thân thể trước. Lúc trước Thiên Đế một mình đứng đầu Tam Giới nên cũng không để ý diện mạo sau khi dung hợp ký ức thì cũng bắt đầu dính bệnh tự luyện đây chính là cái hại.

Sau một lúc vừa soi gương tự luyện Thiên Đế bắt đầu ngồi bằng xuống đất hấp thụ linh khí nhưng làm hấn tức giận là linh khí có ở nhân giới rất mỏng manh căn bản không phù hợp cho hấn hấp thụ. Khẽ cau mày Thiên Đế nói thầm:

"Linh khí nơi đây ít đến đáng thương bây giờ trừ khi ta lên tiên giới tu

luyện nếu không thì cũng không có cách tăng cao tu vi "

Thiên Đế lâm vào trạng thái suy nghĩ tìm cách tu luyện, sau một lúc tay hần khẽ đập vào đùi vui mừng gọi Tiểu Nô:

"Băng Băng lấy cho ta một viên cực phẩm linh thạch đi"

Băng Băng lúc này đang nhàm chán nằm trên ghế nghe tiếng gọi tay xuất hiện một viên linh thạch đưa cho Thiên Đế nghi hoặc hỏi:

"Thiên.... Lạc Tiêu ngài lấy linh thạch này làm gì"

Thiên Đế lúc này thấy đổi cách xưng hô người cảm giác chưa quen lắm trong lòng nghĩ thầm:

"Thay đổi cách xưng hô chắc ta cần một khoảng thời gian mới làm quen được "

Lúc này Thiên Đế đưa tay ra tiếp nhận viên linh thạch giải thích:

"Căn bản nhân giới linh khí quá mỏng manh ta không cách nào hấp thụ được nên phải dựa vào linh khí của linh thạch đi"

Lúc này Băng Băng nghe giải thích như vậy cũng không hỏi gì nữa mà tiếp tục nằm trên ghế còn Thiên Đế tiếp nhận được linh thạch thì bắt đầu nhắm mắt hấp thụ.

Trên tay từng tia linh thạch bị Thiên Đế hấp thụ bắt đầu chui vào vùng đan điền hóa thành chân khí.

Thấy có thể hấp thụ được Thiên Đế vui mừng quay sang Băng Băng hỏi:

"Băng Băng linh thạch ta còn có bao nhiêu "

Băng Băng nghe nói vậy nằm trả lời nói:

"Trung phẩm linh thạch còn 500triệu viên, Thượng phẩm linh thạch còn 1 tỷ viên, Cực phẩm Linh Thạch còn 300 triệu viên "

Nghe nói vậy Thiên Đế khẽ nhú mày:

"Còn ít như vậy, chắc cũng đủ để ta hấp thụ đến bán tiên tam cấp đi. Băng Băng linh thạch giờ kiếm ở đâu "

"Linh thạch hình như Bồ Đề Tổ Sư cùng Thái Thượng Lão Quân còn trên 1 triệu cực phẩm linh thạch đi"

Nghe Băng Băng trả lời Thiên Đế cau mày nói:

"Thôi sau này hết kiếm sau từng đống linh thạch cũng chẳng đủ nhét kê răng"

Nói xong Thiên Đế lại tiếp tục nhắm mắt hấp thụ cực phẩm linh thạch. Nếu lúc này Bồ Đề Tổ Sư cùng Thái Thượng Lão Quân mà biết cũng phải thổ huyết, Linh Thạch trên Tiên Giới cũng là hàng hiếm, hằng năm cũng chỉ sản xuất ra được chưa đến 100nghìn viên cực phẩm linh thạch đi,đã thế còn phải phân cho mọi người tu luyện, bình thường có 1 triệu linh thạch cũng chẳng nở hấp thụ một viên,đã thế lại còn bị chê ít bọn hắn mà biết chắc cũng bị đả kích chết.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Bất Diệt Chân Khí

Thiên Đế tiếp tục hấp thụ linh thạch thẳng đến khi trời sáng, lúc này Thiên Đế đang ngồi xung quanh người đã dập dờn từng tia linh khí, Thiên Đế bỗng hét lên một tiếng:

"Trúc Cơ phá cho ta"

"Oành "

Thiên Đế vừa hét xong bên trong con người kêu lên một tiếng nổ, căn bản người bay dập dờn linh khí đã bị Thiên Đế hấp thụ hết tiến vào bên trong đan điền phá trúc cơ cảnh bước đầu tu luyện.

"Hazzz"

Thiên Đế mở mắt ra khẽ thở dài một hơi, người bắt đầu đứng dậy vung vẩy cảm nhận lực lượng.

"Oành "

Thiên Đế bắt đầu thử đánh một chưởng vào tường, tường bắt đầu xuất hiện từng mảnh vết nứt. Thấy vậy Thiên Đế lắc đầu nói:

"Trúc cơ tăng một cần đến một viên Cực Phẩm Linh Thạch mà tốc độ hấp thụ của ta căn bản quá chậm cần phải đến gần 6 tiếng mới hấp thụ được một viên đi, với tốc độ này ta cũng phải mất tầm hơn 200 năm mới đến được cảnh giới bán tiên đi".

Thiên Đế đẳng chất nở nụ cười, phải biết 98 lần trọng sinh trước của hắn chỉ cần mất gần 100 năm đã có thể tu luyện đến đẳng cấp Tiên Đế đại viên mãn rồi, mà căn bản độ mỗi kiếp cần phải đạt đến cảnh giới Tiên Đế mới được coi là hoàn thành một kiếp mà bây giờ kêu hắn phải mất đến gần 200 năm mới lên được cảnh giới bán tiên sao hắn chịu nổi.

"A đúng rồi công pháp kia chắc được "

Thiên Đế lúc này bỗng dưng nhảy dựng lên mừng rỡ hô to, hắn lúc này bỗng nhớ ra một bộ công pháp mang tên [Bất Diệt Chân Khí]

[Bất Diệt Chân Khí] là môn nội tâm công pháp duy nhất trong tam giới thuộc đẳng cấp Chí Tôn, đây là môn công pháp Thiên Đế tự mình sáng tạo ra giúp cho người tu luyện hấp thụ linh khí nhanh hơn gấp 100 lần đẩy nhanh tốc độ tu luyện, ví dụ như người bình thường tu luyện công pháp cần 10 năm mới có thể đột phá cảnh giới nhưng khi tu luyện công pháp này thì có thể rút ngắn tốc độ tu luyện xuống còn 1 tháng có thể đột phá cảnh giới. Nhưng nếu chỉ như thế nó vẫn sẽ không được xếp vào hàng Chí Tôn mà chỉ được xếp vào hàng Thần cấp. Bất Diệt Chân Khí còn có thể giúp cho người tu luyện có thể khiến cho chân khí hoạt động theo ý mình, có thể tụ tập hoặc tán ra chân khí, không những thế nếu không có người sử dụng phá giải chân khí thì nó sẽ tồn tại mãi mãi, đây là điểm đáng sợ của môn công pháp này. Giả dụ như khi bạn giao đấu với đối thủ mà rơi vào thế hạ phong nhưng khi vận dụng chân khí tu luyện ra nhờ công pháp này khiến cho nó tiến vào thân thể của đối thủ không những có thể tàn phá thân thể hắn khiến cho hắn nhẹ nhất là bị nội thương chiến lực giảm mạnh, nặng có thể ngay lập tức phế bỏ rồi thuận sát đối phương "

Chính vì điểm này nên đây là môn công pháp đầu tiên được Thiên Đế xếp vào hàng Chí Tôn.

Công pháp được chia ra thành nhiều đẳng cấp như sau:

Phàm Nhân

Nhân Cấp Hạ Phẩm ----- Nhân Cấp Trung Phẩm ----- Nhân Cấp
Thượng Phẩm----- Huyền Cấp Hạ Phẩm ----- Huyền Cấp Trung Phẩm -----
--Huyền Cấp Thượng Phẩm

Bán Tiên

Địa Cấp Hạ Phẩm ----- Địa Cấp Trung Phẩm ----- Địa Cấp Thượng
Phẩm ----- Tiên Cấp Hạ Phẩm ----- Tiên Cấp Trung Phẩm ----- Tiên Cấp
Thượng Phẩm

Tiên Nhân

Thiên Cấp Hạ Phẩm ----- Thiên Cấp Trung Phẩm ----- Thiên Cấp Thượng
Phẩm ----- Thần Cấp Hạ Phẩm ----- Thần Cấp Trung Phẩm ----- Thần Cấp
Thượng Phẩm.

Ngoài những cảnh giới công pháp này ra còn có một cảnh giới mà Thiên Đế mới sáng tạo ra là Chí Tôn công pháp, đẳng cấp công pháp này có thể mạnh hoặc có khả năng đặc biệt gấp 100 lần Thần Cấp công pháp.

Qua đẳng cấp công pháp trên có thể nói Chí Tôn công pháp không có trong hệ thống mà do chính Thiên Đế sáng tạo ra [Bất Diệt Chân Khí] suy nghĩ mà ra. Điều này có thể cho ta biết công pháp này mạnh nghịch thiên như thế nào.

Tuy nhiên môn công pháp này mạnh nhưng lại có một khuyết điểm trí mạng đó là khả năng tu luyện thành công chỉ có thể đạt đến 20%, nếu tu luyện thất bại thì ngay lập tức bị phế bỏ hết tu vi khiến cho người tu luyện nhận phải nội thương. Chính vì khuyết điểm này nên Thiên Đế được gọi là người sáng tạo cũng không dám tu luyện bừa.

Nhưng giờ thì khác hẳn có thể nói trọng sinh một thân xác khác, nếu không tu luyện thành công cùng lắm Thiên Đế quay về thân xác trên Thiên Đình tìm một thân xác khác trọng sinh độ kiếp lại, còn nếu như tu luyện thành công thì phải nói vận khí của hẳn quá tốt.

Thiên Đế nhớ đến môn công pháp này cả người bắt đầu hưng phấn lên vì đây là môn công pháp mạnh nhất mà hẳn từng sáng tạo ra. Lúc này Thiên Đế chuẩn bị ngồi xuống tu luyện thì để ý trời đã sáng khẽ thờ dài nói:

"Thôi vậy để tối nay tu luyện dù sao hôm nay còn phải đi mua nhà mới căn nhà này quá chật không đủ ta tu luyện "

Vừa nói hẳn vừa liếc lại nơi bức tường xuất hiện một lỗ hổng dài rộng tầm 30cm cùng với vết nứt do hẳn cùng Tiểu Nô gây ra.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Phán Dame

Liếc mắt nhìn lại bức tường một lúc Thiên Đế mới quay sang ghế chỗ Băng Băng ngủ nói:

"Băng Băng dậy đi giờ chúng ta lập tức đi mua nhà "

Băng Băng đang ngái ngủ nghe Thiên Đế gọi cũng tỉnh lại mơ màng trả lời:

"Thiên Đế... Cho ta ngủ thêm tí nữa đi 15 phút nữa thôi, do tối qua vận động nhiều quá ta mệt à"

Nghe Băng Băng giọng nũng nịu Thiên Đế mặt đầy hắc tuyến trong lòng thầm nói:

"Cái gì vận động mạnh quá, ta chỉ kêu người lấy một chút đồ thôi có được không, người không nên nói những lời gây hiểu lầm như thế á"

Suy nghĩ như thế Thiên Đế cũng không nói ra mà tiếp tục giục:

"Băng Băng người là tiên đi cần gì phải ngủ, giờ dậy chúng ta còn đi mua nhà "

Băng Băng ngái ngủ mơ màng trả lời:

"Ta không phải thần tiên mà là pháp bảo,ta ngủ để hồi phục lại năng lượng"

Trả lời xong Băng Băng lại nhắm tịt mắt vào ngủ thấy vậy Thiên Đế khẽ thở dài trong lòng trách trời:

"Hazzz...ông trời ơi người làm gì để cho ta chế tạo ra một cái pháp bảo như này "

Lúc này trên Thiên Đình Ngọc Hoàng đang ngồi duyệt tấu chương.

"Ắt xì"

Lau lau mũi Ngọc Hoàng khẽ nói thầm:

"Mẹ nó hay ta giờ bị bệnh rồi, không được ta duyệt tấu chương 7 ngày 7 đêm rồi giờ cần đi ngủ, hazzz...mà chẳng biết Thiên Đế dưới Nhân Gian lại chuẩn bị náo ra trò gì đây "

Nhắc Đến Thiên Đế, Ngọc Hoàng lại một trận đau đầu, mới tối qua hẳn đọc tấu chương Diêm Vương gửi xin cấp một cái máy điện thoại mới nhằm phục vụ cho công việc. Đọc kỹ tấu chương dài gần 5 trang, cuối cùng lý do bị hỏng là do Thiên Đế đập, trong lòng hẳn lại đau xót đành duyệt á nếu không duyệt Diêm Vương lại uy hiếp hẳn không làm việc nữa.

Lúc này ở nhân giới Thiên Đế vẫn đang dụ dỗ Băng Băng tỉnh ngủ không biết trên Thiên Đình một người đang đau đầu vì hẳn.

"Băng Băng dậy đi ta mua nhà về dành riêng cho người một cái giường em hơn, người không thấy nằm trên ghế như này dễ đau lưng lắm hả"

"Không dậy đâu, Băng Băng nằm trên ghế cũng được dù sao Băng Băng chỉ là một khí linh thôi"

Thiên Đế tìm bao nhiêu cách dụ dỗ vẫn không lôi kéo Băng Băng ra khỏi cái ghế đau đầu suy nghĩ. Suy nghĩ một hồi Thiên Đế tìm ra được cách gọi

Băng Băng dậy nhẹ răng mỉm cười người dần dần tiến về phía Băng Băng tay chộp vào 2 ngọn núi trước ngực không ngừng bóp.

"Um..."

Băng Băng ngủ bị tấn công bất ngờ khẽ rên lên, mở mắt ra tay bắt lấy Thiên Đế lôi lên ghế ôm tiếp tục ngủ.

Thiên Đế bị kéo nằm lên ghế lúc này trong bụng hẳn một ngọn lửa không ngừng nổi lên. Phải biết hẳn giờ cũng phải hơn 9000 tuổi nhưng vẫn còn zin, nếu như trên Thiên Đình biết được truyện này còn không cười chết hẳn đâu, đường đường là người mạnh nhất tam giới giờ vẫn còn zin ai mà biết chắc cũng không nhin được cười.

Lúc này Thiên Đế không khống chế được tà hỏa nữa tay không ngừng mò loạn, dần dần tiến vào chỗ kín của Băng Băng.

"Um...um.."

Băng Băng lúc này bị tấn công như vậy sớm đã tỉnh ngủ không ngừng kêu lên. Băng Băng lúc này xấu hổ nói:

"Chủ...Chủ Nhân Băng Băng dậy rồi ngài không cần làm như vậy nữa, nếu ngài muốn tối chúng ta làm tiếp á"

Vừa nói Băng Băng vừa đẩy Thiên Đế ra, lúc này Thiên Đế nghe vậy người cũng lấy lại được tỉnh táo bắt đầu ép ngọn tà hỏa kia xuống ngại ngùng nói:

"Khù....khụ dậy rồi là tốt, giờ chúng ta đi mua căn nhà mới "

Băng Băng nghe vậy mặt đỏ bừng cũng không dám nằm tiếp nói:

"Vâng "

Thiên Đế thấy vậy nhớ lại sự việc lúc nãy cười trêu nghẹo nói:

"Mua về tối chúng ta tiếp tục "

Băng Băng lúc này bị trêu nghẹo như vậy đầu sắp chôn vào hai ngọn núi kia giọng như muỗi nói:

"Ukm"

Thấy Băng Băng như vậy Thiên Đế trong lòng lại một trận đắc ý:

"Ha...ha..Chơi với ta "

Băng Băng lúc này ngẩng đầu lên thấy Thiên Đế cười mặt giờ đã đỏ như trái táo. Thiên Đế thấy vậy cũng không tiếp tục trêu nghẹo nhìn Băng Băng đang mặc bộ quần áo Tiên Nữ nói nhằm chuyển đề tài:

"Băng Băng người bây giờ thay quần áo đi chúng ta còn đi xem nhà "

Băng Băng nghe vậy mới từ trong xấu hổ biến cho mình một bộ y phục trông giống với bộ váy áo công sở, Thiên Đế thấy vậy tặc lưỡi khen:

"Băng Băng người mặc bộ quần áo này rất đẹp,ta nghĩ lại rồi giờ chúng ta tiếp tục làm việc đi mai đi mua nhà sau "

Vừa nói Thiên Đế vừa liếc 2 ngọn núi miệng nước dãi không ngừng chảy ra mắt si mê nhìn, lúc này trong lòng hẳn chỉ có 2 từ:

"Thật đẹp "

Băng Băng nhìn thấy ánh mắt Thiên Đế xấu hổ biến lại một bộ váy dạo phố khác nói:

"Được rồi giờ chúng ta đi xem nhà đi "

Thiên Đế nhìn thấy Băng Băng biến bộ quần áo khác trong lòng nuối tiếc,nhưng nhìn kỹ lại bộ váy mới nhất là hai cặp núi kia lại lạc vào ảo tưởng.

Nhìn thấy Thiên Đế như vậy Băng Băng quay về phía Thiên Đế tay đặt trên chán sờ nghi hoặc nói:

"Đầu không nóng chắc không phải do bệnh,đợi tí hay là bị chó đại cắn rồi"

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Nơi Đây Có Không?

Thấy Băng Băng nói vậy Thiên Đế mặt đen lại chuẩn bị chửi thì nhìn thấy khuôn mặt ân cần của Băng Băng lại không nỡ chửi khẽ thở dài nói:

"Hazzzz...thôi không nghịch nữa giờ chúng ta đi mua nhà "

Băng Băng lúc này nghe Thiên Đế nói vậy khuôn mặt ân cần chuyển sang vẻ đùa nghịch cười:

"Hi.....hi"

Thấy Băng Băng cười Thiên Đế mới biết được nàng đang đùa mình trong lòng hẳn đang than thở:

"Người tính nết này giống ai vậy trời "

Nếu như thần tiên trên Thiên Đình biết Thiên Đế than thở sẽ cười trộm mà nói:

"Giống người chứ giống ai"

Băng Băng lúc này ôm cánh tay của Thiên Đế đi mua nhà, vì bây giờ đã tầm 8 giờ nên rất nhiều người qua đường đi lại, mọi người khi thấy Thiên Đế cùng Băng Băng ôm cánh tay nhau đi khuôn mặt đều hiện lên vẻ ganh ghét.

Nam thì ganh ghét nhìn về phía Thiên Đế

Nữ thì ganh ghét nhìn về phía Băng Băng

Tình cảnh này được gọi buồn cười á

Thiên Đế lúc này bị Băng Băng bám cánh tay mới để ý đến mọi người đều tập trung nhìn về mình Thiên Đế bất đắc dĩ quay về Băng Băng nói:

"Băng Băng buông tay ta ra được á"

Không phải là Thiên Đế không thử tách Băng Băng ra mà là do Băng Băng bám quá chặt căn bản Thiên Đế không lay động được mấy may.

Băng Băng nghe vậy bĩu môi bất mãn nói:

"Không buông á, Nô gia lần đầu xuống nhân giới chưa quen"

Thấy Băng Băng như vậy Thiên Đế bất đắc dĩ nói:

"Được á"

Thiên Đế lúc này không để ý Băng Băng nữa mà hướng về công ty bất động sản mà đi.

Qua trí nhớ của chủ nhân trước thì Thiên Đế biết ở nơi đây có công ty bất động sản nổi tiếng tên " Bách Thị ", mục tiêu của hắn chính là công ty này.

"Bách Thị" là công ty bất động sản lớn nhất tỉnh Vĩnh Hải với tổng tài sản trên 5 tỷ nhân dân tệ, còn về chủ tịch công ty là một trong những nữ cường nhân cả tên và mặt không một ai biết rõ hết kể cả những nhân viên trong công ty.

Thiên Đế cùng Băng Băng đi tầm 15 phút đến nơi, trước mắt hắn là một công ty cao gần 12 tầng, ngoài treo một tấm biển hiệu bằng vàng ghi là "Bách Thị "

Thiên Đế thấy đến nơi cúi xuống nhìn Băng Băng cười nói:

"Giờ chúng ta đi vào, nếu người thích căn nhà nào chúng ta mua nhà ấy, nhưng ít nhất phải dưới 100000 tỷ nhân dân tệ "

Băng Băng nghe vậy cũng gật đầu đồng ý, dù sao giờ nàng vẫn không biết tý gì về nhân giới.

Thiên Đế nhìn Băng Băng như vậy cười tiến vào trong công ty.

"Cạch"

Thiên Đế cùng Băng Băng tiến vào công ty, Thiên Đế khi tiến vào vừa đi vừa liếc nhìn trong lòng đang lóe lên một ý tưởng:

"Nếu như trên Thiên Đình ta cũng lập nên một toà nhà như này thì sao nhỉ "

Thiên Đế suy nghĩ một lúc rồi ngay lập tức bác bỏ, nói đùa cả một đồng kiến trúc cung đình tự dựng lò ra một toà nhà cao tầng, cảm giác này giống y hệt như vào mùa đông mọi người đều mặc áo rét, riêng bạn mặc quần áo cộc đến trường vậy. Dù sao Thiên Đế vẫn không muốn được gọi là lạc loài.

Lúc này một người phục vụ viên đi đến vui tươi chào.

"Tiên sinh tốt, giờ tôi có giúp gì được cho ngài không "

Vừa nói cô vừa nhìn Thiên Đế cùng Băng Băng đánh giá tổng quan một lần.

Dưới cái nhìn của nàng người đàn ông thì chưa đến 20 tuổi, thân mặc bộ quần áo không nhãn mác hàng vỉa hè, khuôn mặt đẹp trai điển hình Tiểu Bạch Kiềm.

Người phụ nữ thì nhìn tầm 25 tuổi thân mặc bộ váy mới không nhãn mác nhưng nhìn chắc chắn là làm bằng chất liệu tốt nhất, khuôn mặt xinh đẹp

chuẩn kiểu phú bà.

Nhìn tổng quan cô cũng xác định được người đàn ông tuổi này được người phụ nữ bao nuôi đi.

Nếu lúc này Thiên Đế biết được cô gái suy nghĩ không kêu thiên lôi giáng xuống mới là lạ, nói đùa đường đường Thiên Đế lại hạ thấp xuống là bị bao nuôi hẳn sao có thể nhin.

Đây là nếu như hẳn vẫn còn thực lực 98 kiếp chứ bây giờ hẳn cũng không biết được cô gái ý nghĩ.

Thiên Đế bắt đầu mở miệng nói:

"Cho ta mua một căn biệt thự đi"

Người phục vụ viên nghe vậy vui cười hỏi.

"Tiên sinh mua căn biệt thự tầm bao nhiêu tiền, nơi đây căn nào cũng có "

Thiên Đế nghe vậy khuôn mặt nghiền ngẫm, sau một lúc bắt đầu mở miệng nói:

"Cho ta mua căn biệt thự tầm 100.000 tỷ nhân dân tệ đi"

Người phục vụ viên nghe vậy khẽ nhíu mày. Thiên Đế thấy thế bắt đầu suy nghĩ:

"Ta biết ngay mà 100.000 tỷ quá ít căn bản không mua được biệt thự đi, hay bây giờ ta gọi thần tài đổi tiền thêm "

Người phục vụ viên nghe vậy nghi hoặc hỏi:

"Tiên Sinh ngài nói cần mua căn biệt thự giá bao nhiêu á ta chưa nghe rõ "

Thiên Đế nghe vậy ngay lập tức trả lời:

"Cho ta mua căn biệt thự 100.000 tỷ nhân dân tệ đi "

Vừa nói hẳn vừa nhấn mạnh số 100.000 tỷ.

Nghe vậy người phục vụ viên trong lòng bắt đầu suy nghĩ:

"Chẳng nhẽ người này đến đây phá công ty, ta có nên gọi bảo vệ hay không "

Thiên Đế thấy người phục vụ viên không trả lời nghi hoặc hỏi:

"Nơi này chẳng nhẽ không có căn biệt thự giá như vậy "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Yêu Hoàng

Người phục vụ viên nghe vậy hỏi lại một lần nữa cho chắc:

"Tiên sinh ngài nói mua căn nhà giá bao nhiêu được không "

Thiên Đế lúc này đành phải hỏi giá cả căn biệt thự đắt nhất, cùng lắm không đủ tiền lại hỏi thần tài đổi tiếp:

"Người cho ta biết căn biệt thự đắt nhất ở đây là bao nhiêu có được hay không "

Người Phục vụ viên lúc này bắt đầu lấy ra một vài tấm ảnh giới thiệu nói:

"Tiên sinh,căn nhà này có diện tích dài 100000 met vuông, chiều dài 10000m chiều rộng 10000 met, căn nhà được thiết kế với kiến..... "

Thiên Đế nghe người phục vụ viên giới thiệu xoa xoa đầu hô lên:

"Cắt, tóm lại căn nhà này có giá bao nhiêu ta mua "

Người phục vụ viên đang giới thiệu nghe vậy cũng không dài dòng cười báo ngay ra giá cả:

"Tiên sinh,căn nhà này đắt nhất ở đây được bán với giá 1 tỷ 200 triệu nhân dân tệ "

Nghe thấy người phục vụ báo số tiền mua căn biệt thự Thiên Đế nghi hoặc hỏi:

"1 tỷ nhân dân tệ với 100000 tỷ nhân dân tệ cái nào lớn hơn "

Người phục vụ viên nghe vậy nụ cười cũng cứng ngắc lại nghi hoặc trả lời:

"Tiên sinh,tất nhiên là 100000 tỷ nhân dân tệ lớn hơn rồi, tiên sinh hỏi cái này làm gì "

"A,vậy cho ta mua căn nhà này đi"

Vừa nói Thiên Đế vừa lấy cái thẻ ngân hàng mà thần tài đưa ra cho người phục vụ viên, người phục vụ viên thấy vậy cầm thẻ vào quét.

Vừa quét thẻ xong người phục vụ viên bỗng nhiên kêu lên:

"A..."

Thấy người phục vụ viên bỗng nhiên kêu lên Thiên Đế giật nảy cả mình trong lòng suy nghĩ:

"Chẳng nhẽ thẻ ta gặp vấn đề, mẹ thần tài nếu như không trả được chờ ta về thiên đình tính sổ với người"

Lúc này Thiên Đế chỉ nhìn thấy người phục vụ viên bỗng đứng lấy tay đập đập máy rồi mới từ trong túi áo lấy ra điện thoại bắt đầu bấm.

"Tút.... Tút.. Tút "

Lúc này điện thoại vang lên, giọng người phụ nữ trả lời:

"Tiêu Tiêu, có chuyện gì giờ gọi chị,chị còn đang bận việc "

Người phục vụ viên kia nghe vậy vội vàng trả lời:

"Chị ta thấy máy tính dưới phòng tài vụ bị hỏng rồi chị xuống đây xem "

"VẬY HẢ, NẾU BỊ HỎNG EM GỌI NGƯỜI SỬA CHỮA ĐI GỌI CHỊ LÀM GÌ "

Người phục vụ viên "Chị truyện này hơi khó giải quyết, dưới đây chủ yếu còn có khách hàng á"

"ĐƯỢC RỒI CHỊ XUỐNG NGAY"

Nói xong điện thoại cúp máy, lúc này Thiên Đế nghi hoặc vào hỏi:

"CÓ TRUYỆN GÌ VẬY CHẴNG NHỀ THỂ TA SỬ DỤNG KHÔNG ĐƯỢC "

Người phục vụ viên kia nghe vậy vội vàng xin lỗi nói:

"XIN LỖI TIÊN SINH, MÁY TÍNH CÔNG PHÁP CHÚNG TA BỊ HỎNG MONG TIÊN SINH CHỜ MỘT CHÚT GIÁM ĐỐC SẼ XUỐNG ĐÂY NGAY"

"Ting..."

Tiếng thang máy vang lên, Thiên Đế nghe vậy hiếu kỳ quay sang nhìn. Vừa nhìn thấy người đứng trong thang máy người phụ nữ Thiên Đế người ngây ra mồm há to miệng lắp bắp nói:

"YÊU..... YÊU HOÀNG "

Người phụ nữ này thoạt nhìn chưa đến 30 tuổi, người có lồi có lõm, khuôn mặt xinh đẹp đáng vừa phải.

Người phụ nữ này sau khi nghe đến từ Yêu Hoàng mặt khẽ nhúu lại, lúc này một giọng nói trong đầu Thiên Đế vang lên:

"NGƯỜI LÀ AI, SAO LẠI BIẾT BỐN CUNG"

Nghe thấy yêu hoàng không nhận ra mình Thiên Đế trong lòng buông lỏng một hơi, ngoài mặt giả trang quay về phía Băng Băng hỏi:

"Băng Băng người vừa nói gì hả"

Băng Băng nghe Thiên Đế gọi nghi hoặc trả lời:

"Băng Băng không nói gì ngược lại người kia truyền...."

Băng Băng chưa kịp nói hết câu Thiên Đế nháy nháy mắt ra hiệu ngừng, Băng Băng thấy vậy thôi không nói nữa. Mà một bên người phụ nữ kia nhìn thấy Băng Băng cũng khẽ nhíu mày trong lòng suy nghĩ:

"Người phụ nữ này ta hình như gặp mặt ở đâu rồi, nhìn rất giống người bên cạnh Thiên Đế "

Đúng vậy người phụ nữ này thật ra là Yêu Hoàng người đứng đầu yêu giới 6000 năm trước, thân phận là một con cừu vĩ hồ dưới nhân giới mang tên Lâm Hình, còn về truyện tại sao Thiên Đế khi gặp nàng phải giả vờ như không biết thì sau này sẽ rõ.

Lúc này Lâm Hình đang nghi hoặc người phục vụ viên bắt đầu vào nói:

"Hình tử, hình như máy tính bị hỏng rồi tử lại xem đi"

Lâm Hình nghe người phục vụ viên gọi mới thoát khỏi nghi hoặc quay sang phục vụ viên hỏi:

"Tiêu Tiêu người nói ai là khác hàng đưa tử đi xem, còn về máy tính tử tử xem lại nếu hỏng gọi người mua máy mới"

Người phục vụ viên nghe vậy dẫn Lâm Hình quay về phía Thiên Đế, lúc này Thiên Đế cảm giác trái tim bỗng dưng chột nháy âm lên đầu bắt đầu toát ra mồ hôi.

Người phục vụ viên bắt đầu giới thiệu nói:

"Lâm Hình tử đây là khách hàng mua căn biệt thự tên.... "

Nhắc đến tên người phục vụ viên mới nhớ rằng mình không biết tên đối phương quay ra hỏi nói:

"Tiên sinh tên ngài là gì á"

Thiên Đế lúc này trong lòng đang xoắn xuýt vô ý thức trả lời:

"Thiên Đế "

Mà một bên Lâm Hình nghe thấy tên này lông mày khẽ nhíu lại, Thiên Đế lúc này mới biết mình lỡ lời vội vàng sửa nói:

"Tên ta là Lạc Tiêu "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Đây Là Tỷ Phu Người

Một bên Lâm Hình nghe Thiên Đế nói vậy giơ tay ra giới thiệu nói:

"Tiên Sinh tốt ta là Lâm Hình chủ tịch tập đoàn công ty Bách Thị, còn người đứng bên cạnh đây là em gái ta Lạc Tiêu Tiêu"

Thiên Đế lúc này tim đập càng ngày càng nhanh, hắn đang phân vân có nên bắt tay hay không, nếu bắt tay thì chắc chắn sẽ bại lộ thân phận hắn, còn nếu không bắt tay sẽ gây nghi ngờ dẫn đến nhiều phiền phức hơn.

Thiên Đế trong lòng đang xoắn xuýt lúc này một bên Lâm Hình khẽ nở nụ cười tay chộp thẳng vào Thiên Đế.

Thiên Đế một bên đang xoắn xuýt thì bị bắt tay trong lòng hắn giờ đang có một vụn con ngựa chạy qua:

"Thôi..... Xong "

Hắn mắt liếc liếc nhìn qua một bên Lâm Hình chỉ thấy nàng khẽ nở nụ cười gian xảo, lúc này Thiên Đế có cảm giác như đi ngoại tình bị vợ bắt được, phải nói cảm giác này thốn bao nhiêu.

Nếu như để đám thần tiên trên trời kia mà biết Thiên Đế bị dọa sợ đến như này chắc chắn sẽ sợ hãi mà than lên "thần nhân á"

Lúc này Thiên Đế trong đầu hiện lên giọng nói, đây là Lâm Hình sử dụng truyền âm thuật:

"Thiên Đế..."

Thiên Đế lúc này bị một bên truyền âm thuật lòng chột dạ tay cố gắng rút ra khỏi tay Lâm Hình.

Lúc này Lâm Hình thấy phản ứng của Thiên Đế cũng xác định được đây chính xác là Thiên Đế tay càng ngày càng nắm chặt. Mà một bên Băng Băng thấy tình cảnh này trơ mắt đứng nhìn một bên vẻ mặt tiểu dung cười.

Thiên Đế một bên bị Lâm Hình bắt bàn tay nhìn thấy Băng Băng trơ mắt nhìn khẽ chửi thành tiếng làm vẻ mặt đáng thương nhìn về phía Băng Băng giống như truyền đạt ý nói:

"Băng Băng người xem chủ nhân người đáng thương như này cứu ta đi"

Băng Băng nhìn thấy Thiên Đế biểu hiện nhưng giả vờ làm ngơ chạy qua một chỗ một mình ngồi xuống.

Thiên Đế thấy biểu hiện của Băng Băng mắt trợn trắng lờm nờm, trong lòng đang khẽ thề về nhà phải dạy lại người hầu này.

Mà một bên Lâm Hình nhìn biểu hiện của Thiên Đế khẽ mỉm cười nói:

"Sao vậy phu quân của ta mới có hơn 500 năm qua không gặp người còn nhớ người vợ này không "

Một bên Lâm Tiêu Tiêu nghe tỷ tỷ của mình nói vậy mắt trợn lên mặt hứng thú nhìn về phía Thiên Đế.

Mà Thiên Đế nghe nói vậy lòng chột dạ khuôn mặt ngây thơ nói:

"Tỷ tỷ người nói gì thật ta không biết á"

Lâm Hình lúc này nhìn Thiên Đế biểu hiện khẽ cười rồi bỏ tay ra nói:

"Xin lỗi chắc do ta nhận nhầm, đây là hợp đồng mua bán nhà và thẻ ngân hàng "

Vừa nói Lâm Hình vừa lấy bản hợp đồng cùng thẻ ngân hàng trả lại cho Thiên Đế.

Thiên Đế lúc này mới buông lỏng được một hơi tay tiếp nhận lấy hợp đồng cùng thẻ ngân hàng vội vàng chạy đi đi ra khỏi công ty.

Một bên Băng Băng thấy cuộc vui kết thúc trong lòng khẽ nuối tiếc đuổi theo Thiên Đế.

Lúc này trong công ty Lâm Hình nhìn phía Thiên Đế rời đi khuôn mặt mỹ lệ hiện lên nụ cười gian xảo khẽ nói thầm:

"Ta xem người giả ngây được như nào, phu quân của ta "

Lúc này Lâm Tiêu Tiêu nhìn thấy tỷ tỷ mình như vậy mới nghi hoặc hỏi:

"Tỷ tỷ đây là ai?"

Lâm Hình nghe vậy quay về Lâm Tiêu Tiêu khẽ nói:

"Đây là tỷ phu của người đi"

"Không lẽ đây là Thiên Đế "

Lâm Tiêu Tiêu nghe tỷ tỷ mình nói vậy khiếp sợ hô.

Lâm Hình cũng không trả lời mà khẽ gật đầu quay về Lâm Tiêu Tiêu nói:

"Giờ chuẩn bị đi chúng ta chuyển nhà"

Lâm Tiêu Tiêu nghe vậy cũng hiểu ý của tỷ mình không hỏi nhiều nữa mà

về nhà chuẩn bị đồ đạc.

Lúc này Thiên Đế chạy được ra khỏi Bách Thị tập đoàn người mới buông lỏng một hơi tức giận quay về Băng Băng chửi:

"Băng Băng người quá đáng lắm, để xem tối nay ta trừng trị người như nào "

Băng Băng nghe vậy khẽ bĩu môi nói:

"Ta không nỡ làm gián đoạn cuộc gặp mặt phu thê 2 người á"

"Ta....ta...trời ạ"

Thiên Đế lúc này không nói được gì mà chỉ thầm than rồi không để ý đến Băng Băng nữa mà tiếp tục cuộc mua sắm của mình, dù sao hẳn còn muốn thử xem xe ở nhân giới đi như nào.

Sau 15 phút đi bộ Thiên Đế lúc này đã đến được cửa hàng xe 4s,lúc này Thiên Đế vừa vào cửa thì một đồng người phục vụ viên lao vào nói:

"Tiên Sinh ngài tốt, ngài đến đây mua xe gì ta chuẩn bị giúp ngài "

"Tiên sinh ngài mua xe gì ta dẫn ngài đi"

"Tiên sinh....."

.....

Thiên Đế lúc này vẻ mặt mông bức trong lòng thầm nghĩ:

"Truyện này là thế nào, theo ta thấy trong trí nhớ đâu có nhiệt tình như vậy hay mị lực của ta tăng cao rồi "

Nghĩ thế Thiên Đế lấy tay sờ sờ mặt mình quay về phía Băng Băng hỏi:

"Băng Băng mặt ta có gì khác không "

Băng Băng nghe vậy hờ hợt trả lời:

"Không "

Thiên Đế lúc này nếu mở điện thoại ra thì sẽ biết được vấn đề tại sao mọi người lại nhiệt tình như vậy.

Đầu đề tin tức là đại gia mua biệt thự giá 1 tỷ nhân dân tệ, kèm theo đây là ảnh chụp mặt của Thiên Đế.

Tin tức này do một người phục vụ viên trong tập đoàn Bách Thị chụp ảnh rồi đăng lại, chưa đến 15 phút đã có hơn 1 triệu lượt tìm kiếm chiếm ngay tốp 1 tin tức tuần

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Chó Tiên Giới Khác Nhân Giới

Lúc này Thiên Đế đang sờ sờ khuôn mặt mình trong lòng thầm nghĩ:

"Chẳng nhẽ mị lực của ta lớn đến vậy"

Đúng lúc Thiên Đế đang nghi hoặc giọng một người đàn ông vang lên:

"Tiên sinh ngài tốt "

Thiên Đế giật mình quay người lại thì thấy đây là người đàn ông trung niên ít nhất cũng phải 40 tuổi, người đàn ông này vẻ mặt tươi cười hướng về phía Thiên Đế. Thấy người đàn ông trung niên này Thiên Đế lại một trận tê cả da đầu trong lòng thầm nghĩ:

"Mẹ nó, mị lực của ta chẳng nhẽ lớn đến nỗi cả đàn ông cũng thích "

Nghĩ như thế, lúc này Thiên Đế sau lưng đã thấm mồ hôi lạnh, nếu lúc này người đàn ông trung niên mà biết ý nghĩ của hắn chắc cũng phải tức hộc máu.

Lúc này người đàn ông trung niên đã đến trước mặt Thiên Đế dơ tay ra chào hỏi nói:

"Tiên sinh tốt, ta là Tô Triết chủ cửa hàng này, xin hỏi Tiên Sinh định mua chiếc xe nào"

Thiên Đế bắt tay hắn trả lời:

"Người tốt, ta tên Thiên.... Lạc Tiêu hôm nay ta đến chủ yếu để mua xe đi"

Thiên Đế mãi vẫn chưa quen được với tên gọi mới. Lúc này Tô Triết vẻ mặt vui cười hỏi:

"Lạc tiên sinh không biết ngài hôm nay định mua chiếc xe nào"

Thiên Đế suy nghĩ một lúc rồi trả lời:

"Cho ta mua chiếc xe đắt nhất ở cửa hàng này đi"

Tô Triết nghe nói vậy vui cười dẫn Thiên Đế đi xem xe. Tô Triết bắt đầu giới thiệu nói:

"Tiên sinh đây là chiếc xe đắt nhất ở đây, chiếc xe này là Lamborghini bản hạn lượng trên thế giới có còn chưa đến 5 chiếc, có thể tăng tốc lên đến 360 km /1phút tối đa 720km với động cơ..... "

Thiên Đế lúc này nghe giới thiệu đau hết cả đầu, cái gì Lamborghini, cái gì xe hạn lượng quả thật hẳn không biết á, lúc này hẳn khoác khoác tay nói:

"Thôi cắt, tóm lại chiếc xe này giá bao nhiêu "

Tô Triết lúc này đang giới thiệu bị cắt đứt nhưng trong lòng thì vui vẻ á, đây chắc chắn là phú nhị đại.

Tô Triết lúc này lòng vui nở hoa bắt đầu giới thiệu giá tiền nói:

"Tiên Sinh chiếc xe này được bán với giá 500 triệu nhân dân tệ, nếu bây giờ ngài mua thì được giảm 20 triệu nhân dân tệ "

Thiên Đế lúc này không nói nhiều bắt đầu lôi thẻ ngân hàng ra đưa cho Tô Triết, cái gì giảm giá quả thật hẳn cũng chẳng quan tâm, Thiên Đế mà chẳng

nhẽ lại quan tâm một chút tiền nhỏ ấy:

"Được rồi quét thẻ đi chúng ta còn đi mua đồ khác "

Tô Triết vui mừng tiếp lấy thẻ đem đi quét, sau 15 phút đưa thẻ đem trả lại:

"Tiên sinh đây là thẻ của ngài"

Tiếp nhận được thẻ Thiên Đế lại chạy thẳng ra ngoài cửa hàng hướng cửa hiệu quần áo đi tới, lúc này Thiên Đế vừa đi Tô Triết gọi một người phục vụ viên ra nhắc nhở nói:

"Lần sau gặp mặt hẳn phải cố hết sức chiêu đãi đến khi hài lòng mới thôi "

Người phục vụ viên kia nghe nói vậy gật đầu nói:

"Vâng "

Nói thật nếu người phục vụ viên kia mà biết số tiền trong thẻ ngân hàng chắc chắn cũng chẳng cần phải nhắc nhở cũng chạy ra chiêu đãi, mà ngay cả Tô Triết khi mới đầu nhìn số dư trong tài khoản cũng phải chết lặng, hơn 90 nghìn tỷ nhân dân tệ hỏi xem ai có thể lấy ra được.

"A....chết người đờ tí ta đưa xe cho vị tiên sinh kia "

Lúc này Tô Triết nhìn về phía chiếc xe vàng đuổi theo Thiên Đế.

.....

Bây giờ Thiên Đế đã chạy đến cửa hiệu quần áo, bước vào cánh cửa, lần này trong cửa hàng cũng chẳng kích động như ở cửa hàng 4s nhiều người như thế vây quanh Thiên Đế.

"Tiên sinh tốt "

Một người phục vụ viên quay về Thiên Đế chào hỏi nói.

Thiên Đế với lời chào hỏi này cũng vui cười mà đáp ứng người mà ai chẳng có lòng hư vinh.

Lúc này người phục vụ viên quay về phía Thiên Đế giới thiệu nói:

"Tiên sinh,ta tên Liên Liên không biết tiên sinh đến đây mua đồ đã may sẵn hay đặt may"

Thiên Đế lúc này đang định mở miệng thì giọng nói trào phúng vang lên.

"Ui.....sao nơi đâu chui ra một con chuột cống thể này "

Thiên Đế nghe giọng nói khẽ nhíu mày quay người lại xem,đây là 1 nam và một nữ,thấy cặp đôi này kí ức chủ nhân cũ lại hiện lên, trong đầu xuất hiện cái tên:

"Phùng Diệp -Lý Tống Kiệt "

Khi biết được thân phận của hai người này Thiên Đế không nói gì mà chỉ lạnh nhạt nói một câu:

"A tiếng chó sủa ở đâu đấy "

Vừa nói Thiên Đế vừa quay về phía Băng Băng hỏi.

Băng Băng lúc này bị Thiên Đế hỏi nghi hoặc trả lời:

"Ủa Lạc Tiêu ta thấy 2 đứa này chưa xứng đáng làm cầu đầu, nhiều nhất chỉ tính được bằng con ruồi thôi "

Lúc này một bên Lý Tống Kiệt cùng Phùng Diệp đang cười trào phúng bị nói như vậy tức giận chửi:

"Người nói ai là con ruồi "

Lúc này Băng Băng vẻ mặt vô tội nhìn về phía Thiên Đế nói:

"Lạc Tiêu con ruồi này khó chịu quá"

Thiên Đế lúc này mới nhớ ra một điều:

"Trên tiên giới chớ có đúng Hạo Thiên Khuyển là Tiểu Nô từng tiếp xúc tới mà đây là thần thú,so với thần thú thì phàm nhân chỉ như con ruồi"

Nhớ ra điều này Thiên Đế mới vào gần tai Băng Băng nói nhỏ:

"Băng Băng chớ ở Tiên Giới cùng Nhân Giới khác nhau với lại ta đây là đẽ ám chỉ cái khác "

Cho ta xin ít kim phiếu đi tụt tóc rồi (T-T)

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Không Bằng Cầm Thú

.Chương 14

Băng Băng nghe Thiên Đế nói vậy mặt ngạc nhiên hỏi:

"Chó Tiên Giới cùng Nhân giới khác nhau???? "

Thiên Đế lúc này bắt đầu giải thích nói:

"Đúng vậy á, chó nhân giới đơn giản không nói được, không có phép thuật..."

Băng Băng nghe Thiên Đế giải thích như vậy cũng nói:

"Vậy à, vậy bọn này chắc chỉ sánh tầm với con chó dưới nhân giới thôi "

Vừa nói nàng vừa chỉ tay vào Phùng Diệp cùng Lý Tổng Kiệt. Lúc này Thiên Đế hài lòng vui vẻ quay về Băng Băng khen:

"Băng Băng người giỏi lắm"

Băng Băng lúc này tiếp nhận được lời khen của Thiên Đế khuôn mặt xinh đẹp hiện lên nụ cười vui sướng giống như một đứa bé được cho viên kẹo vậy.

Một bên Lý Tổng Kiệt mặt xi mê nhìn Băng Băng miệng gằn chảy nước miếng trong lòng hẳn chỉ có một ý nghĩ:

"Thật xinh đẹp, cô gái này mà đi theo Lạc Tiêu thật phí phạm "

Nhìn thấy Lý Tổng Kiệt đối với Băng Băng có ý xấu Thiên Đế nở nụ cười khinh bỉ quay về Băng Băng nói tiếp:

"Băng Băng người học rất nhanh nhưng có một điều người cần học thêm "

Băng Băng lúc này đang vui sướng được khen nghe Thiên Đế nói vậy nghi hoặc hỏi:

"Ta cần học thêm cái gì?? "

Thiên Đế lúc này nở nụ cười tay chỉ vào phía mặt Lý Tổng Kiệt nói:

"Loại người như hăn còn không bằng một con chó, chi ít ra con chó nó còn trung thành với chủ, không quay lại cắn chủ, còn loại người như hăn người biết gọi là gì không???" "

Băng Băng nghe vậy hiểu kỳ hỏi:

"Lạc Tiêu loại người như hăn nên gọi là gì? "

Thiên Đế lúc này nở nụ cười gian xảo khẽ nói:

"Gọi là không bằng cầm thú"

Băng Băng nghe vậy hiểu ra ánh mắt thương hại nhìn về phía Lý Tổng Kiệt trong lòng thầm nghĩ:

"Người là ai ta không biết nhưng đã làm Thiên Đế chửi như vậy thì chắc hẳn người sẽ không có kết cục tốt "

Một bên Phùng Diệp nghe vậy mặt tức giận chửi Thiên Đế:

"Lạc Tiêu người đừng khinh người quá đáng, loại nghèo điều ti như người xứng đáng gì mà chửi hăn "

Vừa nói nàng vừa huých Lý Tống Kiệt cái hông, Lý Tống Kiệt lúc này đang chăm chú nhìn Băng Băng bị huých cũng tỉnh lại nói:

"Hừ.....loại nghèo điều ti như người xứng đáng gì chửi ta"

Nói xong hấn quay về phía Băng Băng nói:

"Cô nương đi theo hấn làm gì, theo ta đi,cô nương xinh đẹp như vậy mà đi theo hấn loại nghèo điều ti ta thấy không hợp "

Lúc này Băng Băng khuôn mặt vui cười đã biến thành băng lãnh sát khí không ngừng tuôn ra căn phòng bỗng dừng chuyển sang một dạng lạnh lẽo.

Cảm nhận được Băng Băng sát khí Thiên Đế khẽ vỗ vỗ vai nói:

"Băng Băng kệ hấn một con kiến chúng ta cần gì phải so đo"

Băng Băng nghe Thiên Đế nói vậy sát khí cũng giảm được một ít nhưng mặt vẫn như cũ lạnh lùng nói:

"Lạc Tiêu hấn chưa xứng đáng lảnh nhục người"

Thiên Đế nghe vậy quay chỉ quay sang nói với Băng Băng một câu:

"Có nhiều cách trả thù mà không phải giết người, người cứ từ từ theo ta rồi tìm hiểu "

Một bên Lý Tống Kiệt nghe vậy nở nụ cười trào phúng nói:

"Ha....ha...cái gì người không thể làm nhục, loại nghèo điều ti như người chưa xứng đáng trả thù ta,bây giờ ta cho người 2 lựa chọn, 1 là quỳ xuống xin lỗi ta rồi đưa nàng cho ta ta tha cho người khỏi chết, 2 là ta để người sống cả đời tàn phế "

Thiên Đế nghe vậy chỉ nở nụ cười nói:

"Ha....ha....đã bao nhiêu lâu rồi ta mới bị người đe dọa qua mà mấy ai có thể thực hiện được"

Đúng Thiên Đế đã sống đến 9000 năm nhưng từ khi đứng đầu tam giới chưa thần tiên nào dám đe dọa hẳn giờ lại bị một tên phàm nhân đe dọa hỏi hẳn sao không cười.

Một bên Lý Tống Kiệt nghe vậy giọng càng ngày càng ngày càng trào phúng nói:

"Người loại nghèo điều ti như này không xứng đứng ở đây "

Thiên Đế nghe vậy cười híp mắt nói:

"Thật sao? Hay bây giờ chúng ta chơi một trò chơi đi,người có dám không Lý Tống Kiệt "

Lý Tống Kiệt nghe vậy nghi hoặc nói:

"Chơi trò gì???"

Thiên Đế lúc này mặt hiện lên nụ cười gian xảo nói:

"Người chẳng phải nói ta là nghèo điều ti,bây giờ ta mua đồ gì người mua theo ta người dám không "

Lý Tống Kiệt nghe vậy cười nói:

"Người thì tính mua được đồ gì, yên tâm đi người mà mua ta sẵn sàng theo đến cuối cùng "

Thiên Đế nghe vậy khuôn mặt hiện nụ cười, mà nụ cười này cười cũng

giống như không nói:

"Người đã nói vậy ta mua đồ trước người cứ xem đi"

Nói xong hẳn quay về phía người phục vụ viên nói:

"Người vào chuẩn bị cho ta một bộ quần áo mới đi, càng đắt càng tốt với lại lấy thêm bộ váy đưa cho nàng thử càng đắt càng tốt "

Thiên Đế vừa nói vừa chỉ vào Băng Băng, thấy vậy người phục vụ viên cũng vui cười vào trong đem một bộ quần áo với một bộ váy.

Bộ quần áo là một bộ comple màu đen vải hiện lên màu đen bóng nhìn rất đẹp, bộ váy là bộ váy màu xanh ngọc chân váy dài đến đầu gối loe ra thân váy thì có những đường hoa văn rất đẹp.

Người phục vụ viên quay về Thiên Đế cười nói:

"Đây tiên sinh, đây là bộ comple được Riches đại sư thiết kế riêng bằng chất liệu tốt nhất, ngài cứ thử mặc xem"

Đưa cho Thiên Đế bộ comple phục vụ viên lại quay sang Băng Băng cười nói:

"Tiểu thư, đây là bộ váy có chất liệu tốt nhất của cửa hàng ngài xem mặc có vừa ý hay không "

Cho mình xin ít kim phiếu đi:3

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Người Thấy Ta Thế Nào

Tiếp nhận bộ quần áo Băng Băng cùng Thiên Đế bắt đầu vào phòng thử đồ. Sau 5 phút Thiên Đế bắt đầu đi ra khỏi phòng thử đồ.

"Xoạt... Xoạt"

Tiếng vải che phòng thử đồ vang lên hấp dẫn lấy ánh mắt của người phục vụ viên, một bên Lý Tổng Kiệt cùng Phùng Diệp đã chuẩn bị trào phúng đại pháp.

Lý Tổng Kiệt cùng Phùng Diệp từ lúc Thiên Đế vào phòng thay đồ đã thảo luận sẵn làm thế nào để trào phúng Thiên Đế, nào là nhà quê thần chường, mặt ngu thần chường,..... Nhưng làm bọn họ thất vọng rồi, Thiên Đế đi ra mặc bộ comple màu đen bên trong là áo sơ mi màu trắng chẳng biết do cố ý hay vô tình mà Thiên Đế không cài cúc áo ở trước ngực để lộ ra bộ cơ ngực rắn chắc, người bắt đầu tỏa ra khí chất vương giả. Bộ cơ thể này có thể sau khi tẩy đi các chất cặn bã cải tạo cơ thể mà đã cơ thể đã trở nên rắn chắc hơn còn về khí chất, nói đùa một người đứng đầu tam giới hơn 5000 năm sao có thể không có vương giả khí chất. Một bên Phùng Diệp nhìn thấy Thiên Đế như vậy ánh mắt hiện lên vẻ mê ly trong lòng suy nghĩ:

"Đây thật là hãn sao, tại sao cơ thể của hãn có thể rắn chắc như vậy "

Bây giờ trong đầu Phùng Diệp đang bắt đầu suy nghĩ cách để có thể cùng Thiên Đế quay lại ảo tưởng mình cùng hãn cùng nhau chơi trò chơi trên giường, mặt Phùng Diệp lúc này nếu mà để ý kĩ thì có thể nhìn thấy đôi má đang ửng đỏ.

Còn về phía Lý Tổng Kiệt vốn đã chuẩn bị sẵn tinh thần trào phúng nhưng khi nhìn thấy Thiên Đế đi ra không biết là do khí chất hay là gì mà trong lòng hẳn bỗng có suy nghĩ quỳ xuống vái lạy một phen.

Lúc này Thiên Đế vừa ra khỏi phòng thay đồ bắt đầu quay về phía người phục vụ viên khẽ hỏi:

"Người.... Thấy ta mặc bộ đồ này như thế nào "

Người phục vụ viên nói thật cũng bị Thiên Đế người khí chất thay đổi làm cho choáng váng lúc này bị Thiên Đế hỏi cũng ngăm nhìn một phen mê ly nói:

"Ngài..... Mặc bộ quần áo này rất đẹp "

Lúc này người phục vụ viên đang mê ly nhìn ngăm Thiên Đế, nhìn một vòng bên trên, khi nhìn xuống phần dưới chân không tự chủ được mà che miệng cười.

Thiên Đế thấy người phục vụ viên nhìn về phía dưới chân mình cười nghi hoặc cúi xuống, khi hẳn nhìn về phía dưới chân đang đi một đôi dép lê mặt không khỏi xấu hổ đỏ lên, có thể nói tâm tình hẳn đang lâm vào tình cảnh toàn thân hẳn mặc một bộ quần áo sang trọng đi dự tiệc mà dưới chân lại đi một đôi dép lê, suy nghĩ như thế có bao nhiêu xấu hổ à.

Mà một bên Lý Tổng Kiệt vẫn ngáo ngơ nhìn Thiên Đế nhưng khi nhìn xuống dưới chân đi một đôi dép lê không nhìn được mà che miệng cười, trào phúng đại pháp bắt đầu mở ra:

"Phốc..... Người xem vào cửa hàng còn đi một đôi dép lê "

Bây giờ căn bản khí thế vương giả của Thiên Đế đã bị phá vỡ hết sạch chỉ vì một đôi dép, ngay cả Phùng Diệp đang ảo tưởng cũng tỉnh lại che miệng

cười.

Thiên Đế lúc này bị mọi người cười cộng thêm bị Lý Tống Kiệt trào phúng hỏi hănh một cái Thiên Đế người đứng đầu tam giới sao không giận,có thể nói hănh đường đường một vị chí cao thần tiên bị một đám phàm phu tục tử cười đây có thể là một điều tối kỵ với một vị thần.

Lúc này Thiên Đế tức giận quay sang phía người Phục Vụ Viên nói:

"Nơi này có bán giày không???"

Giọng nói của hănh mang lên từng tia băng lãnh,người khí tức vương giả không ngừng tỏa ra,nếu để ý trong đó lại còn ẩn chứa từng tia sát khí.

Người phục vụ viên lúc này nghe Thiên Đế nói vậy cũng không còn dám cười mà trả lời:

"Dạ.....có thưa tiên sinh "

Giọng nói của nàng run run mang theo từng tia sợ sệt, bây giờ nàng chỉ cảm giác như đi làm muộn bị sếp bắt quả tang vậy uy nghiêm khiến cho người sợ hãi.

"Lấy cho ta đôi đăt nhất "

Thiên Đế có thể nói hănh bây giờ rất tức giận, ngay cả giọng điệu cách nói cũng hiện lên vẻ uy nghiêm không người dám trái lại, có thể nói bây giờ ngay cả thần tiên có khi là cả Ngọc Hoàng Đại Đế nghe thấy cách nói chuyện này của Thiên Đế cũng chỉ có thể im lặng mà làm theo hướng chỉ đây chỉ là một phàm nhân. Lúc này chỉ thấy người phục vụ viên vội vàng trả lời rồi bắt đầu đi ra lấy đôi giày:

"Vâng...Tiên Sinh "

Thấy người phục vụ viên đi rồi ánh mắt băng lãnh của Thiên Đế cũng bắt đầu chuyển hướng sang Lý Tống Kiệt, lúc này người hấn sát khí ngưng tụ có thể nói đạt được một phần ngàn, nhưng một phần ngàn này lại ẩn chứa sinh mệnh của hàng ngàn có khi hàng triệu cường giả, lượng sát khí này có thể nói rằng rất kinh khủng. Giả sử như bây giờ mà có một con sư tử hung dữ ngay trước mặt Thiên Đế mà cảm nhận được lượng sát khí này cũng phải ngoan ngoãn như mèo con.

Lúc này trong căn phòng ở một góc một người đàn ông trung niên cảm giác được lượng sát khí này về mặt hấn hiện lên từng tia ngạc nhiên ánh mắt không ngừng liếc về phía Thiên Đế khẽ nói thầm:

"Người thiếu niên này thật mạnh sát khí, lượng sát khí này ngay cả những người trong ảnh bộ cũng không thể nào nhiều như vậy, người thanh niên này đã phải trải qua những gì để ngưng tụ một lượng kinh người như vậy sát khí???"

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Lý Gia

Người đàn ông này lúc này cả khuôn mặt hiếu kỳ nhìn lấy Thiên Đế, trong đôi mắt hiện lên vẻ chờ mong.

Lúc này Thiên Đế vẫn đang tức giận ánh mắt chuyển sang nhìn về phía Lý Tổng Kiệt giọng nói băng lãnh khẽ vang lên:

"Người từ bây giờ đã chính thức chọc giận ta "

Giọng điệu băng lãnh phối hợp thêm trên người vương giả chi khí cùng sát khí khiến cho Lý Tổng Kiệt đang cười nhạo bên kia không tự chủ được hai chân bắt đầu run rẩy, dưới ánh mắt của hãn Thiên Đế phảng phất như một tôn thần linh hạ phàm khiến cho người không tự chủ được mà run sợ.

Lúc này Lý Tổng Kiệt mới bị một cú huých vào bụng khiến cho hãn tỉnh lại. Một giọng nói từ dưới hông hãn vang lên:

"Người xem hãn chỉ là một tên điếu ti thôi lại khiến cho người sợ như vậy "

Đúng vậy người nói truyện không phải ai khác là Phùng Diệp, nếu như bạn không hỏi nàng tại sao không bị lượng sát khí của Thiên Đế ảnh hưởng thì đây là lời giải thích.

Thứ nhất: Thiên Đế cố gắng kiềm chế lượng sát khí chỉ bao trùm lấy Lý Tổng Kiệt cùng người phục vụ viên chứ không có bao trùm lấy nàng.

Thứ 2: nàng không có tham gia quân ngũ nên không để ý được lượng sát khí của Thiên Đế, giống như người đàn ông kia ngồi trong góc tham gia quân ngũ chỉ liếc qua mới nhìn được.

Lý Tống Kiệt một bên lúc này mới nhớ ra trong lòng suy nghĩ:

"Đúng vậy á,hắn không phải thần linh mà chỉ là một tên nghèo điều ti tại sao ta lại phải sợ hắn "

Lúc này Lý Tống Kiệt nhớ ra điều này người không khỏi cười lạnh trào phúng nói:

"Chọc giận người thì lại làm sao,có giỏi người đến đây đánh ta á"

Lý Tống Kiệt lúc này mà biết được hắn đang chọc giận một vị cường giả đứng đầu tam giới thì chẳng biết hắn sẽ có cảm giác như thế nào.

Một bên bị Lý Tống Kiệt trào phúng Thiên Đế gương mặt khẽ cười lạnh, thân thể khẽ động người bắt đầu xuất hiện trước mắt Lý Tống Kiệt chân đạp Phùng Diệp ra một góc tay nhắc lấy cổ áo Lý Tống Kiệt lên nói:

"Nếu người đã muốn như vậy ta xin thanh toán cho người "

Một bên Lý Tống Kiệt bị Thiên Đế nhắc người lên không trung hoảng sợ nói:

"Lạc.... Lạc Tiêu người làm gì? Người giờ lập tức thả ta xuống rồi quỳ xuống xin lỗi ta sẽ tha thứ cho người "

Thiên Đế nghe vậy cười lạnh nói:

"Làm gì? Ta đang thực hiện nguyện vọng ăn đánh của người "

Lý Tống Kiệt nghe vậy người hắn sau lưng đã toàn mồ hôi lạnh giọng run

run mở miệng uy hiếp nói:

"Lạc.... Lạc Tiêu ngươi nếu như không thả ta xuống Lý gia chắc chắn sẽ không buông tha cho ngươi đâu "

Mà một bên Phùng Diệp ôm bụng nằm một góc mặt tức giận nói:

"Lạc Tiêu, Lý gia chắc chắn sẽ không buông tha cho ngươi "

Thiên Đế nghe vậy ngạc nhiên hỏi:

"Lý gia? Rất mạnh đúng không "

Lý Tổng Kiệt lúc này bắt đầu nở nụ cười khinh bỉ nói:

"Đúng vậy á, ta Lý gia là gia tộc đứng đầu ở tỉnh Vĩnh Hải này, ông nội ta là võ đạo đại tông sư trấn thủ Tỉnh Hải thành, một mình có thể giết được một con cấp 5 biến dị yêu thú"

Thiên Đế lúc này nghe vậy trong lòng bắt đầu trầm nghĩ:

"Võ đạo đại tông sư, biến dị yêu thú chẳng nhẽ dưới đây cũng có võ giả phân chia "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Đào Gia

Nhìn thấy Thiên Đế ngờ ngác Lý Tổng Kiệt tưởng hấn sợ khẽ vênh mồm lên khinh bỉ nói:

"Thế nào, nếu người sợ ngay lập tức bỏ ta xuống liếm giày ta may ra ta tha cho, còn nếu không ta chắc chắn sẽ khiến người phải hối hận vì đã được sinh ra ở thế giới này "

Lúc này Thiên Đế đang trầm tư trong suy nghĩ bị Lý Tổng Kiệt uy hiếp người khẽ tức giận tay tát vào thẳng mặt của Lý Tổng Kiệt khinh bỉ nói:

"Người Lý Gia tính là cái thá gì mà dám ở trước mặt ta trang bức, cái gì võ đạo đại tông sư trước mắt ta cũng không bằng một con giun dế"

Lý Tổng Kiệt bị Thiên Đế một tát thẹn quá hóa giận chửi nói:

"Lạc Tiêu người dám đánh ta, người có tin không chỉ trong vòng 5 ngày người sẽ ngay lập tức biến mất khỏi thế giới này "

"Ba"

Một tiếng kêu thanh thúy vang lên, chỉ biết căn bản một bên má sưng Lý Tổng Kiệt bây giờ đã biến thành hai bên, lúc này Thiên Đế lạnh nhạt mở miệng nói:

"Người tính là cái thá gì mà dám ở trước mặt ta uy hiếp, người tin không chỉ trong vòng 5 ngày cả gia tộc người biến mất "

Nói được lời này chứng tỏ Thiên Đế đã có sẵn tâm lý diệt Lý Gia, nói đùa nếu bây giờ Lý Gia mà biết được sự thâm hiểm của việc uy hiếp Thiên Đế chắc hẳn sẽ ngay lập tức đến trước mặt hắn cầu tha thứ cụ thể Đào gia là một ví dụ.

Vào lần trọng sinh thứ 72 của Thiên Đế, lúc đấy nền khoa học kỹ thuật vẫn chưa phát triển như thời đại này lúc đấy đứng đầu đất nước hoa hạ là một gia tộc lớn mang tên Đào gia. Đào gia là một gia tộc có hơn 25 tên kim đan kỳ tu sĩ, 5 tên hợp thể kỳ, hơn nghìn tên đệ tử là trúc cơ kỳ là một gia tộc lớn, lúc đấy Thiên Đế trọng sinh vào một thân xác mang tên Đào Chiến là một con em dòng chính trong gia tộc có cha là trưởng lão mẹ là một vị kim đan kỳ tu sĩ, Đào Chiến lúc đấy đích xác là một Thiên tài, chưa đến 12 tuổi đạt được đẳng cấp là khai quan kỳ viên mãn, có thể nói đích xác là một Thiên Tài trăm năm khó gặp, có thể tính ra hẳn nếu không tạo ngộ sai sót gì thì năm 15 tuổi có thể đạt được đẳng cấp là kim đan kỳ tu sĩ. Nhưng đáng tiếc là vào năm 13 tuổi bị một kẻ lạ mặt hạ sát thủ tuy không chết nhưng đan điền bị phá hủy khiến cho hắn trở thành một tên phế nhân. Nếu như tạo ngộ thành một tên phế nhân đã đành nhưng khi cha hắn biết hắn bị ám sát thì tức giận điều tra thì mới biết được người đó là gia chủ Đào gia chủ, trong cơn tức giận cha hắn đi đến cho hắn một cái công đạo nhưng đáng tiếc bị gia chủ trực tiếp phế bỏ cũng thành một tên phế nhân, từ đó hắn cùng cha trực tiếp bị trục xuất ra khỏi gia tộc làm một tên tạp dịch. Còn về mẹ hắn vì xinh đẹp nên ép buộc kết hôn với gia chủ nếu không Đào Chiến cùng Cha Hãn ngay lập tức chết, bất đắc dĩ mẹ hắn đành phải đồng ý.

Lúc đấy biết tin cha hắn tự sát bỏ lại một mình Đào Chiến, còn Đào Chiến thì khóc thương chạy đến chỗ mẹ đang tổ chức hôn lễ nói một lượt, biết tin mẹ hắn đau lòng ngay lập tức trên lễ đường tự sát.

Còn về một mình Đào Chiến bị Đào gia chủ trong cơn tức giận chụp chết, sau khi chết bị vứt xác xuống vách núi, Thiên Đế cũng may có cái xác ấy

mà độ kiếp thứ 72 lần trọng sinh, lúc đấy Thiên Đế đã chiếm được thể xác nhưng oán niệm của chu nhân cũ vẫn còn khiến cho Thiên Đế đành phải chấp nhận diệt trừ Đào gia để giải trừ oán niệm.

Oán niệm ở đây có thể gọi là ý niệm hận thù, tức giận của thân xác của chủ nhân trước, nói oán niệm nghe thì nhẹ nhưng thật ra lại ảnh hưởng rất lớn đến việc tu luyện, nếu như oán niệm mà không được phá giải thì trong khi tu luyện rất có thể gây đến tẩu hỏa nhập ma khiến tu vi tụt lùi, sa vào ma đạo.

Cũng chính vì điều đấy nên Thiên Đế phải hoàn thành oán niệm của chủ nhân trước đây Đào Chiến là giết hại gia chủ diệt bỏ tận gốc Đào Gia.

Thiên Đế lúc đấy mới trọng sinh biết được oán niệm Đào gia ngay lập tức là mũi nhọn của hắn, tuy hắn không có thù với Đào Gia nhưng vì giải trừ oán niệm mà so với việc tu luyện của hắn thì tính mạng của Đào gia chỉ được coi là đá cản đường của hắn.

Thiên Đế lúc đấy thân xác bị phế bỏ mất hết sạch tu vi nên bắt buộc phải bỏ ra 4 ngày thời gian để chữa trị lại đan điền cùng tu luyện lại từ đầu. Đến ngày thứ 5 Thiên Đế miễn cưỡng tu luyện đến đẳng cấp Hợp Thể Kỳ đại viên mãn, lúc đấy tốc độ tu luyện của hắn nhanh như vậy cũng khiến hắn phải ngạc nhiên, bình thường để hắn tu luyện đến đẳng cấp Hợp Thể kỳ thì tương đương mất 2-3 năm còn về người bình thường chi ít phải mất 70. Năm để đến được cảnh giới này, lúc đấy Thiên Đế cũng bắt đầu hiếu kỳ nhìn lại thân xác này thì biết được bí mật khiến cho Đào Chiến tốc độ tu luyện nhanh có thể nói được gọi là kinh khủng.

Đào Chiến căn bản có thể chất đặc biệt thuần dương thuộc về hàng Thiên Cấp ngoài ra hắn còn có hỗn độn linh căn cũng thuộc về hàng thiên cấp.

Thuần Dương thể chất là thể chất đặc biệt khiến cho thân thể người có thuần dương khí chất khiến cho người có loại thể chất đặc biệt này tu luyện

nhau hơn người bình thường gấp 10 lần, nhưng những người có thể có được thể chất này thì cực kỳ hiếm gặp có thể suy tính ra 100000 người cũng không có ai có được thể chất đặc biệt này.

Còn về linh căn, người tu luyện cũng cần có linh căn, linh căn có thể suy tính ra tốc độ tu luyện và thành quả sau này của một người. Như Đào Chiến thu được Hỗn Độn Linh Căn là một loại linh căn thuộc về Thiên cấp, hỗn độn linh căn tên như ý nghĩa có thể giúp cho người nắm giữ linh căn hấp thụ được 5 thuộc tính nguyên tố trong tự nhiên là Kim --- Mộc ---- Thủy---- Thổ ---- Hỏa, với linh căn này có thể khiến cho người nắm giữ có tốc độ tu luyện nhanh gấp 5 lần người bình thường vì mỗi người có một loại linh căn chỉ có thể hấp thụ riêng được một loại thuộc tính.

Có linh căn cùng với thể chất đặc biệt nên Đào Chiến có tốc độ tu luyện nhanh gấp 15 lần người bình thường nên hẳn lúc 12 tuổi mới có thể đến được tu vi là khai quan kỳ đại viên mãn.

Linh căn cùng thể chất được chia ra làm những đẳng cấp như sau:

Phàm cấp hạ phẩm ----- phàm cấp trung phẩm ----- phàm cấp thượng phẩm ----- huyền cấp hạ phẩm ----- huyền cấp trung phẩm ----- huyền cấp thượng phẩm ----- địa cấp hạ phẩm ----- địa cấp trung phẩm ----- địa cấp thượng phẩm ----- thiên cấp hạ phẩm ---- thiên cấp trung phẩm ----- thiên cấp thượng phẩm ---- chí tôn viên mãn

Cũng nhờ có linh căn nên người tu luyện có thể biết được thành tựu sau khi trưởng thành. Ví dụ như thuộc về loại thiên cấp linh căn tu vi sau này ít nhất cũng có được đẳng cấp là Tiên Quân đại viên mãn. Còn thuộc về đẳng cấp chí tôn viên mãn thì chưa từng một người nào có ngoại trừ Thiên Đế sau khi tu luyện linh căn bị thay đổi ra, còn về loại từ sơ sinh mà có thì chưa từng có ai, nếu như mà có người sau khi sinh ra không bị chết hoặc bị tật mà chết cũng bị Thiên Kiếp giáng chết.

Người ta thường nói " trời đổ kị anh tài" đây chính là một ví dụ đặc biệt.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Bá Thể Quyết

Cũng nhờ có thể chất cùng linh căn đặc biệt với một bộ công pháp thiên cấp thượng phẩm là "Bá Thể Quyết " nên Thiên Đế cũng không có cần phí sức để tu luyện mà chỉ cần mất đúng 2 ngày để tu luyện đến được tu vi hợp thể kỳ đại viên mãn.

Công pháp " Bá Thể Quyết " tuy được xếp hạng là thiên cấp thượng phẩm nhưng thật ra uy lực có thể được xếp vào nửa bước chí tôn.

Bá Thể Quyết được phân chia làm 9 tầng khác nhau chia ra làm 3 phần riêng biệt đó là Luyện Thể, Luyện Thần, Luyện Căn.

Phần 1 Luyện Thể: Luyện thể được chia ra làm 3 tầng riêng biệt đặt tên là Luyện Gân, Luyện Cốt, Luyện Thân

Tầng 1: Luyện Gân dùng để cải tạo kinh mạch giúp cho kinh mạch cứng rắn cùng mở rộng làm đả thông những đoạn kinh mạch bị tắc nghẽn.

Tầng 2: Luyện Cốt là để cải tạo khung xương giúp khung sườn phát triển tuế biến chuyển sang cứng rắn và dẻo dai hơn.

Tầng 3: Luyện Thân chủ yếu dùng để tu luyện nhục thân khiến nhục thân trở nên cường đại kích phát tất cả tiềm năng của cơ thể giúp loại bỏ tất cả chất cặn bã trong cơ thể, luyện thành có thể làm đao thương bất nhập tay không có thể chặt gãy binh khí

Phần luyện thể này nếu tu luyện thành công có thể giúp cho thân thể trở

nên cường đại, kinh mạch hấp thụ được những loại năng lượng cuồng bạo và loại bỏ những yếu điểm của cơ thể, khi tu luyện thành công tu vi ngay lập tức vọt lên đến hợp thể kỳ đại viên mãn và có thể giữ được 100000 nghìn cân lực lượng sánh ngang với nhục thân của tán tiên 1 tầng.

Phần 2 Luyện Thần: được chia làm 3 tầng riêng biệt gọi là luyện linh, luyện hồn, luyện thần.

Có thể nói người tu luyện linh hồn được chia làm 2 phần riêng biệt là Linh và Hồn, phần này chủ yếu dùng để tu luyện linh hồn giúp cho linh hồn trở nên cường đại hơn còn về phần 3 Luyện Thần chủ yếu giúp cho người tu luyện có một bộ tinh thần lực cường đại.

Có thể nói tầng này giúp cho người tu luyện sau khi mất nhục thân linh hồn ít nhất có thể sống sót được 5 000 năm giúp cho người tu luyện một lần nữa đoạt xá thể xác một lần nữa trùng sinh, ngoài ra còn có thể phục hồi lại tinh thần lực nhanh gấp 10 lần người bình thường.

Phần 3 Luyện Căn: Luyện Căn được chia làm 3 tầng riêng biệt nhưng thực tế chỉ tập trung tu luyện một bộ phận là Linh Căn, Luyện Căn chủ yếu là thay đổi linh căn tăng phẩm chất của người tu luyện lên trên một cấp bậc.

Có thể nói phần này là trọng yếu nhất vì nó có thể giúp cho người tu luyện tăng cường Linh Căn lên một cấp bậc. Nói chỉ là tăng lên một cấp bậc nhưng như thế đối với người tu luyện là một món bảo vật khiến cho mọi người tập trung tranh giành vì không có một loại bảo vật nào giúp tăng cấp linh căn hết và theo người tu luyện linh căn là không thể thay đổi được đại biểu cho thiên phú tu luyện và tuổi thọ.

Cũng chính nhờ môn công pháp này mà Thiên Đế có thể thống trị được tam giới khiến cho mọi người phải khiếp sợ. Môn công pháp này là do Thiên Đế một lần kỳ ngộ tìm được sau khi tu luyện thành công thì lập tức tiêu hủy

nên không có thêm một ai biết về môn công pháp này. Còn về chủ nhân cũ của nó thì sau khi tu luyện đến tầng thứ 2 do tâm thần không ổn định tẩu hỏa nhập ma mà chết.

Tu luyện Bá Thế Quyết hoàn thành tầng thứ nhất thì tu vi Thiên Đế lập tức lên được đẳng cấp là hợp thể kỳ đại viên mãn đủ để diệt sát Đào Gia.

Sau đó thì như mọi người biết Đào Gia dưới mũi nhọn của Thiên Đế sau một đêm bị diệt sạch không còn ai bỏ lại tên nhân vật truyền kỳ Chiến Đế khiến cho vạn người ngưỡng mộ cùng khiếp sợ, cái tên Chiến Đế này hiện nay vẫn còn được dưới phạm giới cúng bái.(phạm giới đây là ở trong truyện thôi không phải ngoài đời thật anh em nào không biết lại chửi ta thì khổ"

Rồi quay về vấn đề chính (thăng tác giả câu chữ kết thúc)

Lý Tổng Kiệt lúc này không may may biết về Đào Gia (biết được mới là lạ) sau khi bị đánh bay ở trong một góc ôm mặt khinh bỉ nói:

"Lạc Tiêu người chờ đấy cho ta, Lý gia sẽ không bỏ qua cho người"

Nói xong hắn được Phùng Diệp dìu dắt đi ra khỏi cửa hàng, vừa đi ánh mắt oán độc liếc về phía Thiên Đế

Thiên Đế bị uy hiếp không nói gì mà chỉ khịt mũi coi thường, nói đùa hãnh đường đường Thiên Đế lại phải sợ một tên phạm nhân.

"Xoẹt..."

Lúc này tiếng rèm kêu lên, Thiên Đế tâm thần đang khinh bỉ một bên Lý Tổng Kiệt cũng quay lại nhìn. Chỉ biết lúc này cả khuôn mặt của Thiên Đế đã lâm vào tình trạng si mê.

Đúng vậy người ra là Băng Băng, chỉ biết cô nàng sau khi thay bộ váy vào

cả người đã bắt đầu trở nên mũ lệt hơn, đặc biệt là cặp núi kia bị ép sát vào có khi còn để lộ hai hột đào, đây là do Băng Băng không mặc áo lót gây nên.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Lười Đặt Tên

Băng Băng lúc này vừa ra khỏi phòng thay đồ, thấy ánh mắt của Thiên Đế mặt đỏ lên ngại ngùng nói:

"Lạc Tiêu, người thấy ta có đẹp không"

Lúc này Thiên Đế đang si mê nghe Băng Băng nói vậy tình lại khen:

"Băng băng người mặc bộ đồ này đẹp lắm ".

Băng Băng nghe vậy vui mừng nhảy lên chạy vào ôm lấy cánh tay của Thiên Đế.

Thiên Đế bị Băng Băng ôm lấy cánh tay, cánh tay lúc này cảm thấy có vật gì đó mềm mềm cọ sát, tà hỏa bắt đầu dâng lên còn tiểu huynh phía dưới bắt đầu biểu tình. Lúc này Thiên Đế ép ngọn tà hỏa xuống ánh mắt bắt đầu rơi xuống chỗ Băng Băng đang ôm tay.

"Phụt "

Máu mũi của Thiên Đế lúc này không ngừng chảy ra, chỉ biết vừa nãy Thiên Đế ngó xuống nhìn Băng Băng chuẩn bị kêu Băng Băng bỏ ra bất ngờ qua khe áo thấy 2 ngọn núi trần màu trắng, huyết bắt đầu qua đường mũi mà đi xuống.

Băng Băng lúc này mới để ý xung quanh mặt bắt đầu ngược lên nhìn Thiên Đế nghi hoặc hỏi:

"Lạc Tiêu bọn hần đâu "

Lúc này Thiên Đế đang dùng nội lực áp chế lại máu mũi, nghe Băng Băng hỏi người người vẫn còn đang cảm thấy như bay lên 9 tầng mây mơ màng trả lời:

"Người nào???"

Băng Băng nghe vậy khẽ nhíu mày, buồn bực nói thầm:

"Chẳng nhẽ trò chơi kết thúc rồi, không phải đâu á quần áo thay lâu quá không phải vậy ta được xem kịch vui rồi"

Do ở gần nên Thiên Đế có thể nghe được Băng Băng nói thầm sừng sờ lẩm bẩm:

"Trò chơi "

Nói xong Thiên Đế tay bắt đầu gõ đầu mặt bất đắc dĩ:

"Không phải đâu, ta quên mất đang chơi trò chơi, hazzz....đúng là nóng giận mất khôn mà, sau này ta phải kiềm chế lại thôi "

Lúc này trong lòng Thiên Đế đang bất đắc dĩ nghĩ thầm như vậy, nếu như suy nghĩ này để đám thần tiên kia trên thiên đình kia mà biết được chắc hộc máu ra mà chết, "cmn...người mà kiềm chế lại được có ma mới tin"

Thấy Thiên Đế vẻ mặt bất đắc dĩ Băng Băng nghi hoặc mở miệng hỏi:

"Lạc Tiêu có truyện gì vậy?"

Nghe tiếng Băng Băng, Thiên Đế bất đắc dĩ bắt đầu giải thích truyện vừa xảy ra:

"Băng Băng ta tức giận lỡ đánh bạn hần,giờ bạn hần chạy đi rồi "

Sau đó Thiên Đế bắt đầu kể lại mọi chuyện xảy ra sau khi Băng Băng vào phòng thay đồ. Băng Băng nghe thấy Thiên Đế khẽ che miệng cười.

Thấy Băng Băng cười Thiên Đế bất đắc dĩ á,ai bảo hần là người nóng tính đâu nếu không phải hần quên đi trò chơi thì cũng không đánh Lý Tổng Kiệt cùng Phùng Diệp rồi, mà nếu đánh chỉ ít ra hần cũng phải cho Phùng Diệp ăn một quả đặng rồi mới đánh.

"Tiên sinh".

Tiếng người phục vụ viên vang lên, chỉ biết cô nàng trên tay giờ đang cầm một đôi giày màu đen, nhìn người phục vụ viên Thiên Đế khẽ mở miệng nói:

"Được rồi, đi chuẩn bị cho ta 10 bộ quần áo cùng giày giống như vậy đi"

Nghe vậy người phục vụ viên để đôi giày xuống đất bắt đầu vào trong tiệm chuẩn bị theo Thiên Đế yêu cầu.

Thấy người Phục vụ viên chuẩn bị đi Thiên Đế mới nhớ ra Băng Băng vội vàng gọi lại nói:

"Chờ đã "

Nghe thấy Tiếng gọi người phục vụ viên chuẩn bị đi cũng dừng lại trên mặt hiện lên biểu cảm nghi hoặc hỏi:

"Tiên sinh ngài còn có việc gì dặn dò "

Thiên Đế nghe vậy chỉ vào phía ngực Băng Băng nói:

"Người chuẩn bị đồ lót cho nàng được không "

Nói thì nói thế Thiên Đế là con trai nên sau khi nói xong lời này mặt cũng không khỏi đỏ lên hiện lên vẻ ngại ngùng.

Mà một bên Băng Băng nghe vậy ôm cánh tay Thiên Đế làm nũng nói:

"Lạc Tiêu nhân gia không muốn mặc đồ lót á"

"Khụ....khụ...người mặc vào đi mới đẹp "

Thiên Đế ho khan ngại ngùng nói, nghe vậy Băng Băng cũng không có tiếp tục làm nũng nữa mà đi theo người phục vụ viên chọn "đồ lót "

Nhìn thấy Băng Băng rời đi Thiên Đế khẽ thở phào rồi bắt đầu ngồi xuống bắt đầu đi đôi giày mà người phục vụ viên vừa đem đến.

Sau khi đi xong đôi giày Thiên Đế mới hài lòng nói:

"Ukm....như này là đủ bộ rồi "

Thay xong giày hẳn lại bắt đầu ngắm về phía gương tay chải chải tóc, bắt đầu công cuộc "tự luyện " của mình.

"Lạc Tiêu "

Sau 15 phút Băng Băng bắt đầu cười đùa tí tưng chạy về phía Thiên Đế gọi.

Nghe thấy Tiếng gọi Thiên Đế đang soi gương "Tự Luyện " khẽ quay người lại nhìn Băng Băng. Thiên Đế lúc này mặt trợn tròn máu mũi kém tí nữa lại phun ra may mà hẳn kịp thời áp chế.

Chỉ biết lúc này Băng Băng đã mặc xong áo lót ngực cũng không có nhô 2 hạt đào nhỏ ra nữa rồi, nhưng khi mặc áo lót vào ngực Băng Băng lại càng cao hơn đã thế còn chạy về phía Thiên Đế nữa khiến bộ ngực cô nàng này

nảy lên xuân quang vô hạn á.

Thiên Đế áp chế xuống tà hỏa trong lòng lại một mảnh bất đắc dĩ khẽ lắc
lắc cái đầu nghĩ thầm:

"Cô nàng này ngực hảo to á,mặc đồ lót vào rồi ta tưởng chi ít cũng giảm
xuống một ít,hazzzz... Ai ngờ mặc vào rồi ngực lại còn to hơn "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Ảnh Kiếm

Băng Băng lúc này đã chạy đến gần phía Thiên Đế mặt hiện lên nụ cười nói:

"Lạc Tiêu, ta mặc vào rồi trông có đẹp hơn không "

Lúc này Thiên Đế âm thầm nuốt nước bọt mặt không biểu tình nói:

"Đẹp "

Nghe thấy Thiên Đế hơi hột trả lời Băng Băng mặt hiện lên vẻ thất vọng. Thấy Băng Băng thất vọng Thiên Đế khẽ an ủi nói:

"Được rồi, người mặc gì cũng đẹp. Bây giờ chúng ta trả tiền rồi còn đi về nhà xem nữa "

Băng Băng nghe vậy mặt cũng bắt đầu vui lên gật gật đầu đồng ý. Thấy Băng Băng như vậy Thiên Đế cũng không nói gì thêm mà quay về phía người Phục vụ viên tay lấy thẻ ra ném cho nàng giọng ôn nhu nói:

"Bao nhiêu tiền người quét đi, tiện thể lấy thêm tầm 100.000 nhân dân tệ tiền boa nữa dù sao bọn ta cũng làm phiền người cả ngày rồi "

Người phục vụ viên nghe vậy cảm động nhanh khóc, khóe mắt của nàng giờ đã ẩn hiện lên từng tia đỏ quay về phía Thiên Đế cảm tạ:

"Tiên sinh cảm ơn ngài, ngài đợi một tí ta đi quét hóa đơn cho ngài "

Thiên Đế thấy người phục vụ viên như vậy cũng không nói gì thêm mà chỉ khẽ mỉm cười gật đầu đồng ý, dù sao giờ phương diện về tài chính hẳn cũng không có cần để ý rồi.

Người phục vụ viên lúc này vội vàng quay người đi. Lúc này ngồi trong góc người đàn ông kia nhìn Thiên Đế biểu hiện từ đầu đến cuối người bắt đầu rơi vào trầm tư khẽ lẩm bẫm:

"Người thanh niên này ta thấy rất bí ẩn, đặc biệt là người phụ nữ đứng bên cạnh hẳn ngay cả ta cũng không có nhìn thấu được thực lực, về ta nên điều động Ảnh Bộ điều tra một ít về hẳn, có khi hẳn có thể giúp được ta "

"Ảnh Kiếm "

Người đàn ông đang rơi vào trầm tư nghe thấy tiếng gọi quay lại nhìn.

Lúc này đang đến trước mặt hẳn là một người đàn ông trung niên tầm 30 tuổi thân mặc một bộ tây phục, thân hình cao ít nhất 1m80.

Lúc này người đàn ông trung niên kia đã đến trước mặt Ảnh Kiếm khuôn mặt tươi cười nhìn về phía Ảnh Kiếm khẽ nói:

"Người cái thân này dịch dung thuật ngay cả ta xuýt trước nữa cũng không có nhận ra"

Ảnh Kiếm nghe vậy bất đắc dĩ nói:

"Người Ảnh Ưng sao giờ mới đến?"

"Do ta hôm qua đi trinh sát muện quá mà, à đúng rồi người Ảnh Kiếm hình như với cậu thanh niên kia có hứng thú "

Ảnh Ưng bắt đầu vui cười nhìn về phía Thiên Đế nói.

Nghe vậy Ảnh Kiếm cũng gật đầu trả lời:

"Đúng vậy, ta thấy cậu thanh niên kia có thân phận không đơn giản "

Ảnh Ưng nghe vậy vẻ mặt ngạc nhiên nhìn về phía Thiên Đế bắt đầu đánh giá, phải biết từ lúc quen biết nhau đến giờ Ảnh Kiếm chưa từng đánh giá một ai cao đến vậy, bây giờ người này lại đứng ở gần hắn sao hắn không ngạc nhiên, hiện tại riêng hắn trong lòng cũng hiện lên từng tia hiếu kỳ nhìn về phía Thiên Đế.

Thiên Đế lúc này đang một bên đợi thẻ vừa nói chuyện với Băng Băng cảm nhận được có người theo dõi mình khẽ quay lại ánh mắt bắt đầu ngược nhìn xung quanh.

"Tiên Sinh"

Thiên Đế đang nghi hoặc nhìn xung quanh nghe thấy tiếng gọi bắt đầu quay lại,lúc này trước mặt hắn không là ai khác mà là người phục vụ viên kia,chỉ biết bây giờ tay nàng đang cầm chiếc thẻ ngân hàng cùng với túi sách đưa cho Thiên Đế lễ phép nói:

"Tiên Sinh ngài số tiền ngài mua đồ đã được thanh toán rồi,đây là thẻ ngân hàng cùng đồ đã mua của ngài "

"Ukm"

Tiếp nhận lấy thẻ cùng đồ ngân hàng Thiên Đế bắt đầu hướng phía cửa mà đi,còn về cảm giác có người theo dõi đã bị hắn ném sau gáy rồi.

Thấy Thiên Đế đi ra khỏi cửa hàng Ảnh Ưng ở trong góc mới đi ra khẽ thở phào nhẹ nhõm nói:

"Không ngờ cảm giác của hắn lại nhanh nhạy như thế, phải biết ta đã thu

miễn hết khí tức rồi, có khi ngay cả võ đạo đại tông sư cũng không phát hiện ta vậy mà hẳn lại phát hiện ".

Lúc này trong góc đi ra Ảnh Kiếm quay về phía Ảnh Ưng khẽ nói:

"Người xem ta đã bảo rồi hẳn không đơn giản, nếu như lúc này chúng ta không phản ứng nhanh có khi đã bị phát hiện rồi "

Ảnh Ưng nghe vậy cũng gật đầu đồng ý:

"Được rồi khi về Ảnh Bộ chúng ta sẽ tìm hiểu tư liệu về hẳn sau giờ chúng ta cũng nên tiếp tục làm nhiệm vụ đi chứ"

Ảnh Kiếm nghe vậy cũng gật đầu rồi bắt đầu biến mất ở cửa hàng, phảng phất như hẳn chưa bao giờ xuất hiện vậy.

Lúc này trên đường đi Băng Băng cùng Thiên Đế đang trò chuyện thì phía trước hẳn hiện lên giọng nói nữ.

"Ta kêu người đừng có theo ta nữa, ta đã có bạn trai rồi"

Thiên Đế nghe vậy khẽ dừng lại nhìn về phía trước thì thấy một người phụ nữ khuôn mặt xinh đẹp không kém gì Băng Băng dáng người cao tầm 1m70, theo sau lưng là một người đàn ông thân mặc một bộ vét khẽ kéo tay lại nói:

"Tổng Giang người không cần phải nói dối ta, ta biết người vẫn chưa có bạn trai "

Lúc này bị kéo lấy tay Tổng Giang khẽ dấy dựa tức giận nói:

"Người ngay lập tức buông tay ta ra bạn trai ta đến đón ta ngay bây giờ "

Nghe vậy người đàn ông tức giận nói:

"Tống Giang gia đình người đã quyết định gả người cho ta rồi, với lại người lấy đâu ra bạn trai,nếu có người kêu hản đến ta ngay lập tức buông người ra"

Tống Giang bị nắm lấy tay,mắt bắt đầu liếc nhìn xung quanh, liếc một lúc thì bắt đầu dừng lại phía Thiên Đế khẽ hô lên nói:

"Tiêu Tiêu người đến rồi, ta ở đây "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Trang Bức Bị Sét Đánh

Thiên Đế đang đứng một bên bị Tống Giang gọi bất ngờ, vẻ mặt ngây ngốc ngăm nhìn xung quanh tìm kiếm người tên Tiêu Tiêu.

Nhìn Thiên Đế đang đứng ngây ngốc nhìn xung quanh Tống Giang lúc này tay đã thoát khỏi bị người thanh niên kia nắm chặt mà chạy về phía Thiên Đế vẻ mặt tươi cười nói:

"Tiêu Tiêu người đến rồi "

Thiên Đế lúc này đang ngược nhìn xung quanh thấy không có ai vẻ mặt ngây ngốc nhìn về phía Tống Giang nghi hoặc hỏi:

"Cô đang gọi ta "

Tống Giang nghe vậy vẻ mặt tươi cười dí sát vào bên má của Thiên Đế nói thầm:

"Lạc đồng học coi như giúp ta một lần này đi,tí nữa ta sẽ trả ơn người sau"

Thiên Đế nghe vậy tức giận, cảm tình hăn ngây ngốc nửa ngày hóa ra mục đích là bị lôi ra làm bia đỡ đạn.

Lúc này Tống Giang đã tách ra Thiên Đế giả vờ làm nũng nói:

"Tiêu Tiêu, người đến muộn nha, làm nhân gia phải đợi người ở đây "

Thiên Đế lúc này tức giận không có chỗ phát tiết, cmn đường đường Thiên Đế giờ lại bị lôi ra làm bia đỡ đạn hỏi xem hấn sao chịu được.

Mà đứng một bên người thanh niên kia nhìn thấy Tống Giang dí sát vào Thiên Đế mặt đã tức giận đến đỏ bừng hùng hùng hổ hổ lao vào uy hiếp nói:

"Người là ai ta mặc kệ, Tống Giang là vị hôn thê của ta,ta mong người tránh xa nàng nếu không ta sẽ cho người biết thế nào là hối hận sống ở thế giới này "

Mà Tống Giang nghe vậy tức giận khuôn mặt hiện lên vẻ chán ghét quay về phía người thanh niên kia nói:

"Ai bảo ta là vị hôn thê của người,người xem nhà ta Lạc Tiêu đẹp trai hơn người, người tính là cái thá gì "

Người thanh niên kia nghe vậy tức giận quay về phía Thiên Đế chửi nói:

"Người nói hấn,cùng lắm là cái điều ti mà thôi, người xem ngay cả bộ comple của hấn cũng là hàng vỉa hè "

Thiên Đế lúc này bị Tống Giang lôi ra làm bia đỡ đạn đã tức giận rồi, bây giờ lại bị một người không quen biết sỉ nhục hỏi hấn sao chịu nổi, mà một bên Băng Băng đang tươi cười mặt cũng hiện lên vẻ mặt băng lãnh nhìn về phía người thanh niên.

Mà người thanh niên lúc này vẫn đang say mê sỉ nhục Thiên Đế.

"Người cái nghèo điều ti sao xứng với Tống Giang, bây giờ ta cho người ngay lập tức biến khỏi tầm mắt của ta nếu không...."

"Oành "

Người thanh niên đang mãi mê sỉ nhục Thiên Đế, một đạo sét đánh xuống

phía sau lưng hẳn, đạo sét này đánh xuống tạo nên một cái hố gần 20 cm mà một bên người vây quanh nhìn thấy đạo sét đánh xuống mặt bắt đầu ngược nhìn lên trời, quý dị là trên trời không có một cọng mây đen nào.

"Oành "

Đạo sét thứ 2 lại rơi xuống đúng chỗ đấy, lúc này mọi người vây quanh đã đứng cách xa người thanh niên kia, dù sao chuyện quá quý dị sét đánh liền một lúc một chỗ đã thế trời còn không có một cọng mây nào hỏi sao bọn hẳn không sợ.

Người thanh niên lúc này sau lưng đã ứa ra mồ hôi lạnh, vẻ mặt mòng bức nhìn về cái hố sau lưng vết sét tạo ra rồi nhìn về phía Thiên Đế.

Lúc này Thiên Đế nhìn thấy vết sét đánh xuống mặt cũng không khỏi hiện lên vẻ kinh ngạc, hẳn kinh ngạc không phải vì sét tự dưng đánh xuống, tương phản là hẳn biết người đánh xuống là Thiên Lô. Nhưng điều ngạc nhiên là sét lại giáng phát xuống một lúc 2 lần mà lại cùng một địa điểm, phải biết là Thiên Lô chưa bao giờ để sét đánh trúng một địa điểm (do mắt kém) giờ lại đánh xuống ngay trước mặt hẳn.

Thiên Đế thì ngạc nhiên nhưng mọi người vây xem cũng không có khác hơn người thanh niên gì mà đều là một vẻ mặt mòng bức.

Lúc này trong một đám mới có người khê kêu lên nói:

"Cái này.... Không phải người ta kêu sét không đánh một lúc hai chỗ sao"

Nghe người thanh niên kia nói vậy mọi người vây xem mới bình tĩnh nghị luận nói:

"Ta thấy trời đâu có đám mây,sao tự dưng sét đánh xuống "

"Ta nghe đài báo là hôm nay trời không mưa mà, từ giờ ta không nghe lời đài báo nữa "

.....

"Xẹt"

Lại một đạo sét nữa bổ xuống, lúc này người thanh niên kia mới trong mộng bừng tỉnh lại nhảy qua một chỗ tránh.

"Oanh"

Sét lần này không đánh ở chỗ cũ nữa mà đã đánh xuống chỗ cũ mà người thanh niên kia đứng.

Lúc này người thanh niên kia áo sau lưng đã ướt đẫm mồ hôi lạnh.

Nhìn thấy người thanh niên bị thiên lôi bổ xuống Thiên Đế cũng không nhin được cười, mà một bên Băng Băng tay cũng đã không tự chủ được nén cười đến nổi mặt đỏ bừng.

Người thanh niên lúc này đã chuẩn bị đứng dậy chuẩn bị chạy đi, nói đùa sét đánh liền một lúc 3 lần hỏi hấn sao có can đảm đứng đây nữa.

Nhìn thấy người đàn ông chuẩn bị đi Thiên Đế nén cười giữ lại nói:

"Ôi này, người chạy đi đâu vị hôn phu của người vẫn còn ở đây này "

Người thanh niên kia nghe vậy khoác khoác tay lắc đầu nói:

"Không.... Không cần do ta nhận nhầm người"

Nói xong hấn vội vàng chạy đi, giờ cho hấn 100 lá gan cũng chẳng dám ở đây nữa rồi, giờ hấn chỉ muốn chạy về nhà trốn.

Thấy người thanh niên kia chạy Thiên Đế trào phúng nói:

"Này, sau này ra đường nhớ cẩn thận người ta thường nói trang bức bị sét đánh đấy "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Trang Bức Bị Sét Đánh 2

Người thanh niên kia vừa đi nghe được Thiên Đế lời nói này chân bước lão đảo xuýt chút nữa ngã, khẽ quay người lại nhìn Thiên Đế bằng ánh mắt căm thù.

"Oành.."

Một đạo Thiên Lô nữa lại bổ xuống, người thanh niên kia hoảng sợ vội vàng chạy, trong lòng hăn giờ đang thầm nghĩ:

"Ông trời của ta,ta làm gì có lỗi với ngài để giờ bị sét đánh "

Đúng vậy cậu thanh niên kia căn bản không đắc tội với ông trời mà là đắc tội với người so với trời còn đáng sợ hơn đó là Thiên Đế.

"Phốc.."

Mà đứng một bên nhìn người thanh niên vội vàng chạy Thiên Đế bắt đầu không nhìn được nữa mà ôm bụng cười lại hô to thêm lần nữa:

"Ha.....ha sau này ra đường nhớ cẩn thận kẻo bị sét đánh "

Cậu Thanh Niên kia nghe Thiên Đế hô chân lại lão đảo nhưng không dám quay đầu lại sợ bị sét đánh.

Mà ở trên Thiên Đình lúc này một người mặc bộ áo giáp, dáng dấp hơi béo mặt ngăm ngăm đen tay cầm một chiếc chùy đã không nhìn được mà ôm bụng cười nói:

"Ha....ha.... May cho hấn là ta mắt kém nhằm liền 4 phút mà không trúng phát nào, nếu không hừ....hừ.."

Đúng vậy người này không phải ai khác là Thiên Lô, Thiên Lô sau khi nghe Vương Mẫu Nương Nương phân phó xuống dưới là có người gây sự với Thiên Đế ngay lập tức tìm Thiên Lý Nhân để tìm vị trí, lúc này âm thanh điện thoại bỗng vang lên:

"Ting..... Ting"

Thiên Lô lấy tay từ trong túi móc ra một chiếc điện thoại, hiếu kỳ mở tin nhắn ra đọc, tin nhắn này không phải của ai khác mà là trong nhóm thần tiên tam giới.

Wương Mẫu Nương Nương : Thiên Lô xử lý xong việc của Thiên Đế chưa.

Thấy Vương Mẫu Nương Nương nhắn tin Thiên Lô cũng không dám không nhắn tin lại vội vàng trả lời, tuy Ngọc Hoàng không có trâu bò như Thiên Đế nhưng dù sao cũng là người chưởng khống Thiên Đình hấn nho nho Thiên Lô cũng không thể đắc tội.

Thiên Lô: Vương Mẫu Nương Nương yên tâm vì thần đã xử lý xong mọi việc rồi.

Wương Mẫu Nương Nương: Thế thì tốt

.....

Ngọc Hoàng lúc này đang nằm trên giường, tay cầm chiếc điện thoại chơi game về mặt hưng phấn khẽ hô nói:

"Này thì chạy, ta Ngọc Hoàng không phải dễ chơi "

"Xoẹt "

Trong điện thoại vang ra tiếng thông báo game:

"Double kill"

"Tripple kill"

"Quata kill"

Ngọc Hoàng lúc này đang chơi game hưng phấn tý nhảy bật lên giường, mắt gắt gao nhìn điện thoại hô:

"Megakill, cho ta megakill"

Lúc này Ngọc Hoàng đang hưng phấn hô điện thoại vang lên tiếng thông báo:

"Ting.... Ting"

"Bạn có một tin nhắn mới ở nhóm Thần Tiên Tam Giới "

Thông báo vừa vang lên Ngọc Hoàng bấm nhầm vào, lúc này hắn đã nhảy dựng lên tức giận nói:

"Cmn.... Megakill của ta "

Hắn vội vàng thoát khỏi thần tiên tam giới vào game, vừa vào game thông báo hiện lên:

"Shatdow "

Ngọc Hoàng lúc này khẽ chửi thề:

"Ngoạ tào"

Lúc này ở kênh chat:

Ngộ Không: sát thủ ngu dốt

Yorm: Sát Thủ đập đá tốt thế đứng đơ.

Điêu Thuyền: Tức chết Bảo Bảo.

.....

Ngọc Hoàng thấy dòng chat vẽ mặt mộng bức tay khẽ nhảnh:

" ta sát, vừa bug vào thần tiên tam giới"

Vừa viết xong Ngọc Hoàng chuẩn bị gửi mặt điện thoại hiện lên thông báo:

"You lost"

Ngọc Hoàng lúc này nhìn thấy thông báo tức giận đến không tả nổi,lúc này cả đồng thông báo hiện lên:

"Bạn có một tin nhắn mới nhóm Thần Tiên Tam Giới "

"Bạn có một tin nhắn mới nhóm Thần Tiên Tam Giới"

"Bạn có..... "

.....

Ngọc Hoàng vội vàng thoát game vào xem tin nhắn.

Ngộ Không: Cmn Ngọc Hoàng người ngựa đòn hả làm ta lão tôn tụt rank, giờ ta chuẩn bị chạy lên Thiên Đình đây

Điêu Thuyền: Ngọc Hoàng ca ca, làm sao đứng đờ làm bảo bảo thua.

Hậu Nghệ: Ngọc Hoàng ngáo đá.

.....

Mà lúc này ở chỗ khác Thiên Lôì đang ngồi dưới đám mây điện thoại bất chợt vang lên, vội vàng vào xem, khi đọc tin nhắn Thiên Lôì mặt ngờ ngạc nhắn tin lại nói:

Thiên Lôì: Ngoạ tào, truyện này thế nào

Thấy Thiên Lôì online Ngọc Hoàng nằm trên giường răng cắn môi hận hận nhắn lại nói:

Ngọc Hoàng: Mả mẹ nó Thiên Lôì, người hại lão tử thua Liên Quân

Thiên Lôì nhìn thấy Ngọc Hoàng nhắn lại mặt vẫn ngờ ngạc chưa biết chuyện gì nhắn tin lại nghi hoặc hỏi:

Thiên Lôì: Ngọc Hoàng ngài thua game làm gì đồ cho vi thần.

Hậu Nghệ: Ngọc Hoàng ngu dốt không cần đồ cho Thiên Lôì

Ngộ Không: Ngọc Hoàng lão nhi thua không nên đồ tội cho Thiên Lôì.

.....

Ngọc Hoàng lúc này nằm trên giường đọc được tin nhắn mặt mặt đen lại vội vàng nhắn tin giải thích:

Ngọc Hoàng: không phải do ta, do tay ta ấn nhầm vô nhóm chat.

Mà thấy Ngọc Hoàng giải thích trong nhóm chat không ai tin nhắn lại

chửi.

Ngộ Không: không cần giải thích, ta biết ngươi là cố ý (biểu lộ tức giận)

Hậu Nghệ: hừ....tin ngươi ta đi đầu xuống đất (biểu lộ có quý mới tin)

Điêu Thuyền: đừng lừa Bảo Bảo (biểu lộ ngây thơ)

Nhìn thấy mọi người nhả lại Ngọc Hoàng hận không thể có mặt ở đây cho mỗi người một phát tát. Ngọc Hoàng nhả tin lại chửi Thiên Lôi nói:

Ngọc Hoàng: Thiên Lôi ngươi bị chụp một năm tiền công đức

Thiên Lôi: Không phải đâu, Ngọc Hoàng ngài khó dễ ta (biểu lộ nước mắt chảy ra)

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Lười Nghĩ Tên

Vương Mẫu Nương Nương: Ngọc Hoàng, Thiên Lô làm việc là giúp Thiên Đế.

Ngọc Hoàng lúc này đọc được tin nhắn đang tức giận cũng vội vàng nhắn lại khen Thiên Lô.

Ngọc Hoàng: Thiên Lô, người giúp Thiên Đế là có công với Thiên Đình, tiền công đức năm nay người được tăng gấp đôi.

Thiên Lô lúc này đọc được tin nhắn vui sướng rơi vào trạng thái chết lặng, còn mọi người trên nhóm chat nghe thấy Thiên Đế vội vàng nhắn tin lại.

Thất Tiên Nữ: Thiên Lô cho ta xin vị trí Thiên Đế đi (biểu lộ đáng thương)

Bạch Cốt Tinh: oa.....Thiên Lô ta xin vị trí Thiên Đế.

Hăng Nga: nha.....cho ta xin vị trí Thiên Đế.

Vương Mẫu Nương Nương: Thất Tiên Nữ im lặng cho Thiên Đế độ kiếp, nếu đi chỉ mình ta đi thôi. Thiên Lý Nhân cầu vị trí.

.....

Nhìn thấy nhóm chat một mảnh hỗn loạn Thiên Lý Nhân lúc này căn bản bất lực nhắn lại.

Thiên Lý Nhân: Truyện này không được đâu, Thiên Đế đang độ kiếp căn bản ta không biết vị trí.

Vương Mẫu Nương Nương: Nha.....cho ta vị trí Thiên Đế, công đức trị ta cho 1 triệu.

Thất Tiên Nữ: ta là tiểu tiên nên không có nhiều công đức trị, giờ trong tay còn đúng 200000 thôi cho ta vị trí đi (biểu lộ ngại ngùng)

.....

Thiên Lý Nhân lúc này nhìn thấy công đức trị nước miếng đã chảy ròng, nhưng nhớ về Thiên Đế căn dặn đành phải nhịn xuống nhẫn lại.

Thiên Lý Nhân: Truyện này ta không biết, người đi mà hỏi Thiên Đế.

.....

Mà Ngọc Hoàng lúc này đã bị mọi người quên lãng, nằm trên giường đọc tin nhắn thấy được công đức trị đầu không tự chủ được nảy ra ra ý tưởng tạo ra một ứng dụng livestream vội vàng vô nhóm chat nhắn lại nói:

Ngọc Hoàng: Khục..... Khục mọi người chú ý ta có việc cần phải thông báo.

Thấy Ngọc Hoàng nhắn tin mọi người cũng im ắng lại nhắn.

Ngộ Không: Ngọc Hoàng lão nhi, có việc gì thông báo nói đi.

Phật Tổ Như Lai: Ngọc Hoàng lão đệ có việc gì thông báo nói đi, ta Phật giáo còn nhiều việc lắm.

Nguyệt Lão: xin mời Ngọc Hoàng nói.

.....

Ngọc Hoàng thấy mọi người nhả lại vôi vàng thông báo:

Ngọc Hoàng: Việc là thế này, theo ta thấy mọi người trên thiên đình kiếm được rất ít công đức trị.

Ngộ Không: Ngọc Hoàng lão nhi,có gì nói thẳng ra đi.

Thất Tiên Nữ: Ngọc Hoàng có gì nói ra luôn đi.

Vương Mẫu Nương Nương: Mời Ngọc Hoàng nói.

.....

Ngọc Hoàng thấy Tin nhắn hồi phục cũng không dám kéo dài thời gian nữa mà vôi vàng nói:

Ngọc Hoàng: nên ta thấy nên lập một ứng dụng livestream gọi là Vạn Giới Live Stream, qua ứng dụng này chúng ta có thể kiếm được công đức trị bằng mọi người ủng hộ cùng với có thể xem video livestream của người mà ta thích, giả dụ như người muốn giao lưu với Thiên Đế thì vô trực tiếp giao lưu, nếu thấy hay thì có thể ủng hộ bằng công đức trị, mà khi ủng hộ đến một mức nhất định thì sẽ có bảo rương phân phát cho mọi người trong phòng một phần thưởng nhất định, tùy theo may mắn của mỗi người, còn về công đức trị là dựa theo căn cứ tài sản của mỗi người để phán đoán mà đổi ra vạn giới tệ, dựa theo vạn giới tệ thì 1000 công đức trị bằng 1 vạn giới tệ,và từ vạn giới tệ cũng có thể đổi ra được công đức trị.

Ngọc Hoàng vừa nhả tin này ra có rất nhiều người hoan nghênh nhả tin lại ủng hộ.

Vương Mẫu Nương Nương: Ngọc Hoàng vậy theo như người nói chúng ta

có thể từ đây kiếm ra công đức trị cùng với gặp người mình thích đúng không

Ngộ Không: Ngọc Hoàng, theo ta thấy thì đây cũng là cách hay để kiếm công đức trị, ta lão tôn giờ hai tay ủng hộ.

Nguyệt Lão: ta thấy như này cũng không được, nên có cái hạn chế là chỉ có đẳng cấp từ tán tiên trở lên mới có thể tham gia livestream, mà ngoại trừ khả năng đặc biệt là Thiên Đế ra còn lại thì dưới tán tiên không được phép tham gia livestream.

.....

Nhìn thấy mọi người ủng hộ Ngọc Hoàng cũng vui mừng hồi phục lại:

Ngọc Hoàng: Được rồi, giờ chúng ta bắt đầu quyết định như vậy đi, còn về ứng dụng thì 15 phút nữa máy của mọi người sẽ tự động nâng cấp kèm theo ứng dụng.

.....

Lúc này dưới nhân giới đang có một đôi nam và nữ cãi nhau.

"Chờ chút, người đừng theo ta nữa "

"Không, Lạc Tiêu làm người yêu ta đi"

.....

Đúng vậy cặp đôi này không phải ai khác đó chính là Thiên Đế cùng Tống Giang, lúc này cậu thanh niên kia vừa đi xong thì Tống Giang vẫn theo bám đuôi Thiên Đế.

Thiên Đế bị Tống Giang bám đuôi vừa đi vừa ôm đầu bất đắc dĩ nói.

"Ta căn bản không biết người á, người kêu ta sao làm người yêu người được "

Sau lưng Tống Giang chu cái mỏ lên phản bác nói:

"Người Lạc Tiêu nói rồi mà, nếu như người bị đá thì sẽ trở thành bạn trai của ta, hay bây giờ người muốn nuốt lời "

.....

Đi một bên Băng Băng nhìn Thiên Đế cùng Tống Giang bàn luận không nhìn được cười.

Thiên Đế lúc này bất đắc dĩ ánh mắt đáng thương quay về phía Băng Băng nhìn. Băng Băng đang cười bị Thiên Đế nhìn thì một mặt giả nai phảng phất nói " ta không biết giải quyết "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Thông Báo ~~

Cầu giúp Băng Băng không được Thiên Đế bắt đắ dĩ quay về phía Tống Giang nói:

"Ta thật sự chưa muốn có bạn gái á"

Tống Giang nghe vậy hừ hừ chu cái mỏ lên hiện lên vẻ không tin nói:

"Hừ..... Hừ người nói có quý mới tin, người chẳng phải vừa bị đá hay sao "

Thiên Đế nghe vậy mặt bắt đầu đen lại trong lòng thầm nghĩ:

"Bây giờ ta nói như nào, chẳng nhẽ ta giờ nói cho nàng ta không phải Lạc Tiêu, điều này không được có khi nàng nghe xong còn tống ta vô bệnh viện tâm thần. À đúng chẳng phải chủ nhân trước vừa bị bạn gái đá sao,ta có thể lợi dụng cái này để từ chối nàng"

Một bên Tống Giang nhìn thấy Thiên Đế nghe xong mặt bắt đầu đen lại trong lòng cũng chợt dạ suy nghĩ:

"Ta cũng không nên nói lời này, với lại giờ ai chẳng biết hấn bị đá vì nghèo giờ ta nói như vậy chẳng khác nào sát muối vô vết thương của hấn, không được bây giờ ta phải lập tức xin lỗi nếu không sau này ta cũng chẳng có khả năng có thể ở chung cùng hấn"

Tống Giang suy nghĩ đến điều này chợt dạ mặt á náy chuẩn bị mở miệng

xin lỗi:

"Lạc Tiêu..... Ta..."

Thiên Đế lúc này suy nghĩ đến biện pháp ứng phó Tống Giang mở miệng cắt lời:

"Dừng, người đừng nhắc đến ả Tiệp Nhân kia, bây giờ ta cùng ả không có một chút cái gì hết, còn về việc cưới vợ, ha.....ha đừng đùa ta có khi cũng chẳng bao giờ cưới vợ nữa"

Giọng nói Thiên Đế tuy cười nhưng trong đấy ẩn chứa vẻ bi thương, mà lúc này Băng Băng đứng một bên nhìn Thiên Đế như vậy cả người cũng bắt đầu hoảng loạn lên trong lòng hốt hoảng suy nghĩ:

"Thiên đế..... Chẳng nhẽ lại nhớ đến nàng "

Mà lúc này Tống Giang nghe Thiên Đế nói vậy trong lòng cũng không hiểu sao mà hiện lên vẻ bi thương khuôn mặt hiện lên vẻ áy náy vội vàng xin lỗi:

"Lạc Tiêu, ta thật sự xin lỗi. Mà sao chuyện cũng đã qua rồi người cũng không cần phải nuối tiếc về nàng, dù sao nàng mắt mù mới lựa chọn rời xa người "

Thiên Đế nghe vậy cũng khoác khoác tay khẽ lắc đầu nói:

"Người không cần an ủi ta"

Nói xong Thiên Đế chuẩn bị bước đi, thấy Thiên Đế như vậy Tống Giang chuẩn bị mở miệng ngăn cản thì một người đàn ông trung niên chạy đến trước mặt Thiên Đế trên người áo đã thấm ướt hết mồ hôi.

Nhìn thấy người này Tống Giang ngạc nhiên hô:

"Tô Bá,ngài làm sao xuất hiện ở đây "

Đúng vậy người đàn ông trung niên này chính là Tô Triết chủ cửa hàng xe hơi, còn về tại sao xuất hiện ở đây chủ yếu là do Thiên Đế mua xe mà quên mang đi đi.

Tô Triết lúc này mệt mỏi thở dốc đứng ngay trước mặt Thiên Đế nghe thấy Tống Giang gọi cũng ngạc nhiên hỏi:

"Tống.... Tống Giang người tại sao lại xuất hiện ở đây? "

Vừa nói Tô Triết vừa thở dốc chắc do chạy tìm kiếm mệt quá, mà Tống Giang lúc này nghe thấy Tô Triết trả lời đứt khúc cũng nghi hoặc hỏi:

"Tô Bá người hốt hoảng chạy đến đây có chuyện gì"

Tô Triết lúc này mới nhớ ra mục đích mình tới đây gõ gõ đầu lẩm bẫm nói:

"Ay da.... Ta đầu óc dạo này làm sao đây quên mất việc chính "

Vừa lẩm bẫm Tô Triết khuôn mặt tươi cười quay về phía Thiên Đế nói:

"Tiên Sinh ngài mua xe quên mất chưa nói địa chỉ, làm ta chạy kiếm ngài mệt đứt hơi "

Mà Tống Giang lúc này nhìn thấy Tô Triết biểu hiện với Thiên Đế người bắt đầu đứng đấy ngơ ngác nhìn về phía Thiên Đế cùng Tô Triết trong đầu không tự chủ được mà suy nghĩ:

"Truyện này là sao,Tô Bá tại sao lại xuất hiện ở đây mà lễ phép như vậy với hãn đả thế người lại còn ướm nhẹp mồ hôi "

Mà Thiên Đế lúc này nghe thấy xe không tự chủ được mặt nghi hoặc quay về phía Tô Triết nói:

"Xe..... Người nói xe nào "

Vừa nói Thiên Đế vừa lấy tay gõ gõ đầu.

Mà Tô Triết bây giờ đã im lặng không nói nên lời trong lòng không ngừng suy nghĩ:

"Truyện này là như nào chẳng nhẽ hẩn quên, hay do hẩn có nhiều xe quá không nhớ mình đã mua cái gì. Ukm nói cũng đúng người ta tài khoản trên nghìn tỷ không để ý một chiếc xe như vậy cũng phải "

Tô Triết suy nghĩ vậy mặt cũng gượng cười quay về phía Thiên Đế nói:

"Tiên sinh ngài không phải nói đùa ta đi,ngài vừa mua chiếc xe ở cửa hàng của ta chẳng nhẽ ngài lại không nhớ "

Thiên Đế lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ quay về phía Tô Triết nói:

"A.... Cũng đúng người đến đây vì truyện này hả?"

Tô Triết lúc này đã im lặng, có thể nói Thiên Đế là khách hàng kỳ hoa nhất mà hẩn cả đời này gặp, mua chiếc xe chưa đến 3 tiếng đã quên rồi, đã thế lại còn không để lại địa chỉ bảo hẩn làm sao đưa xe.

Tô Triết gượng cười quay về phía Thiên Đế nói:

"Tiên sinh ngài bây giờ còn chưa để lại cho ta địa chỉ đâu"

Thiên Đế: Địa chỉ người hỏi làm gì?

Tô Triết giờ đầu đã toát hết mồ hôi, chẳng nhẽ bây giờ hẩn lại chửi ầm lên

là nếu không đưa địa chỉ thì hẳn không gửi xe được.

Mình xin nghỉ tầm 3-4 ngày không viết truyện nhé do công ty đối tác ở bên mỹ nên mình phải bay sang ký hợp đồng nên có gì mọi người thông cảm cho mình nha, tối nay mình sẽ up 1 chương truyện bù nhé,sau khi về mình sẽ viết tiếp

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Tô Bá

Tô Triết lúc này gượng cười quay về phía Thiên Đế trả lời:

"Tiên sinh ngài không cho ta địa chỉ ta làm sao gửi xe, hay bây giờ ngài dùng xe đi luôn, ta còn kêu nhân viên phục vụ đem đến "

Thiên Đế nghe vậy vẻ mặt bình tĩnh quay về Tô Triết nói:

"Vậy hả, người gọi phục vụ viên đem xe đến luôn đi ta thử đi luôn "

Tô Triết nghe vậy vội vàng lôi điện thoại ra gọi người phục vụ viên đem xe đến:

"Alo, người đem xe đến..... "

Gọi xong Tô Triết vui cười quay về phía Thiên Đế nói:

"Tiên sinh, xe ngài một lúc nữa sẽ được đem đến, về biển số xe ngài cứ yên tâm công ty đã làm xong cho ngài"

Thiên Đế nghe vậy cũng không nói gì mà gật gật đầu.

Lúc này Tống Giang đứng một bên chết lặng, một lúc lâu sau mới phục hồi lại tinh thần quay về phía Tô Triết nói:

"Tô Bá ngài chuyện này là thế nào? "

Tô Triết giờ đang vui cười nói chuyện với Thiên Đế nghe thấy Tống

Giang lời nói quay lại trả lời:

"Giang Nhi, ta đưa xe đến đây cho vị tiên sinh này "

"Tiên sinh "

Tống Giang nghe vậy khẽ nhíu mày nhìn về phía Thiên Đế.

Thấy Tống Giang như vậy Tô Triết vui cười quay về phía Thiên Đế giới thiệu Tống Giang:

"Tiên Sinh,xin giới thiệu với ngài đây là cháu gái của tôi tên là Tống Giang "

"Tống Giang,đây chính là vị Tiên Sinh vừa mua xe ở cửa hàng của ta "

Mà lúc này Thiên Đế nghe thấy Tô Triết giới thiệu về Tống Giang đầu bắt đầu lục lọi ký ức tìm kiếm xem có ai tên Tống Giang không.

Tống Giang lúc này nghe thấy Tô Triết giới thiệu Thiên Đế người cũng chết lặng, phải biết thường thường Thiên Đế trong mắt nàng chỉ là tên nghèo đói ti thôi giờ lại có tiền mua xe ở cửa hàng của nàng, hỏi nàng sao tiếp nhận được.

"Giang Nhi, ngươi làm sao vậy chẳng nhẽ ngươi quen biết vị tiên sinh này? "

Tô Triết thấy Tống Giang ngơ ngác nhìn về phía Thiên Đế nghi hoặc hỏi.

Mà Tống Giang nghe Tô Triết gọi giật mình tỉnh lại mặt hơi ửng đỏ ghé vào tai Tô Triết nói thầm.

"Tô Bá đây chính là người mà cháu kể với bác "

Tống Giang giờ đã xác định kế cho Tô Triết về Thiên Đế, dù sao nàng vẫn yêu hẳn dù giàu hay nghèo.

Tô Triết nghe vậy vẻ mặt giật mình nhìn về phía Thiên Đế mắt dò xét từ đầu đến cuối, cảnh này nhìn rất giống như nhạc phụ dò xét con rể vậy.

Sau một lúc dò xét Tô Triết mới nghi hoặc quay về phía Tống Giang nói:

"Giang Nhi người nói thật sao, nhưng ta nghe người kể là hẳn nghèo lắm mà sao ta thấy người kể chẳng giống gì vậy "

Tống Giang nghe vậy mặt ửng đỏ gật gật đầu trả lời:

"Tô Bá ta thật sự thích hẳn, nhưng..... "

Tô Triết không đợi Tống Giang nói hết câu bắt đầu cười cắt đứt Tống Giang nói:

"Ha...ha Giang Nhi người nếu thích hẳn thì phải cố gắng theo đuổi hẳn đi không thì sẽ tuột mất khỏi tay "

Tống Giang nghe vậy người khẽ giật mình, phải biết Tô Bá đợt trước nghe nàng kể về Lạc Tiêu thì cật lực phản đối bây giờ nghe Tô Bá đồng ý nàng sao có thể tin được, nàng khẽ quay về phía Tô Triết hỏi xác nhận.

"Tô Bá ngài nói gì ta không nghe rõ á"

Tô Triết nghe Tống Giang hỏi mặt trang nghiêm nói:

"Giang Nhi ta nói người cố gắng theo đuổi hẳn đi"

"Nhưng..... Nhưng còn về việc hôn ước "

Tống Giang nghe Tô Triết xác định người vui mừng nhưng nhớ về việc

mình còn có hôn ước về mặt cũng trầm xuống.

Mà Tô Triết nghe thấy Tống Giang nhắc đến hôn ước cũng sáng khoái nói:

"Yên tâm đi, nếu là hãn ta không phản đối. Còn về việc hôn ước ta về nhà nói cho gia gia người lập tức hủy bỏ, ta tin gia gia người nghe về hãn cũng đáp ứng ta"

Tống Giang nghe vậy cũng vui mừng lên nhưng nhớ về thái độ của Tô Triết càng ngày càng nghi hoặc quay sang hỏi:

"Tô Bá người nói cho ta biết một điều được không? "

Tô Triết nghe vậy vui cười quay sang Tống Giang nghi hoặc hỏi:

"Giang Nhi người còn gì cần hỏi, nếu như là về việc hôn ước người cứ yên tâm ta sẽ giúp người hủy bỏ"

Tống Giang nghe vậy khe khẽ lắc đầu mặt nghi hoặc nhìn về phía Tô Triết nói:

"Không.... Không phải về chuyện này, cháu chỉ muốn biết rằng tại sao bá lại đồng ý cho cháu cùng với hãn, cháu nhớ lần trước cháu kể cho bá, bá cất lực phản đối mà "

Tô Triết nghe vậy cũng chỉ vui cười nói thầm với Tống Giang:

"Ta nói rồi không từ chối, ai bảo đợt trước người kể về hãn không đúng sự thật nên ta mới từ chối"

Tô Triết đúng vậy mới đầu nghe Tống Giang kể về Thiên Đế là một người học sinh nghèo không có gia thế cha mẹ chết sớm nên hãn mới cất lực từ chối. Còn bây giờ hãn cũng biết về mặt tài chính của Thiên Đế rồi nên cũng

không có từ chối mà ngược lại còn sẵn sàng ủng hộ.

.....

Mà lúc này đứng một bên Thiên Đế cũng im lặng nhìn Tống Giang cùng Tô Triết to nhỏ thì thầm với nhau, khẽ quay về phía Băng Băng nói:

"Băng Băng ngươi có biết hay không bọn hắn đang nói chuyện gì? "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Không Tiêu Đề

Băng Băng nghe Thiên Đế hỏi mặt giả nai lắc lắc đầu giả vờ không biết nhưng trong lòng đã khẽ cười thầm, không phải là cô nàng không nghe thấy mà là ngược lại. Cô nàng nghe thấy nhưng không thèm nói cho Thiên Đế mà đứng ngoài xem kịch.

Thiên Đế thấy Băng Băng lắc đầu cũng không có nghi ngờ mà gạt đầu tin tưởng. Nếu như Thiên Đế lúc này mà biết ý nghĩ của Băng Băng mắt cũng phải trợn tròn ngoài miệng chửi "Băng Băng người thật là hắc".

"Bíp "

Tiếng còi xe ô tô vang lên, Tô Triết đang đứng nói truyện cùng Tống Giang nghe thấy tiếng xe cũng quay lại nhìn.

Đúng vậy xe này chính xác là xe của Thiên Đế lúc mua ở cửa hàng chưa đem đi, vừa lúc này Tô Triết gọi điện thoại đem đến.

Mà mọi người xung quanh nghe thấy tiếng còi xe cũng quay lại nhìn, khi nhìn thấy chiếc xe mắt bắt đầu trợn tròn miệng không khỏi cảm thán.

"Ui..... Cmn Lamborghini bản hạn lượng nói ta không phải mắt mù đi "

"Ngọa Tào, xe này ta chỉ thấy trên mạng thôi giờ thì được chứng kiến thật đẹp "

"Không phải đâu chỉ là chiếc xe thôi bọn người tại sao phải cảm thán như

vậy, ta không bao lâu nữa sẽ mua một xe giống như vậy "

Một người thanh niên trên dưới mặc bộ quần áo không có nhãn hiệu chân đi dép tổ ong nhìn thấy mọi người cảm thán bắt đầu nhảy ra ngoài chém gió.

Mà mọi người xung quanh nghe thấy cậu thanh niên nhảy ra chém gió quay lại nhìn mắt lộ ra vẻ khinh thường nói:

"Người biết chiếc xe này giá bao nhiêu không mà đòi ra ngoài đây chém bực "

"Ta không biết, nhìn loại này chẳng giống mấy cái xe giá 5 000 khối sao, người nghĩ ta không mua được "

Cậu thanh niên khinh thường nói.

Mà mọi người đứng ngoài nghe cậu thanh niên nói mắt hận không thể lên và cho hấn một phát tát, hỏi thử xem một chiếc Lamborghini bị ví như chiếc xe 5 000 khối hỏi bọn hấn sao chịu nổi.

Cậu thanh niên lúc này để ý được ánh mắt của mọi người mặt cũng nghi hoặc hỏi:

"Không phải sao?"

Lúc này một cậu thiếu niên nhảy ra mắt như nhìn một kẻ ngốc bắt đầu giới thiệu về xe:

"Người là ngu ngốc hay giả bực, chiếc xe này người biết là gì không mà ví nó như hàng xe nát kia "

Cậu thanh niên nghe vậy mặt mọng bực lắc lắc đầu.

Thấy vậy cậu thiếu niên khinh thường hừ lạnh nói:

"Hừ.... Ngu ngốc người không biết để ta giới thiệu cho. chiếc xe này là chiếc Lamborghini bản hạn lượng trên thế giới có còn không đếm đến được trên đầu ngón tay, chiếc xe này có thể chống được đạn, có khi còn chống được một vài vụ nổ nhỏ. Kính xe được làm bằng kính ép công nghiệp có thể chống được áp lực từ 5000 - 12000 kg là loại kính ép công nghiệp mà loại đạn súng ngắn bình thường còn lâu mới xuyên thủng được. Còn về giá cả... Ha.... Ha chiếc xe này phải từ 500 triệu trở lên người có khi cả đời cũng không kiếm được "

Nghe thấy cậu thiếu niên kia khinh thường mình cậu thanh niên mặt không khỏi đỏ lên mặt cúi gằm xuống đất.

Thấy cậu thanh niên kia không nói gì nữa cậu thiếu niên khinh thường quay đi mặt nóng bỏng nhìn về phía chiếc xe.

"Cạch"

Tiếng cửa xe mở ra, một người thiếu nữ mặc bộ đồ công sở đi xuống, tóc xoắn ngang vai màu đen nhánh mặt nhìn trông mới 17- 18 tuổi.

Thấy người thiếu nữ đi xuống người xung quanh đứng xem bắt đầu vây vào xung quanh mặt nóng bỏng nhìn về phía nàng thoạt nhìn như con hổ đi săn trông thấy con mồi vậy hận không thể ngay lập tức lao vào cắn xuống.

"Cô nương đây là số điện thoại của ta có gì cứ alo qua ta sẽ đến ngay "

"Người biển, cô nương đừng nghe hắn nói linh tinh đây là số điện thoại của ta có gì cứ gọi qua "

.....

Người thiếu nữ kia bị vây quanh bởi mọi người mặt áy náy ấp úng nói:

"Ta..... Ta..."

Đúng lúc đang ấp úng Tô Triết đi đến lấy tay cắt ra đường ngăn cản nói:

"Mọi người bình tĩnh "

Mọi người đang vây quang ồn ào đâu có nghe được tiếng của Tô Triết ngăn cản bắt đầu lấy tay qua đây quay lại mặt hung dữ nói:

"Cút..... Cấm chen hàng "

" Cmn người chen hàng cái gì cút ra đằng sau "

.....

Tô Triết đứng lên ngăn cản mọi người bị đẩy ra đập mông xuống đất mặt đỏ bừng tức giận nhìn xung quanh chửi:

"Cmn ai đẩy ta,người tin không ta gọi công an đến đây bắt người "

Mà mọi người bị Tô Triết uy hiếp mặt căn bản nhìn như không thấy vẫn cứ lao nhao bu về phía người Thiếu Nữ.

Người Thiếu Nữ kia mới đầu thấy Tô Triết khi đến mắt khẽ hiện lên vẻ vui mừng nhưng thấy Tô Triết bị đẩy xuống ngã giữa qua một bên nàng tí thì bị ủy khuất khóc, phải biết nàng được Tô Triết gọi đến đưa xe thôi giờ truyện phát triển như này hỏi nàng sao giải quyết, tính của nàng vốn nhút nhát giờ bị nhiều người vây quánh như này nào có chịu nổi.

Mà đứng ngoài nhìn thấy mọi người vây quanh một thiếu nữ Thiên Đế ngay lập tức nhảy vào chặn trước mặt thiếu nữ mắt sắc bén như một con hổ liếc nhìn mọi người xung quanh uy hiếp hét.

"Cmn... im hết cho ta!"

=====

Nếu anh em nào tò mò tại sao Thiên Đế lại nhảy ra che trở thiếu nữ này thì sau này mọi người sẽ biết nhé, còn về truyện thì từ hôm nay sẽ tiếp tục mỗi ngày một chương nhé

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Giận Vì Hồng Nhan

Tiếng hét Thiên Đế vang vọng hết xung quanh, mọi người bị ánh mắt của hắn liếc nhìn cũng nhao nhao im lặng không dám hò hét linh tinh, người của Thiên Đế tỏa ra một loại khí chất giống như 1000 con thánh thú đang tức giận, nguy hiểm, cao quý khiến cho tất cả mọi người hình thành nên một tầng áp lực vô hình.

Mà Thiếu Nữ được Thiên Đế chặn mắt đỏ lên khóc người bám vào Thiên Đế nức nở khóc.

"Ô..... Ô..... Ta..... Đây không phải xe của ta "

Cảm nhận được hơi nóng của thiếu nữ Thiên Đế khẽ lấy tay vỗ vỗ lưng về mặt ôn nhu an ủi nói:

"Được rồi, ta biết không khóc nữa, khóc nhiều nhìn giống miêu "

Mà người Thiếu Nữ kia bị Thiên Đế an ủi càng khóc lợi hại hơn. Thấy vậy Thiên Đế khẽ đẩy người thiếu nữ kia ra lấy tay lau lau nước mắt trên mặt an ủi nói:

"Không khóc sau này nếu có việc gì gọi ta ta giúp cho "

Nếu bây giờ trên Thiên Đình mà thấy động tác của Thiên Đế mềm kiểu gì cũng phải há to đến nỗi có thể nhét quả trứng vào mà chửi, Cmn Thiên Đế bá đạo lạnh lùng đâu, bình thường nóng giận lạnh lùng đâu sao mà lại chuyển biến sang ôn nhu như này.

Còn về phía đám con gái Thiên Đế kiểu gì cũng phải nghiêng răng nghiêng lợi nhìn về phía người thiếu nữ tay không bóp cổ nàng thì ta không tin.

Người thiếu nữ kia nhìn thấy khuôn mặt của Thiên Đế trái tim cũng bắt đầu nảy cũng không khóc nữa mà lấy tay khẽ lau nước mắt mặt đỏ lên mặt gật gật đầu khẽ kêu lên:

"Ukm "

Nhìn thấy người thiếu nữ kia không khóc nữa Thiên Đế cũng khẽ thờ phào nhẹ nhõm mắt lạnh lùng liếc nhìn qua đám người nói:

"Các người vây quanh cô gái này làm gì, không thấy xe bao giờ hả, giờ ta nói thẳng ra chiếc xe này là của ta bọn người không phải khó dễ nàng "

Có thể nói Thiên Đế bây giờ khác với lúc này ôn nhu mà chuyển sang một kiểu khí thế bá đạo nếu như người nào không biết cũng phải bảo hẳn là hai người khác nhau.

Mà Thiếu Nữ thì mắt vẫn hơi đỏ sau lưng gấu gao ôm lấy Thiên Đế người còn khẽ nấc.

Lúc này Tô Triết mới từ dưới đất đứng dậy tay khẽ xoa hông mặt tươi cười hướng về phía Thiên Đế nói:

"Tiên Sinh thật xin lỗi ta không biết là sẽ có chuyện này xảy ra "

Với Tô Triết Thiên Đế cũng không có trách tội mà chỉ khẽ mở miệng nói:

"Người không có tội gì làm sao phải xin lỗi "

Tô Triết bị Thiên Đế nói vậy mặt cũng đỏ lên khẽ vịn vẹo quay về phía người Thiếu Nữ đang bám sau lưng Thiên Đế trách tội nói:

"Thanh Trúc còn đứng đấy làm gì ra đây xin lỗi Tiên Sinh "

Mà sau lưng Thanh Trúc vừa nín khóc nghe thấy Tô Triết trách tội mắt khê ngược lên nhìn Thiên Đế tay bám gắt gao vào gấu áo tiếp tục òa lên khóc.

"Oa.....oa..... Tiên.... Tiên.... Sinh....ta....thật.... Thật xin..... Xin lỗi ngài "

Mà Thiên Đế nghe thấy Thanh Trúc vừa khóc nước nở vừa nói vậy mặt hiện lên vẻ thương tiếc khê ôm vào trong ngực vỗ vỗ an ủi nói.

"Không sao,không có việc gì phải khóc. Truyện này ta không trách lỗi người,người ngừng khóc đi tí ta đền bù cho người một bữa cơm coi ta xin lỗi người đi"

Thanh Trúc nghe vậy nín khóc vừa nấc vừa ngược nhìn về phía Thiên Đế nói:

"Thật..... Hix..... Thật Sao "

Nghe thấy Thanh Trúc hỏi Thiên Đế tay vẫn vỗ vỗ lưng mặt khê cúi xuống tay xoa xoa nước mắt ôn nhu nói:

"Thật, người chẳng nhẽ không tin ta "

Nghe Thiên Đế nói vậy Thanh Trúc lại chui vào ngực Thiên Đế khê nấc.

Mà đứng ngoài nhìn thấy động tác của Thiên Đế cùng Thanh Trúc, Tô Triết á khẩu không nói nên lời.

Còn Tống Giang đứng ngoài nhìn thấy như vậy mặt khê phồng lên vào ôm lấy Thiên Đế tức giận nói:

"Lạc Tiêu, không cho người ôm cô gái khác"

Nói xong ánh mắt tức giận ngược lên nhìn Thiên Đế trông giống như một vị oán phụ, vừa nói vừa cố gắng tách Thanh Trúc cùng Thiên Đế ra, nhưng làm nàng thất vọng là tách Thanh Trúc không có ra ngược lại tay càng ngày càng bám gặt gao hơn vào Thiên Đế, một tay ôm chặt lấy Thiên Đế một tay đẩy Tống Giang ra trông rất giống như một đứa bé gặt gao ôm lấy đồ chơi của mình sợ có người cướp mất vậy.

Tống Giang bị đẩy ra ngoài hai má phồng lên tức giận giậm giậm chân xuống đất miệng không ngừng lẩm bẩm chửi:

"Lạc Tiêu ngốc, Lạc Tiêu xấu xa, Lạc Tiêu..... "

Đứng ngoài Băng Băng nhìn thấy Thiên Đế ôn nhu như vậy với một cô gái mặt cũng không ngừng hiện lên vẻ nghi hoặc trong lòng phức tạp suy nghĩ:

"Cô gái này là ai mà có thể khiến cho chủ nhân ôn nhu như vậy "

Việc này cũng không trách được Băng Băng, đổi lại người khác trên Thiên Đình nhìn thấy cảnh này cũng có suy nghĩ như vậy thôi, phải biết Thiên Đế thường thường rất lạnh lùng đối với phụ nữ, ngay cả thê tử cũng không có (ngoại trừ Lâm Hình là trường hợp đặc biệt không tính) giờ lại tự dưng lộ ra vẻ ôn nhu như vậy với một người con gái hỏi sao ai tin được.

Mà lúc này Tô Triết nhìn thấy một màn này cả ba cô gái có người nghi hoặc, có người tức giận. Tình cảnh là một cái giở khóc giở cười á, hẳn cũng không nhận được mà khẽ thở dài cảm thán trong lòng suy nghĩ:

"Hazzzz..... Đúng là tuổi trẻ ta giới già này chắc cũng chẳng bao giờ hiểu được "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Bị Lợi Dụng

Suy nghĩ như vậy Tô Triết khẽ ho khan đánh vỡ cục diện xấu hổ này.

"Khụ..... Khụ Tiên Sinh ngài giờ có thể lấy xe đi "

Thiên Đế lúc này đang vỗ về an ủi Thanh Trúc nghe Tô Triết nói vậy khẽ đẩy Thanh Trúc ra cúi xuống khẽ cười nói:

"Được rồi buông ra đi chúng ta đi ăn cơm "

Thanh Trúc nghe vậy không nói gì gật gật đầu buông Thiên Đế ra đứng sau lưng Thiên Đế.

Thấy Thanh Trúc như vậy Thiên Đế khẽ mỉm cười quay về phía Tô Triết nói:

"Được rồi, sau này nếu mua xe ta sẽ lại đến chỗ người "

Nói xong Thiên Đế quay sang chỗ Băng Băng nói:

"Băng Băng chúng ta đi thôi "

Băng Băng lúc này nghi hoặc đứng ở bên ngoài nghe Thiên Đế nói vậy cũng gật đầu tiến về phía Thiên Đế.

Thấy Băng Băng tiến về phía mình rồi Thiên Đế quay sang phía Tô Triết tạm biệt:

"Chúng ta đi đây, cảm ơn người truyện ngày hôm nay "

Nói xong hẳn chuẩn bị quay người lên xe thì Tống Giang,dơ tay ra chặn hai má phình lên mặt tức giận nhìn về phía Thiên Đế nói:

"Lạc Tiêu người chẳng nhẽ không mời ta được một bữa cơm "

Thiên Đế bị Tống Giang đứng ra chặn giọng nghi hoặc lạnh nhạt nói:

"Tại sao ta lại phải mời người một bữa cơm, ta và người đâu có quen biết "

Tống Giang đứng chặn bị Thiên Đế nói như vậy vẻ mặt đáng thương hai bên mắt lấp ló hai hàng sương mù khẽ nói:

"Lạc Tiêu,..... Chẳng nhẽ người lại nữ tâm vứt bỏ ta, người lấy đi lần đầu tiên của ta rồi chẳng nhẽ người tính mặc kệ bỏ ta "

Vừa nói hai mắt Tống Giang bắt đầu rơi xuống từng giọt nước tay khẽ lau lau,nhìn trông rất giống như bị bạn trai vứt bỏ.

Mà đứng ngoài mọi người nhìn thấy Tống Giang đáng thương như vậy nhao nhao đứng ra chỉ trích Thiên Đế nói:

"Người có xứng đáng đàn ông không, cô gái dễ thương thế này mà nữ vứt bỏ"

"Người tưởng có tiền là ghê gớm lắm hả,.... "

"Một chân đứng 2 thuyền ta thấy không bằng cầm thú "

.....

Mà sau lưng Thanh Trúc nghe thấy Tống Giang cùng mọi người nói vậy

chân khẽ bước lùi lại tránh xa Thiên Đế.

Thiên Đế lúc này nhìn Tống Giang cùng mọi người thái độ như vậy nhất là thái độ Thanh Trúc bước cách xa ra Thiên Đế người bắt đầu im lặng trong lòng thầm nghĩ:

"Cmn..... Cái gì ta vứt bỏ người, cái gì lần đầu tiên cho ta,ta thật sự không có quen biết người được chứ, nhất là người, không phải lúc này còn im lặng khóc trong ngực ta sao..... "

Thiên Đế lúc này vẻ mặt mông bức nhìn xuống dưới Tống Giang nói:

"Tống Giang người nói cái gì vậy thật ta không quen biết người"

Đứng ngoài mọi người nghe thấy Thiên Đế lời nói khẽ khinh bỉ nói:

"Người xem loại đàn ông như này không dám chịu trách nhiệm "

"Người xem ngay cả lần đầu tiên cũng lấy rồi giờ lại không có chịu trách nhiệm "

Tống Giang lúc này tay khẽ xoa nước mắt giọng đáng thương nói:

"Người chẳng nhẽ không dám chịu trách nhiệm "

Thiên Đế lúc này nhìn Tống Giang diễn kịch chuẩn bị mở miệng giải thích, nghe được mọi người nói vậy hẳn chuẩn bị giải thích thì á khẩu không nói được, hẳn lúc này biết rằng mình cũng giải thích như thế nào mọi người cũng chẳng tin bất đắc dĩ nhìn xuống Tống Giang nói:

"Được rồi,.... Không phải một bữa cơm sao để ta mời "

Vừa nói hẳn vừa lấy tau xoa xoa lấy hai huyệt thái dương.

Mà đứng ngoài Tô Triết nhìn Tống Giang biểu hiện cũng biết là nàng đang diễn kịch không nói gì nữa mà lén lút rời đi.

Còn Tống Giang căn bản đang khóc nghe lấy Thiên Đế nói vậy cũng ngừng khóc mắt sáng lên hướng về phía xe Thiên Đế mở cửa xe chạy lên.

Thiên Đế:.....

Ăn dưa quần chúng:.....

.....

Đứng ngoài nghị luận, Ăn dưa quần chúng nhìn thấy Tống Giang như vậy miệng há to đến nỗi có thể nhét được một quả trứng, mắt tròn tròn nhìn về phía chiếc xe hồi lâu mới có người nhảy ra nói:

"Ngọa tào truyện này là thế nào không phải nàng bị vứt bỏ sao "

"Cmn.... Không phải ta nhìn nhầm đi "

"Ta cảm thấy mình bị lợi dụng "

"Trời ơi..... "

.....

Thiên Đế lúc này đứng nhìn thấy đám ăn dưa quần chúng mắt khê liếc sang như kiểu biểu đạt lời nói:

"Thấy chưa ta nói rồi không nghe giờ nhìn thấy nàng rồi kêu không tin ta đi "

Thiên Đế lúc này đang lờm đám diễn viên quần chúng thì giọng nói vui sướng ở trên xe vọng ra thúc dục.

"Tiêu Tiêu, Nhanh lên ta đó lắm rồi nhanh lại đây lái xe "

Đúng vậy đây chính là giọng nói của Tống Giang, sau khi cô nàng chạy lên xe ngồi thì vui sướng gọi Thiên Đế đang ở bên ngoài.

Diễn viên quần chúng:.....

Thiên Đế:.....

.....

Sau một lúc Thiên Đế mới lắc lắc đầu chạy lên xe, dù sao hăn cũng lỡ nói rồi, huống chi giờ nàng còn ở trên xe giờ đổi ý cũng không kịp.

Thiên Đế lúc này mới chạy lên xe, thấy Tống Giang ngồi ghế trước sau lưng hai ghế ngồi lần lượt là Băng Băng cùng Thanh Trúc, thấy tập trung đầy đủ Thiên Đế mới bất đắc dĩ khởi động xe hướng phía nhà hàng mà đi

Grừm.....

Xe khởi động hóa thành đạo tàn ảnh biến mất khỏi tầm mắt của đám người ăn dưa quần chúng, giờ bọn người vây xem có cảm giác hôm nay mình sống ở cầu trên người.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Mù Đường

Ngồi trên xe là một mảnh trầm mặc, người nhìn ta,ta nhìn người gây nên một hồi không khí xấu hổ,nhất là trên xe chỉ có đúng một người con trai còn lại là ba người con gái.

Nhìn thấy tình cảnh xấu hổ Tống Giang mở miệng quay về phía Thiên Đế nói:

"Lạc Tiêu người phải phụ trách ta "

Vừa nói nàng vừa làm vẻ mặt đáng thương nhìn phía Thiên Đế.

Kítttttt...

Thiên Đế nghe Tống Giang lời nói xe tí nữa thì mất lái vội vàng phanh gấp tức giận nhìn Tống Giang nói:

"Người nói bậy gì vậy, ta còn chưa động đến người,tội gì ta phải phụ trách "

Tống Giang mặt đáng thương nghe Thiên Đế nói vậy tức giận hai má phồng lên bất mãn nói:

"Người lấy đi lần đầu tiên của ta nên phải phụ trách ta "

Thiên Đế nghe vậy khẽ lắc đầu phủ định nói:

"Ta chưa động vào người, người làm sao mất đi lần đầu tiên được "

"Có người là người đầu tiên lấy đi trái tim của ta "

Tống Giang mặt đỏ bừng xấu hổ nói.

Thiên Đế: ta không biết, ta chưa động trạm gì đến người

Tống Giang: Người phải phụ trách ta,nếu không.....

Thiên Đế: Nếu không thì làm sao.

Tống Giang:Nếu không ta sống góa cả đời, đến khi chết hồn ta theo người xuống suối vàng cùng một chỗ.

Thiên Đế: Yên tâm ta sống lâu hơn người.

Tống Giang:.....

.....

Ngồi ghế sau Thanh Trúc nhìn hai người đấu khẩu xấu hổ nói:

"Này..... Giờ là 5 giờ tối rồi....ta...ta đói "

Thiên Đế đang đấu khẩu cùng Tống Giang nghe Thanh Trúc nói vậy về mặt ôn nhu quay xuống nói:

"Yên tâm chúng ta giờ đi ăn "

Nói xong Thiên Đế khởi động xe bắt đầu đi mặc kệ Tống Giang ngồi bên cạnh lải nhải.

Còn Tống Giang nhìn thấy Thiên Đế ôn nhu với Thanh Trúc mặt tỏ ra vẻ bất mãn lẩm bẩm:

"Người chờ đấy, ta không tin ta không theo được người"

.....

5 phút.

Thanh Trúc khẽ mở miệng hỏi Thiên Đế:

"Này đến nơi chưa "

Thiên Đế: Yên tâm sắp đến nơi rồi.

.....

10 phút sau bụng Thanh Trúc bắt đầu biểu tình vẻ mặt đáng thương nhìn Thiên Đế nói:

"Đến nơi chưa ta đói "

Thiên Đế: Yên Tâm đi 5 phút nữa đến nơi.

.....

15 phút sau

Thanh Trúc: Đến nơi chưa

Tống Giang lúc này ngồi một bên bụng cũng đang biểu tình mặt đáng thương nhìn Thiên Đế:

"Lạc Tiêu chúng ta đến nơi chưa ta đói lắm rồi "

Thiên Đế: Yên tâm 5 phút nữa thôi là đến nơi.

Ngồi đằng sau Băng Băng thì vẫn đang cố nín cười mặt giờ đã đỏ bừng, Thiên Đế qua gương thấy Băng Băng như vậy nghi hoặc hỏi:

"Băng Băng người cười cái gì? "

"Nga "

Băng Băng nghe Thiên Đế hỏi giật mình vội vàng lắc đầu nói:

"Không, không có gì "

"Ukm"

Thiên Đế nghe vậy nghi hoặc khẽ gật đầu rồi lại chăm chú lái xe.

.....

20 phút sau

Ục.... Ục

Ngồi trên xe Thiên Đế 3 người lần lượt là Tống Giang Thanh Trúc bụng đã không chịu được mà kêu ra tiếng, lúc này Băng Băng không nhịn được cười nữa mà đã cười ra tiếng.

"Hi....hi"

Thanh Trúc: Băng Băng tỷ cười cái gì

Tống Giang: Băng Băng cười cái gì

Thiên Đế:...

Băng Băng nghe vậy lắc lắc đầu lại nín cười biểu thị không có việc gì.

Lúc này ở ngoài cửa xe một giọng nói ngạc nhiên vang lên:

"Ngọa tào, người nhìn chiếc xe kia đi đến giờ đã được 15 vòng rồi "

"Đừng nhìn thế giới người giàu chúng ta không hiểu được "

"Ta quỳ đi được tận 15 vòng rồi"

.....

Trên xe Băng Băng nghe người đi đường nói cũng không nín cười được nữa mà cười ra tiếng nói:

"Hi.....hi chết cười ta"

Thiên Đế:.....

Tống Giang:.....

Thanh Trúc:.....

Tống Giang lúc này không chịu được nữa quay sang Thiên Đế mặt bất mãn nói:

"Lạc Tiêu, người mù đường hay là cố tình "

Thanh Trúc: ta..... Ta đói

Thiên Đế: khụ khụ ta không phải cố tình

Tống Giang: Người chuyên chở cho ta,ta lái xe.

.....

Ngồi đằng sau Băng Băng nhìn thấy cảnh này cười đã không nhịn được mồm, mới đầu khi để Thiên Đế lái xe nàng đã chuẩn bị trước cho tình cảnh này.

Thiên Đế ở trên Thiên Đình ai cũng đều biết là thánh Lạc Đường, Băng

Băng giờ nhớ lại tình cảnh Thiên Đế đi Đông Hải Long Cung chạy nhằm sang Tây Hải Long Cung với lại sự kiện tổ chức tỷ thí thường niên 200 năm một lần. Nói thật nhớ lại những điều này Băng Băng sao lại không biết nếu để cho Thiên Đế lái xe sẽ không xảy ra tình trạng này.

Thiên Đế lúc này cũng xấu hổ tay khẽ gãi đầu quay xuống Tống Giang về mặt ngại ngùng nói:

"5 phút nữa ta đảm bảo đến nơi "

Tống Giang: Người đổi chỗ cho ta ngay, để người lái xe chắc chúng ta chết đói

Thanh Trúc: Lạc ca..... Ta đói rồi hay ngài để cho Giang tỷ lái xe đi

Băng Băng: Lạc Tiêu, ta tin tưởng người sẽ lái được xe đến nơi.

.....

Thiên Đế lúc này trong xe là một mảnh xấu hổ á, đường đường là người mạnh nhất tam giới giờ đi xe Lạc Đường hỏi xem ai mà không cười cho được. Mới đầu tình cảnh này Thiên Đế lúc còn là thực lực là độ kiếp 98 kiếp đã khắc phục được bằng thần thức rồi nhưng bây giờ trọng sinh lại không có thần thức nên lại trở thành dân mù đường.

Thiên Đế lúc này xấu hổ gật gật đầu quay xuống Tống Giang nói:

"Thế thì người lái xe đi ta đổi chỗ cho người "

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Tiểu Nhu

Thiên Đế nói xong người nhảy tót sang chỗ ghế Tống Giang đang ngồi phảng phất như nói " Người lái đi ta cànghà nhàn"

Tống Giang sang chỗ ghế lái xe nhìn Thiên Đế như vậy khẽ thở dài lắc lắc đầu khởi động xe lái đi nhà hàng.

.....

Sau khoảng 30 phút sau Thiên Đế cùng mọi người ăn cơm xong xuôi cũng cùng nhau tạm biệt rồi cùng theo Băng Băng về biệt thự tất nhiên người lái xe là Băng Băng rồi, nếu không cho Thiên Đế lái xe không biết bao giờ thì đến nơi.

"Tinh"

Lúc này trên xe Thiên Đế điện thoại vang lên tiếng thông báo, thấy vậy Thiên Đế bắt đầu lấy máy điện thoại ra, vừa lấy Thiên Đế bắt đầu nghi hoặc nhìn lại máy điện thoại tưởng mắt mình nhìn nhầm, trên tay hẵn máy điện thoại căn bản là hãng iPhone đã chuyển sang một màu đen cầm nhẹ như một chiếc lông gà, sau lưng là in hình nhãn hiệu điện thoại tên Vạn Giới.

"Vạn Giới hả"

Thiên Đế khẽ nhíu mày nói thầm, nói thật Thiên Đế người cũng bắt đầu nghi hoặc trong đầu bắt đầu lục soát về tên nhãn hiệu điện thoại này.

"Tinh..... Đang đồng bộ hóa theo người sử dụng "

"Tinh..... Đồng bộ hóa thành công, xác định danh tính "

"Tinh..... Danh tính xác định thành công người sử dụng mệnh danh Thiên Đế "

"Vì ngài là người đứng đầu tam giới nên có đặc quyền tự mệnh danh tên của mình trong Tam Giới Livestrem,xin ngài mệnh danh "

"Nhắc nhở Vạn Giới được mọi người thành lập để có thể cùng nhau giao lưu qua video,có thể kiếm được vạn giới tệ (100 công đức trị = 1 vạn giới tệ), mà máy của người sử dụng tự động cập nhật và nâng cấp thành một kiện pháp bảo tùy thân mang theo,biến mất tùy thời điều khiển. Nhắc nhở 2 tên phòng người sử dụng cần phải suy nghĩ mới đặt nếu không sẽ rất khó đổi lại thỉnh xin người chơi chú ý"

"Tóm tắt, Vạn Giới là tên gọi tắt của 3000 thế giới lớn nhỏ kết hợp lại mà thành, trong đó 2998 thế giới là hạ giới, 1 Thiên Giới và 1 Địa Ngục "

Thiên Đế lúc này đang suy nghĩ điện thoại vang lên giọng nữ thông báo, mới nghe tiếng thông báo này Thiên Đế cũng hơi bị giật mình mồm khê chữi thâm:

"Ngọa tào"

"Tinh..... Mệnh danh thành công chào mừng Ngọa Tào đến với Vạn Giới LiveStrem"

"Tinh..... đang xác định tài sản "

Thiên Đế nghe thấy tiếng thông báo vang lên khóc không ra nước mắt, mới đầu hẳn đang giật mình khê chữi thâm giờ lại thành tên của hẳn trong

vạn giới.

"Tinh..... Kiểm tra tài sản thành công ngài đang có??? Công đức trị, đổi ra được??? Vạn giới tệ. Vì ngài có quá nhiều vạn giới tệ nên hệ thống thiết lập hạn chế mỗi ngày ngài chỉ có thể phá sản 1.000.000 vạn giới tệ, mỗi ngày hạn mức tiêu phí được cộng thêm 1.000.000 vạn giới trị, xin ngài chú ý "

"Tinh.... Phòng livestream của ngài hiện đang là 001 vì là thân phận đặc thù nên số phòng này chỉ hiện cho mình ngài sử dụng, nhắc nhở thêm, một khi ngài đã livestream sẽ hiện lên top 1 video nên thỉnh mong ngài chú ý "

"Tinh..... Chí năng nhân tạo khởi động thành công, số hào 001 mệnh danh Tiểu Nhu sẵn sàng đợi mệnh lệnh của ngài "

Thiên Đế nghe xong thông báo cũng khẽ nhíu mày hỏi máy điện thoại:

"Tiểu Nhu!"

Tiểu Nhu:" ta ở thừa ký chủ "

Thiên Đế: " livestream là cái gì?? "

Tiểu Nhu:....

Tiểu Nhu nghe Thiên Đế hỏi vậy im lặng sau một lúc mới trả lời:

"Là..... Livestream dùng để trực tiếp mọi hoạt động của ngài, ngài giờ có thể livestream phải chăng hiện tại khởi động "

Thiên Đế nghe vậy cũng cảm thấy thú vị trên mặt treo lên một nụ cười mở miệng nói:

"Tiểu Nhu cho ta khởi động xem Livestream có ứng dụng như thế nào "

Nghe Thiên Đế nói Tiểu Nhu thông báo vang lên:

"Tinh..... Khởi động chế độ trực tiếp thành công, xin mời ngài hiện tại mệnh danh cho chương trình của mình "

"Tên hả???"

Thiên Đế nghe Tiểu Nhu nói tay khẽ xoa xoa cằm,suy nghĩ một chút bắt đầu mệnh danh nói:

"Tiểu Nhu mệnh danh cho ta phòng trực tiếp đi ghi là [Bàn luận về nhân giới cùng Thiên Đế] "

"Tinh..... Mệnh danh thành công bắt đầu tham gia vào chế độ trực tiếp sau 3 giây "

"3"

"2"

"1"

"Phát sóng trực tiếp bắt đầu khởi động thỉnh ngài chú ý "

Cùng lúc ấy trên trang Vạn Giới Livestrem hiện lên âm thanh thông báo:

"Sử Thượng Đệ Nhất Thổ Hào [Ngọa Tào] bắt đầu livestrem mong mọi người chú ý "

"Sử Thượng Đệ Nhất Chiến Thần [Ngọa Tào] bắt đầu livestrem mong mọi người chú ý "

Cùng lúc ấy Thông Báo vừa hiện ra mọi người bắt đầu xôn xao nghi hoặc tiến vào phòng phát sóng trực tiếp.

Hàng loạt tin nhắn nghi hoặc hiện lên trước mặt Thiên Đế:

Hằng Nga: Ngọa Tào là thần nào vậy.

Thái Thượng Lão Quân: Ngọa Tào tên có ý nghĩa.

Tôn Hầu Tử: Má ngươi là đệ nhất chiến thần??

Dương Tiễn: Ngọa Tào, ngươi có gì bàn luận về nhân giới hả.

.....

Nhìn thấy tin nhắn Thiên Đế khẽ ho khan nói:

"Khụ..... Khụ mọi người im lặng, chắc mọi người ngạc nhiên ta là ai thì đây ta xin nói thẳng luôn, ta Thiên Đế đang tham gia độ kiếp dưới nhân giới "

Vừa nói xong hàng loạt lễ vật xoạt đi lên:

Hằng Nga Tiên Tử tặng Ngọa Tào 100 vạn giới trị

Dương Tiễn tặng Ngọa Tào 10 vạn giới trị.

Thất Tiên Nữ tặng Ngọa Tào 100 Công đức trị.

.....

Hằng Nga Tiên Tử: ngươi là Thiên Đế???

Thất Tiên Nữ: ngươi thật sự là Thiên Đế

Dương Tiễn: Ngốc bức cấm giả dạng Thiên Đế

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Hằng Nga

Thái Thượng Lão Quân: Người Xác thực là Thiên Đế???

Diêm Vương: Thiên Đế Lão Ca.....

.....

Trực tiếp phòng phát sóng chưa đến 5 phút đã vượt quá 5 triệu lượt xem mà còn đang không ngừng gia tăng 6 triệu..... 7 triệu..... 8 triệu, thậm chí bây giờ ngay cả bình luận Thiên Đế còn không kịp xem đã bị một đợt tin nhắn mới xoát qua, về người theo dõi, Thiên Đế ngay lập tức có ngay 5 triệu người, có thể nói toàn bộ Thiên Đình cùng 3000 thế giới lớn nhỏ (3000 thế giới gộp lại gọi là hạ giới)

"Ngọa Tào"

Thiên Đế nhìn thấy từng đợt bình luận lấy tay xoát xoát xoa đi mồ hôi lạnh vội vàng hô tiểu Nhu dừng lại.

"Tiểu Nhu dừng... Dừng lại phát sóng trực tiếp "

Giọng nói nữ nghe Thiên Đế nói vậ lạnh băng trả lời.

"Vâng chủ nhân "

Tiểu Nhu vừa nói xong màn hình trực tiếp lập tức tắt đi để lại một mảnh tối sầm, thấy màn hình điện thoại tắt Thiên Đế mới thở ra một hơi dài khẽ lẩm bẫm nói:

"Còn Tốt..... Còn Tốt. Cái này trực tiếp quá nguy hiểm ta sau này không có việc gì thì không nên đụng vào "

Thiên Đế vừa lẩm bẫm vừa nghĩ lại cảnh lúc nãy trực tiếp sau lưng không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, phải biết ứng dụng mới cập nhật qua 15 phút mà Thiên Đế mới phát sóng được 5 phút đã loạn như thế này rồi.

Thiên Đế vừa lẩm bẫm vừa quyết định quay sang đối với Tiểu Nhu nói:

"Tiểu Nhu, Cho ta đổi cái tên"

"Nga"

"Chủ nhân, ngài biết giờ ta không có quyền lợi đổi tên nha "

Tiểu Nhu nghe Thiên Đế nói vậy ngạc nhiên trả lời.

Thiên Đế nghe vậy mặt biến đổi sang lạnh băng tức giận nói:

"Tiểu Nhu ta không biết, nếu như người không ngay lập tức đổi tên cho ta,ta tin tưởng ứng dụng này sẽ ngay lập tức bị phá hủy "

Uy hiếp, trần trụi uy hiếp. Đúng vậy Thiên Đế bây giờ việc cần thiết của hắn đó chính là đổi cái tên, nếu không sau này mỗi khi hắn đăng nhập..... Ha.....ha truyện đây hắn cũng không dám nghĩ, cứ thử cảm giác có một ngày hắn lộ ra chỗ ở bị hơn 5 triệu người vây quanh đòi báo phóng xem,truyện đây gọi phát "sảng " á.

Tiểu Nhu nghe Thiên Đế nói vậy trầm ngâm suy nghĩ một chút mới vội vàng trả lời nói.

"Chủ nhân, ngài bây giờ được phép đổi tên 1 lần, cầu mong ngài suy nghĩ kỹ mới đặt tên, nếu không lần sau Tiểu Nhu cũng không giúp được chủ nhân "

"Ukm"

Thiên Đế nghe Tiểu Nhu nói vậy bắt đầu lâm vào trầm tư, sau một lúc mới mở miệng nói với Tiểu Nhu.

"Tiểu Nhu, cho ta đổi cái tên sang [Độc Bá Tam Giới] "

"Vâng, Chủ Nhân ngài có ngay lập tức đổi tên từ [Ngọa Tào] sang [Độc Bá Tam Giới] hay không, có hay không "

Âm thanh thông báo của Tiểu Nhu ngay lập tức vang lên.

Thấy vậy Thiên Đế xác nhận trả lời.

"Là"

"Chủ Nhân ngài đổi tên thành công, từ bây giờ tên phòng trực tiếp của ngài sẽ là [Độc Bá Tam Giới] "

Tiểu Nhu âm thanh thông báo vang lên.

Nghe thấy vậy Thiên Đế mới hài lòng tay thoát ly ra khỏi chiếc điện thoại, chiếc điện thoại ngay lập tức rơi vào trạng thái ẩn hình biến thành một vết tinh quang bắn vào người Thiên Đế, biến mất.

Với điều này Thiên Đế cũng không có ngạc nhiên, dù sao ngay cả Băng Băng cũng có thể chui vào người hãn hống chi là một chiếc điện thoại bé tí như vậy. (ghi nhớ Băng Băng vốn dĩ là pháp bảo nên có thể thoải mái tiến vào người Thiên Đế, anh em nào không biết thì mình xin nhắc nhở)

Sử lý xong mọi việc Thiên Đế mặt lại hướng phía bên ngoài ngắm nhìn từng ngôi nhà cao tầng những ánh đèn đường chiếu sáng hai bên, trong lòng thầm nghĩ:

"Nhân Giới hả,thật đẹp nhưng đáng tiếc linh khí quá mức mỏng manh "

.....

Cùng lúc đấy trên Thiên Đình.

Ở Nguyệt Cung,ngồi trên ghế đá Hằng Nga đang nhìn chiếc điện thoại gương mặt xinh đẹp hiện lên vẻ tức giận khễ lăm bầm nói:

"Thiên Đế, cái gì trực tiếp mới có được 5 phút đã tắt, Bảo Bảo còn chưa xem đã đâu "

"Cộc.... Cộc"

Lúc này một người tỳ nữ tiến từ bên ngoài đi vào tay chống trước ngực người hơi nhún xuống (đây là kiểu chào thời xưa nếu như anh em nào chưa biết) quay về phía Hằng Nga cung kính nói.

"Hằng Nga Tiên Tử, Ngoài cửa có Thất Tiên Nữ, Vương Mẫu Nương Nương tái kiến, phải chằng cho bọn họ vào "

Nhìn thấy người tỳ nữ này Hằng Ngư bất đắc dĩ nói:

"Ta nói này Thỏ Ngọc, người đến bao giờ mới bỏ được trò hóa trang này "

"Nga"

Nghe vậy người tỳ nữ ngạc nhiên mặt hiện lên vẻ cười quay về phía Hằng Nga nói:

"Hi.....hi Hằng Nga người tại sao biết ta là Thỏ Ngọc "

Với cách nói này của Thỏ Ngọc Hằng Nga đã sớm làm quen rồi, bất đắc dĩ lắc lắc đầu quay về phía Thỏ Ngọc nói:

"Ta nói này Ngọc Nhi, người từ đầu biến hình thành tiểu công chúa sao giờ lại biến thành một người tỳ nữ, với tiểu công chúa còn đỡ chứ giờ người biến thành tỳ nữ như này ta cũng không có đỡ được "

Thỏ Ngọc nghe vậy vẻ mặt tươi cười ánh mắt khát vọng nhìn về phía Hằng Nga nói:

"Nga.... Hằng Nga tỳ tỳ, ta làm vậy chủ yếu để cho Thiên Đế chú ý á"

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Bắt Đầu Tu Luyện

Nghe Thỏ Ngọc nói vậy Hằng Nga chỉ bất đắc dĩ lắc đầu chuyển sang truyện khác.

"Đúng rồi Ngọc Nhi, người kêu Thất Tiên Nữ cùng Vương Mẫu Nương Nương vào đi"

"Ukm"

Nghe thấy Hằng Nga nói Thỏ Ngọc cũng gật đầu chạy ra ngoài thông báo cho Thất Tiên Nữ cùng Vương Mẫu Nương Nương đi vào, trước khi đi Thỏ Ngọc cũng không quên làm một phen tay khoanh trước ngực nhún một phát, với cách làm của Thỏ Ngọc Hằng Nga cũng chỉ bất đắc dĩ tươi cười.

5 phút sau Thỏ Ngọc dẫn theo Vương Mẫu Nương Nương cùng Thất Tiên Nữ đi vào, Thất Tiên Nữ bao gồm Hồng Nhi, Tiên Nhi, Nhạc Nhi, Hoa Nhi,.... (Ta không nghĩ thêm) Mỗi người mặc một bộ váy Tiên Nữ có một màu khác nhau là Xanh, Đỏ, Tím Vàng,.... (đại diện cho 7 sắc cầu vồng). Dẫn đầu đoàn là Vương Mẫu Nương Nương.

Hằng Nga đang ngồi ghế đá thấy Thất Tiên Nữ cùng Vương Mẫu Nương Nương đi vào cũng khẽ đứng dậy lấy hai tay chống trước ngực khẽ nhún xuống lễ phép nói:

"Vương Mẫu Nương Nương, ngài lại đây ngồi "

Vừa nói Hằng Nga vừa chỉ ghế đá cho Vương Mẫu Nương Nương.

Vương Mẫu Nương Nương thấy Hằng Nga như vậy cũng khẽ mỉm cười đi về phía ghế đá ngồi xuống.

Thấy Vương Mẫu Nương Nương ngồi xuống Hằng Nga mới quay về phía Thất Tiên Nữ mỉm cười nói:

"Thất Muội cũng lại đây ngồi ghế đi"

Nghe thấy Hằng Nga nói vậy Thất Tiên Nữ cũng không nói gì mà cùng nhau lần lượt ngồi xuống bàn đá. Thấy mọi người ngồi xuống rồi Hằng Nga mới bắt đầu ngồi xuống cầm trong tay ấm trà rót ra chén mỉm cười quay về phía Vương Mẫu Nương Nương khẽ nói:

"Chẳng biết Vương Mẫu Nương Nương giờ đến nơi này là có chuyện gì "

Vương Mẫu Nương Nương tay nâng lấy chén trà nghe thấy Hằng Nga hỏi hai mắt liếc nhìn về phía Thất Tiên Nữ khẽ gật đầu. Thất Tiên Nữ thấy Vương Mẫu Nương Nương như vậy hiểu ý quay về phía Hằng Nga khẽ nói.

Hồng Nhi: Hằng Nga Tỷ Tỷ chuyện là thế này, chắc hẳn ngài cũng biết hôm nay Thiên Đế có một lượt phát sóng trực tiếp.

Hằng Nga nghe Thấy Hồng Nhi nói vậy cũng khẽ gật đầu nói:

"Đúng vậy, nhưng đáng tiếc là chỉ có được 5 phút thì tắt, chẳng biết các muội đến đây có liên quan gì đến Thiên Đế"

Thất Tiên Nữ nghe vậy cũng gật đầu nói:

Hồng Nhi: đúng vậy Hằng Nga tỷ tỷ, tỷ tỷ không thấy rằng Thiên Đế phát sóng trực tiếp quá ngắn hay sao.

Hằng Nga: Nên.

Hồng Nhi: Nên Thất Tiên Nữ cùng Vương Mẫu Nương Nương chúng ta tạo thành một nhóm thợ săn Thiên Đế mục đích là để tìm kiếm Thiên Đế dưới hạ giới.

Nhạc Nhi: Đúng vậy Hằng Nga tỷ tỷ chúng ta muốn tìm Thiên Đế dưới hạ giới mục đích là tìm chỗ ở của hắn.

Tiên Nhi: đúng vậy.

.....

Hằng Nga nghe vậy suy tư khẽ suy nghĩ nói:

"Thất Tiên Nữ, không phải tỷ không ủng hộ các muội nhưng Thiên Đế dưới hạ giới chúng ta tìm cũng chẳng khác gì là mò kim dưới đáy biển, các muội không phải không biết chứ chúng ta đã từng lập một nhóm tìm kiếm Thiên Đế đại khái khoảng 5 nghìn năm trước nhưng kết quả vẫn không có tìm thấy"

Vương Mẫu Nương Nương ngồi một bên nghe Hằng Nga nói vậy tay cũng buông chén trà xuống khẽ nói:

"Hằng Nga người nói như vậy cũng không sai, nhưng đại khái khoảng 5 000 năm trước tìm kiếm Thiên Đế đúng là mò kim đáy biển nhưng bây giờ đã khác "

Hằng Nga nghe Vương Mẫu Nương Nương nói vậy khẽ nhíu mày nghi hoặc hỏi:

"Vương Mẫu Nương Nương người nói việc này là có ý là như nào "

Vương Mẫu Nương Nương nghe Hằng Nga nói vậy cũng chỉ lạnh nhạt mà trả lời nói:

"Người có để ý hay không lượng người sùng bái Thiên Đế trong 5000 năm gần đây cũng đang tăng lên chóng mặt, trong đó có cũng không ít tiên nữ sùng bái Thiên Đế "

Hằng Nga nghe vậy vẻ mặt bình tĩnh quay về phía Vương Mẫu Nương Nương nói:

"ý ngài là mượn tay mọi người tìm kiếm Thiên Đế "

Vương Mẫu Nương Nương nghe vậy vui vẻ gật đầu nói:

"Đúng vậy Hằng Nga người nói không sai,mà không những mượn tay mọi người tìm hãn mà còn có thể treo giải thưởng tìm kiếm Thiên Đế "

Hằng Nga nghe vậy cũng gật đầu đồng ý hướng về phía Vương Mẫu Nương Nương nói:

"Vương Mẫu Nương Nương ta thấy việc này có thể thành công"

Nói xong Thất Tiên Nữ, Vương Mẫu Nương Nương, Hằng Nga bả người cùng nhau uống chén trà cùng nhau thảo luận về cách tìm kiếm Thiên Đế.

.....

Hắt... Xi.

Lúc này dưới nhân giới Thiên Đế đang ngồi xếp bằng chuẩn bị tu luyện Bất Diệt Chân Khí lấy tay khẽ lau lau mũi vẻ mặt mờ mịt suy nghĩ:

"Chẳng biết Vương Bát Đản Nào đang ngồi nói xấu ta "

Đúng vậy Thiên Đế được Băng Băng đưa về nhà đang chuẩn bị tu luyện công pháp chí tôn " Bất Diệt Chân Khí" vẫn không có biết trên Thiên Đình đang có một nhóm người đương hãn như một món hàng tìm kiếm.

Thiên Đế xoa xoa mũi một lúc cũng vớt truyện này ra sau gáy bắt đầu tu luyện môn công pháp Bất Diệt Chân Khí.

Vạn Vật Vĩnh Sinh

Chân Khí Ngoại Phóng

Vĩnh Sinh Bất Diệt

.....

Từng câu khẩu quyết bắt đầu hiện ngay trong đầu của Thiên Đế, Thiên Đế bắt đầu lâm vào trạng thái say mê tu luyện.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Tu Luyện Thành Công

Theo từng câu khẩu quyết vừa ra chân khí trong người Thiên Đế không ngừng vận hành bắt đầu chảy suốt 108 cái huyết đạo, cuối cùng rơi vào phía đan điền.

Thấy chân khí rót vào đan điền Thiên Đế bắt đầu đình chỉ vận hành trong đầu hiện lên từng đợt nghi hoặc khẽ lấm bẫm:

"Chân khí bắt đầu rót vào phía đan điền rồi, chẳng nhẽ ta tu luyện Bất Diệt Chân Khí thành công? Không phải á!theo ta biết Bất Diệt Chân Khí làm gì có thể dễ dàng tu luyện như thế"

Thiên Đế sau một lúc nghi hoặc bắt đầu lắc lắc đầu người bắt đầu vận hành tiếp tục theo khẩu quyết của Bất Diệt Chân Khí bắt đầu tu hành. Từng đoạn chân khí như từng giọt nước ấm bắt đầu lan chàn khắp người Thiên Đế.

"Oành "

Thiên Đế đang tu luyện vùng phía đan điền khẽ kêu lên một tiếng, Thiên Đế nghe vậy mặt bắt đầu biến sắc cả khuôn mặt bắt đầu chuyển sang một màu xanh xao,Thiên Đế ngay lập tức đình chỉ vận hành công pháp.

"Oành, Oành "

Tiếng kêu không có biến mất theo Thiên Đế ngừng vận chuyển công pháp từng đợt tiếng kêu vang lên ở phía vùng dưới đan điền, Thiên Đế khuôn mặt bắt đầu vận vẹo hiện lên từng đợt thống khổ,người bắt đầu ngã lộn trên

mặt đất, hai tay ôm lấy bụng.

"A..."

Thiên Đế lăn lộn dưới đất hét to lên một tiếng, chỉ biết bây giờ Thiên Đế người làn da đã nổi lên từng đợt gân xanh, làn da không ngừng nứt ra từng giọt máu không ngừng chảy qua từng vết nứt, bây giờ Thiên Đế người đã được bao phủ bởi một lớp máu trông rất giống như một huyết ma nhân.

"Oành"

Theo Tiếng nổ cuối cùng vang lên, Thiên Đế người đã bắt đầu lâm vào hôn mê, bây giờ Thiên Đế có được linh hồn của cường giả 98 kiếp mà cũng không chịu được những cơn đau thống khổ mà người cũng lâm vào hôn mê.

.....

Sáng hôm sau, nằm ở phía trên giường một cậu thanh niên đầu tóc, cùng hai hàng lông mày bạc trắng nằm ngủ trên giường, hai bàn tay khê động mắt bắt đầu khê giật.

Ngồi bên cạnh là một người Thiếu nữ trông tầm 16,17 tuổi bộ dáng nhìn thấy cậu thanh niên tỉnh dậy người khê vui vẻ nhảy dựng lên, tay nắm lấy bàn tay của cậu Thanh Niên hô.

"Thiên Đế, ngài tỉnh rồi. Phải Biết thiên đế ngày hôm qua làm cho Băng Nhi lo lắng hay không "

Đúng vậy người nằm trên giường không phải ai khác mà là Thiên Đế, còn ở bên cạnh thì là Băng Băng.

Thiên Đế mắt khê chớp chớp mở nhìn về phía Băng Băng tay khê chống người ngồi dậy nhìn về phía ngồi một bên Băng Băng khê ôn nhu hỏi nói:

"Băng Băng, ta chẳng nhẽ tu luyện công pháp thất bại rồi sao?"

Vừa nói Thiên Đế vừa cười, nhưng nụ cười này lại là nụ cười nhạo báng chính mình.

Băng Băng ngồi một bên nghe Thiên Đế nói vậy khẽ mỉm cười hiện lên vẻ thần bí tay khẽ che miệng nói:

"Nga.... Thiên Đế ngài tự mình mà xem"

Thiên Đế ngồi trên giường nghe thấy Băng Băng thần bí nói vậy người khẽ vận hành chân khí, từng đợt chân khí không ngừng tụ tập trên bàn tay của phía Thiên Đế, nhìn thấy chân khí trong người vận chuyển Thiên Đế khẽ giật mình quay về phía Băng Băng miệng lắp bắp nói:

"Băng Băng..... Truyện này là... Làm sao, không phải là ta tu luyện thất bại rồi hay sao, sao giờ ta vẫn vận hành được chân khí "

Băng Băng nghe Thiên Đế nói vậy khẽ cười mà trả lời:

"Thiên Đế, truyện này ta không biết á, ta chỉ biết khi vào phòng thì đã thấy ngài đang nằm trên mặt đất rồi, ta chỉ đỡ ngài lên thôi "

Thiên Đế nghe Băng Băng nói vậy người cũng bắt đầu hiện lên vẻ nghi hoặc, lúc này âm thanh của Tiểu Nhu vang lên trong đầu Thiên Đế.

"Ting..... Tiểu Nhu chúc mừng Thiên Đế tu luyện thành công công pháp Bất Diệt Chân Khí, ngài bây giờ tu vi đã tăng lên toàn chiều kì 1 tầng "

Thiên Đế nghe thấy âm thanh thông báo của Tiểu Nhu, người không ngừng hiện lên từng đợt chấn động, Thiên Đế giờ người đã vui không nhạt được mồm, Bất Diệt Chân Khí công pháp chí tôn bây giờ lại được hãn luyện thành công hỏi sao hãn không vui mừng.

Mà đứng một bên Bãng Bãng nhìn thấy Thiên Đế vẻ mặt cười ngây ngô mắt nhìn ngược lên trời tay không ngừng quơ đi quơ lại trước mắt Thiên Đế nghi hoặc hỏi:

"Thiên Đế, Thiên Đế, ngài làm sao đấy "

"Ngô"

Thiên Đế nghe thấy tiếng gọi giật mình tỉnh dậy, nhìn thấy vẻ mặt lo lắng Bãng Bãng khẽ ho khan ngại ngần trả lời:

"Khụ.... Bãng Bãng ta không có việc gì chỉ là đang nói chuyện với Tiểu Nhu thôi "

"Nga"

Bãng Bãng nghe Thiên Đế nói vậy cũng vui vẻ gật đầu, đối với Tiểu Nhu nàng cũng không có xa lạ, dù sao đều là khí linh sống trong người Thiên Đế hai nàng tối qua cũng bắt đầu giao lưu chào hỏi lẫn nhau rồi.

"À đúng rồi Thiên Đế, giờ ngài xem lại khuôn mặt của mình đi "

Bãng Bãng nhớ lại khuôn mặt Thiên Đế khẽ lấy gương ra đưa ra trước mặt của Thiên Đế.

Thiên Đế tiếp nhận lấy chiếc gương tay xoa xoa mặt cả người khẽ giật mình nói thầm:

"Chuyện này..... Chẳng nhẽ là huyết mạch ẩn được kích hoạt "

Đúng vậy, bây giờ cả người Thiên Đế đã khác với lúc trước khi tu luyện một trời một vực, cả khuôn mặt hãn vốn sau khi ăn tẩy tủy đan đã loại bỏ hết tạp chất nhưng bây giờ khi hãn tu luyện xong Bất Diệt Chân Khí mái tóc hãn chuyển hết sang màu bạc dài đến tận sau lưng, ánh mắt của hãn vốn màu đen

cũng chuyển sang màu bạc.

"Huyết mạch.... Tóc bạc..... "

Thiên Đế ngồi trên giường khẽ lẩm bẩm, đầu óc của hắn đang không ngừng vận chuyển suy nghĩ về tất cả các huyết mạch có trên bảng xếp hạng.

"Chủ nhân, chủ nhân "

Đúng lúc này Tiểu Nhu ở trong đầu bắt đầu gọi Thiên Đế, Thiên Đế nghe vậy khẽ trả lời:

"Tiểu Nhu, giờ người gọi ta có chuyện gì không? "

"Nga, chủ nhân, Tiểu Nhu gọi ngài chủ yếu thông báo rằng ngài kích hoạt không phải cái gì gọi là huyết mạch đâu "

Tiểu Nhu khẽ cười nói với Thiên Đế, Thiên Đế nghe vậy người cũng không có ngừng lâm vào trầm tư sau một lúc mới nghi hoặc hỏi Tiểu Nhu:

"Tiểu Nhu, người nói ta không phải kích phát huyết mạch "

Tiểu Nhu:"Ukm đúng vậy chủ nhân "

Thiên Đế: " ta không kích phát huyết mạch thì đây nên giải thích làm sao nha"

Tiểu Nhu: "Chủ nhân suy nghĩ khá xa rồi, chủ yếu là do linh hồn của chủ nhân "

Thiên Đế: "linh hồn?, linh hồn của ta thì làm sao Tiểu Nhu"

Tiểu Nhu: "đúng vậy nga chủ nhân thử suy nghĩ xem linh hồn của một người mà có tu vi 98 kiếp mà chú trong thân thể của một phạm nhân thì có

chuyện gì nga "

Thiên Đế:" chẳng nhẽ người nói ta chuyển biến như này là do linh hồn ta quá mạnh "

Tiểu Nhu: " ping pong... Chính xác, thân thể của chủ nhân chuyển biến như vậy là do cơ thể của ngài không đủ mạnh để chứa đựng được linh hồn"

Thiên Đế nghe Tiểu Nhu nói vậy cả người bỗng rơi vào trầm tư, đúng vậy hẳn chưa bao giờ cân nhắc đến trường hợp linh hồn quá mạnh dẫn tới thể xác không thể chứa đựng.

"Chủ Nhân, Chủ Nhân "

"Nga"

Thiên Đế vừa rơi vào trầm tư tiếng của Tiểu Nhu vang lên đánh thức lấy Thiên Đế, Thiên Đế suy nghĩ một lúc mới khẽ mở miệng hỏi Tiểu Nhu:

"Tiểu Nhu, người có cách nào khắc phục tình trạng này không "

Tiểu Nhu nghe Thiên Đế hỏi khẽ rơi vào trầm tư, Thấy Tiểu Nhu như vậy Thiên Đế khẽ thở dài thất vọng lắc đầu nói:

"Haizzz... Chẳng nhẽ là không có cách khắc phục sao "

Tiểu Nhu nghe thấy Thiên Đế thở dài mới khẽ mở miệng nói:

"Chủ Nhân, không phải không có cách mà là....."

"Mà là làm sao"

Thiên Đế nghe Tiểu Nhu nói có cách kích động tí thì nhảy vưng lên giường.

"Nga.... Chủ nhân, bây giờ ta liệt kê những cách có thể khắc phục tình trạng này giúp ngài đi"

Thiên Đế: " người nói cách đi Tiểu Nhu "

Tiểu Nhu: " theo ta thấy thì có tận 3 cách để ngài khắc phục tình trạng này "

Thiên Đế: " có tận 3 cách hả,người nói đi Tiểu Nhu "

Tiểu Nhu: " chủ nhân ngài bị như vậy là do thể xác không đủ mạnh,không chứa được linh hồn nên..... "

Thiên Đế: " nên? "

Tiểu Nhu: " nên ngài chỉ cần khiến cho thân thể đủ cường đại để có thể chứa đựng được linh hồn thôi á! Còn đây chủ yếu là 3 cách có thể khiến cho ngài có thể có thể khiến cho thể xác ngài lên cường đại.

Cách 1: tu vi của ngài có thể đạt đến đẳng cấp là Đế Quân

Cách 2: ngài tu luyện một môn công pháp luyện thể cường đại đến đẳng cấp đại viên mãn

Cách 3: ai... Nha cách này Tiểu Nhu cảm thấy ưng thuận nhất với ngài nha, cách này chủ yếu dựa theo đời sống của ngài sinh hoạt, Tiểu Nhu nói ra ngại ngùng á "

Tiểu Nhu nói đến cách thứ 3 mặt đã đỏ lên miêng khẽ ấp úng, Thiên Đế thấy Tiểu Nhu như vậy hứng thú khẽ hỏi:

"Tiểu Nhu,cách 3 là cái gì người nói xem "

Tiểu Nhu:" hi..... Hi cách này Tiểu Nhu chắc chắn 100% là cách dễ nhất

trong 3 cách nha, không những có thể giúp ngài gia tăng tu vi mà còn có thể giúp ngài khắc phục tình trạng này nha"

Thiên Đế nghe Tiểu Nhu nói vậy hứng thú cười híp mắt vào khẽ quay sang Tiểu Nhu hỏi:

"Tiểu Nhu, người nói xem cách thứ 3 là gì "

Tiểu Nhu:" chủ nhân, Tiểu Nhu nói ra cách này Chủ Nhân đừng có giận nha "

Thiên Đế: " Tiểu Nhu yên tâm, người nói xem Chủ Nhân không giận "

Tiểu Nhu: " Chủ Nhân cách thứ 3 là song tu nga, không những có thể giúp ngài gia tăng tu vi mà còn khắc phục tình trạng này nga"

Thiên Đế: "....."

.....

Loay hoay nửa ngày hỏi mò Tiểu Nhu cách Thứ 3 hóa ra là cách song tu,Thiên Đế cắn răng tức giận nói:

"Tiểu Nhu, Cách thứ 3 không được nha, không được đổi cho ta lấy cách khác "

Tiểu Nhu nghe Thiên Đế nói vậy khẽ cười nói:

"Chủ Nhân không được nga, cách này là dễ nhất rồi, nếu ngài không tìm được ai có thể gọi Tiểu Nhu nha hay là ngài bị....."

"Bị....bị cái gì, loại bỏ ngay cách thứ 3 đến ngay cách khác "

Thiên Đế mặt đỏ bừng vì tức giận khẽ chửi Tiểu Nhu, Tiểu Nhu nghe

Thiên Đế nói vậy mặt hiện lên vẻ nghi hoặc khẽ hỏi:

"Chủ nhân làm sao nga, Tiểu Nhu chỉ liệt kê được 3 cách này thôi với lại nếu là ngài thì đến thời buổi này ít nhất cũng phải có tam thê tứ thiếp rồi nga"

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Hồ Chủ Nhân

Thiên Đế lúc này đã tức giận đến mặt đỏ bừng.

"Tiểu Nhu, người biết không ta....."

"Uỳnh "

Thiên Đế chưa nói xong một tiếng kêu bên ngoài vang lên, đánh thức Thiên Đế làm Thiên Đế đang nói chuyện với Tiểu Nhu bị bật ra khỏi thần thức.

Thiên Đế đang tức giận bị đánh thức như vậy mặt đã đỏ bừng chạy từ trong phòng ra bên ngoài khẽ hét.

"Cmn.... Ai.... Nga "

Thiên Đế chạy ra bên ngoài thấy một lỗ hổng to tướng ở bên ngoài mắt khẽ co rút vào, Thiên Đế khẽ ngược nhìn lên trên trời thì thấy người phụ nữ khuôn mặt xinh đẹp đang bay lơ lửng, người phụ nữ này khẽ liếc nhìn về phía Thiên Đế mở miệng nói:

"Nga người là Lạc Tiêu "

Thiên Đế nghe người phụ nữ này hỏi khẽ trả lời:

" Đúng vậy nha, người là ai "

Người phụ nữ kia xác định được thân phận của Thiên Đế khẽ vui mừng

nhảy xuống ôm lấy cổ của Thiên Đế hôn xuống môi của Thiên Đế.

"Mềm, thật mềm "

Thiên Đế bị tấn công bất ngờ trong đầu chỉ còn một mảnh trống rỗng ngơ ngác suy nghĩ, lưỡi của người phụ nữ bắt đầu tiến vào mồm của Thiên Đế, hai người không ngừng trao đổi nước bọt với nhau.

Sau 5 phút người phụ nữ mới tách đôi môi ra khỏi Thiên Đế, Thiên Đế lúc nào mới từ trong ngơ ngác tỉnh lại tay khẽ đẩy người phụ nữ ra.

"Ân"

Người phụ nữ bị đẩy ra khẽ rên lên, mặt đỏ bừng nhìn về phía Thiên Đế ngại ngùng nói:

"Lạc..... Lạc tiêu nhẹ nhàng thôi bây giờ đang là ban ngày, nếu..... Nếu muốn thì tối chúng ta lại bắt đầu "

Thiên Đế lúc này tay khẽ bóp bóp, trong lòng khẽ suy nghĩ.

"Cái quý gì? Mềm, mềm "

Thiên Đế lại bóp bóp thêm mấy phát.

"Ân "

Thiên Đế nhìn xuống phía dưới thì thấy tay mình đang động vào phía ngực của người phụ nữ, ngại ngùng mặt đỏ bừng, tay Thiên Đế cũng không thành thật lại bóp bóp thêm phát nữa rồi mới tách ra, trong đầu Thiên Đế lúc này đang suy nghĩ.

"Khụ..... Khụ, ta đây là đang xác nhận xem đây có phải hàng thật không, ừm đúng vậy "

Lúc này người phụ nữ thấy tay của Thiên Đế đã tách ra khỏi bộ ngực mình, mặt hiện lên vẻ mất mát khẽ mở miệng nói:

"Lạc Tiêu nha, thấy có mềm không, thích thì sờ nữa nha "

Vừa nói người phụ nữ không ngừng đẩy bộ ngực tiến về phía Thiên Đế.

"Nga.... Mềm "

Thiên Đế lờ buột miệng nói ra cảm nhận của mình, nói xong Thiên Đế khẽ hồi hận khẽ ho khan nói:

"Khụ.... Khụ ta nói rằng ngực..... À không đôi môi của người thật mềm "

"Nga"

Người phụ nữ ngạc nhiên nhìn về phía Thiên Đế, một hồi lâu mới khẽ mở miệng nói:

"Nga....."

"Khụ.... Khụ "

Thiên Đế xấu hổ khẽ ho khan,sau một hồi lâu mới quay về phía người phụ nữ mặt đỏ bừng khẽ hỏi nói:

"Nha.... Đúng rồi người là ai nhỉ "

Nói xong mặt Thiên Đế không ngừng đỏ bừng khẽ cúi đầu xuống đất, cmn... Thấy ai giống như Thiên Đế không môi hôn rồi, ngực cũng sờ mà lại còn không biết tên của người ta.

Người phụ nữ mặt ngạc nhiên nhìn về phía Thiên Đế, sau một hồi lâu mới ngơ ngác mở miệng hỏi:

"Are..... Ta chưa giới thiệu hả, thôi mặc kệ dù sao cũng rất vui được gặp mặt, Lạc Tiêu nga cứ gọi mình là Uyển Nhi "

Vừa nói Uyển Nhi vừa xòe tay ra bắt lấy tay Thiên Đế khẽ lắc.

Thiên Đế thấy vậy khẽ ho khan nói:

"Uyển Nhi.... này giờ đến đây làm gì nga"

Uyển Nhi lúc này mặt ngơ ngác nhìn về phía Thiên Đế, tay khẽ gõ đầu lên lườm nói:

"Tehe.... Quên mất nga, mình từ bây giờ là vợ cậu, mong cậu chiều cố nhiều hơn "

"Vợ....."

Thiên Đế vẻ mặt mộng bức nhìn về phía Uyển Nhi ngơ ngác nói:

"Nga.... Đúng vậy nha, hồi bé chúng mình đã hứa rồi nha"

Thiên Đế nghe Uyển Nhi nói vậy chuẩn bị mở miệng thì giọng nói của Băng Băng từ trong phòng truyền ra:

"Chủ Nhân ngoài có ai nha "

Uyển Nhi nghe thấy giọng nói từ trong nhà truyền ra khẽ cúi xuống nhìn Thiên Đế ngơ ngác hỏi:

"Trong nhà có ai nha"

Thiên Đế khẽ mở miệng giải thích thì trong nhà tiếng Băng Băng truyền ra:

"Chủ nhân, vô nhanh nha Băng Băng muốn "

Thiên Đế nghe thấy Băng Băng nói khẽ giậm chân trong lòng suy nghĩ:

"Nha.... Băng Băng ta chỉ nghe nói có hổ cha thôi chứ chưa bao giờ nhìn thấy có người như người hổ chủ nhân nha "

Lúc này Uyển Nhi nghe thấy giọng nói trong phòng vẻ mặt ngơ ngác khẽ lẩm bẫm:

"Chủ Nhân.....Ta muốn..... Chủ nhân... Ta muốn...(tính lược 1 vạn chữ)"

Thiên Đế nhìn Uyển Nhi như này chuẩn bị giải thích thì tiếng của Tiểu Nhu trong phòng vang lên:

"Chủ nhân nhanh lên nga,.... Tiểu Nhu cùng chị Băng Băng muốn nha"

"Ngọa tào "

Thiên Đế nghe thấy Tiểu Nhu cũng hổ mình khẽ giậm chân bực tức chửi thề.

"Xoẹt "

"Hoa... Tâm cắt "

Thiên Đế lúc này nghe thấy tiếng Uyển Nhi khẽ quay lại thì thấy trên tay cô nàng không biết từ lúc nào đã cầm một cây kéo, thấy vậy Thiên Đế sau lưng lại một trận tê rần, chỉ biết là gió mùa hè mát nhưng Thiên Đế không hiểu sao lại cảm thấy lạnh.

"Uyển..... Uyển Nhi nga, có việc gì từ từ nói không nên động tay chân "

"Chủ nhân nga..... Lâm Hình muốn nha "

Giờ thì đến giọng nói của Lâm Hình từ bên trong vang ra, không biết cô nàng từ lúc nào đã chạy vào nhà cửa Thiên Đế.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Không Sợ Gái Ít Chỉ Sợ Gái Nhiều

Thiên Đế:"....."

Giờ khắc này Thiên Đế cũng phải im lặng, đây là cái hố, không chỉ là cái hố nhỏ mà còn là cái hố to đùng đào sẵn mà hấn nhảy vào.

"A..... A~~ Lạc Tiêu nhanh lên nga,ta muốn "

"Ân..... Chủ Nhân nhanh lên nga Tiểu Nhu muốn ~~ "

.....

Thiên Đế:"..... "

Giờ Thiên Đế có cảm giác khóc không ra nước mắt, muốn giải thích sao? Giải thích có khi cũng chẳng có ai tin. bây giờ trong lòng hấn cũng bắt đầu nghi hoặc nhân sinh, nghi hoặc rằng 99 kiếp này mình đắc tội một vị thần tiên nào đó mạnh hơn hấn, nhưng điều đấy có thể sao? Không! Điều đấy là không thể nào, không kể rằng hấn bây giờ mạnh nhất tam giới mà chỉ cần biết thần tiên nào trên Thiên Đình nhìn thấy hấn cũng phải kiêng kị 9 phần nào có ai dám tính kể hấn.

Và từ những kết luận trên Thiên Đế suy ra một nhân sinh mới:

"Cmn..... Không sợ không có gái, mà chỉ sợ gái nhiều quá bám dai không có bỏ "

Thiên Đế bắt đầu thở dài mở ra một đồng tri thức mới mà có thể gây nên

sự tức giận.... Không sự ghen tị của những anh em đang ngồi trước màn hình máy tính xem thiết phiến kết bạn với "Chị Ngũ".

"Hazzzz..... Nhân duyên ta thật là nhấp nhô "

Thiên Đế trong lòng oán giận thầm.

Nếu như bây giờ để những anh em kia mà biết suy nghĩ của Thiên Đế chắc chắn sẽ hận không thể một bàn tay bóp chết hẳn " Cmn.... Người như thế mà còn kêu nhân duyên người nhấp nhô, nếu người không muốn thì đưa ta á" nhưng đáng tiếc bọn hắn không phải thần tiên nên không biết được ý nghĩ của Thiên Đế.

"Xoẹt..... "

Lại một tiếng kêu thâm thúy vang lên, tiếng kêu mà có thể khiến cho anh em một trận tê dại còn tiểu đệ.... Haha... Có lẽ bọn hắn bây giờ cũng phải tụt rút vào tầm 3 cm.

Thiên Đế nghe thấy tiếng kêu này lại một trận tê cả da đầu hận không thể ngay lập tức chạy vào lôi ba người đào hố kia ra ngay lập tức giải thích sự hiểu lầm này.

Thiên Đế cố bắt đầu hưởng ứng co rút lại nhìn về phía một bên tươi cười hiền lành Uyển Nhi, nếu như đây là một nụ cười bình thường thì có khi hắn còn cao hứng về phận đào hoa của mình, đằng này thì... Cmn có gì cười thì cũng có thể bỏ xuống đôi dao Nepan được không.

Đúng vậy Uyển Nhi không biết từ lúc nào đã đổi từ một cây kéo sang một đôi dao Nepan, vừa cầm trên mặt nàng vừa cười với một nụ cười vô hại.

Thiên Đế nhìn thấy Uyển Nhi như vậy vội vàng giải thích nói:

"Uyển..... Uyển Nhi có gì hảo hảo nói chúng ta là người văn minh không nên động đến đao kiếm.... Ấc là không nên động đến dao kéo "

Thiên Đế bây giờ cư xử ở trong mắt Uyển Nhi có thể nói như là hình ảnh người chồng bị vợ bắt gian ngoại tình vậy.

Uyển Nhi nghe Thiên Đế giải thích mỉm cười quay sang Thiên Đế về mặt vô hại nói:

"Nga..... Không có gì đây là dao dùng để gọt trái cây mà, phu quân muốn ăn quả gì thiếp gọt cho, Táo, Dứa, Lê hay là.....Chuối "

Vừa nói cô nàng vừa nhìn chăm chăm về phía đũng quần của Thiên Đế khiến cho Thiên Đế sau lưng cái áo đã thấm ướt mồ hôi lạnh, Thiên Đế trong lòng đang khê chữi " gọt người muội à" nhưng Thiên Đế suy nghĩ vậy cũng không dám nói ra ngoài mà chỉ khê nuốt nước bọt nói:

"Nga.... Uyển Nhi, ta.... Ta không có muốn ăn hoa quả, có gì người cắt dao đi được không ta thấy dao sắc lắm cần thận kéo đứt tay "

Uyển Nhi nghe vậy cũng không có nói gì mà chỉ khê mỉm cười tay cũng không có ý định cắt đi đôi dao mà cứ lăm lăm cầm trên tay, mắt ngăm nhìn đũng quần của Thiên Đế.

"Nha.... Lạc Tiêu nhanh lên nha, ta đợi trong phòng ".

Giờ trong nhà Thiên Đế lại lòi ra một cái Trịnh Giáo Kim, giọng nói này là một giọng nói dịu dàng ngọt ngào nhưng hiện lên từng tia quen thuộc, đúng vậy Trịnh Giáo Kim ở đây cũng không có phải ai khác mà là Tống Giang, cô nàng này cũng không biết từ đâu lòi ra chạy vào trong nhà của Thiên Đế, bây giờ Thiên Đế cũng bắt đầu hoài nghi trong nhà mình có một cái truyền tống trận hoặc mỗi người có thể là một người bán tiên có năng lực phá vỡ hư không chạy thẳng vào nhà hẳn.

Thiên Đế đã chuẩn bị tinh thần chạy vào trong nhà chỉ chờ Uyển Nhi động thủ là hấn ngay lập tức khóa cửa vào vọt thẳng vào trong phòng.

Uyển Nhi lúc này nghe thấy tiếng nói từ bên trong vọng ra vẻ mặt lạnh mím cười khẽ chuyển sang lạnh băng tay cầm đôi dao Nepan vọt thẳng về phía Thiên Đế. Thấy vậy Thiên Đế nhanh chóng đóng sầm cửa lại chân vận chuyển chân khí vọt thẳng vào trong nhà còn tại sao hấn không khóa cửa?... Ha.... Ha đừng đùa không thấy rằng một cái hố to đùng trước cửa kia là dk một tay nàng gây nên sao, nếu như hấn bây giờ khóa cửa cũng chẳng có trứng dùng nên hấn dùng cách nhanh - gọn - lẹ nhất là đóng cửa- chạy- tìm trợ giúp, còn vì sao hấn không đánh trả, đừng có đùa toàn chiều kì chỉ 1 tầng chỉ có 2400 cân lực lượng không có thể gây nên đùng một cái hố to đùng như cô nàng có thể gây ra.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Thánh Mù Hiển Linh

"Bành.."

"Lộc Cộc.."

Một tiếng kêu vang lên, nối tiếp theo sau là từng tiếng vỡ vụn, từng tiếng mảnh gỗ bắt đầu rơi xuống đất, cánh cửa bị lực đạo chấn đến vỡ tan.

Quả thật đúng như Thiên Đế sở liệu, Thiên Đế vừa kịp đóng cái cửa chạy chưa đến 5 giây đã bị Uyển Nhi một cánh tay cấp đập vỡ tan thành mảnh nhỏ, Thiên Đế nghe thấy tiếng cánh cửa vỡ tan người không tự chủ được đánh một cái rùng mình, cánh cửa này ai không biết nhưng hẳn biết á, cánh cửa này chính xác được làm một loại cây manh tên là Thạch Diệp, đúng như tên loài cây này mới sinh ra đã có thể cứng hơn đá, mà độ cứng cũng theo tuổi tác của cây mà đề cao, loại cây này có thể nói được sắp xếp trong top 10 loài cây cứng nhất mà trên Thiên Đình thường hay sử dụng để làm kiến trúc.

Còn về phía cánh cửa mà vừa nãy Uyển Nhi vừa đánh vỡ vụn chính là loại gỗ này, có ít nhất 10 năm tuổi thọ.... Ha....ha đừng có khinh thường loại gỗ này còn non, 10 năm tuổi loại gỗ này ít nhất cũng phải ngạnh kháng được một đòn toàn lực của Khai Quan Kì, tương đương mới gần 15 000 cân lực đạo, chính loại gỗ này cũng đã từng để dùng chặn thủ thành trì trước 20 000 yêu binh mà không có một vết tổn hại nào, tuy trận chiến tranh đầy thất bại toàn thành trì thất thủ nhưng thất thủ là do bề ngoài thành trì không có chống đỡ nổi 20 000 yêu binh tiến công kết quả sụp đổ còn về phía cánh cửa thì không có một xíu tổn hại nào kể cả vết xước. Đây cũng đã chứng minh sự

khủng bố của loại gỗ này, một mình một cây gỗ đối kháng 20 000 yêu binh hỏi xem có khủng bố không, mà cũng phải kể đến 20 000 yêu binh đấy không có một người nào có cảnh giới thấp hơn khai quang kì, thậm chí còn có ngay 1 vị kim đan cảnh tọa trần chỉ huy.

Mà tính theo lực phòng ngự của cây gỗ này có ít nhất cũng phải 100 tuổi, có thể chống được 20 000 yêu binh cùng một vị kim đan cảnh công kích đã có thể chứng minh sự khủng bố của nó mà đây cũng chưa phải giới hạn của cây gỗ này, phải biết cả cái thành trì sụp đổ mà cây gỗ vẫn không có một chút tổn hại nào, nếu không cả cái thành trì làm bằng loại gỗ này,..... Ha.... Ha.... Ta cho người mời yêu vương đến cũng phải ngậm mồm vào mà chạy về, Còn bây giờ..... Cmn nguyên loại gỗ này cũng không có thể chặn nổi một kích của Uyển Nhi mà vỡ vụn thì phải biết một kích này lực đạo mạnh đến nỗi nào, ít nhất cũng phải có tầm 30 000 cân, đánh vỡ vụn á không phải đánh bay.

Thiên Đế lúc này nhìn thấy một đồng mảnh vỡ cây gỗ lại một trận sờn hết cả da gà, người của hắn cũng không tự chủ được mà bắt đầu suy nghĩ xem nếu một kích này mà đập vào người hắn thì có bao nhiêu sáng á.....Cmn.... Có khi một kích này có thể khiến cho hắn sáng đến nỗi linh hồn bay về Thiên Đình tiếp tục công việc ngồi chơi xơi nước của hắn.

Điều đáng sợ là Thiên Đế vẫn không có nhìn thấy Uyển Nhi vận chuyển một chút chân khí nào, điều này chứng tỏ rằng Uyển Nhi chỉ bằng vào một tay lực lượng là có thể đập nát cánh cửa, đúng là hình người da thú mà, còn nếu muốn nói rằng Thiên Đế không có thể nhìn thấy nàng vận chuyển chân khí..... Ha.... Ha đừng đùa, đừng có mà quên Thiên Đế giờ mới là toàn chiếu kì một tầng nhưng linh hồn hắn lại là của một vị "siêu việt tiên nhân " 98 kiếp dưới cảnh giới này đừng có ai có thể giấu diếm được qua mắt hắn.

Thiên Đế giờ đầu cũng không có quay lại, chân bắt đầu toàn lực vận chuyển chân khí chạy vào trong nhà lồi Băng Băng ba người ra giải thích, hắn cũng không có muốn mới trọng sinh được 2 ngày đã bị chết hồn phiêu

lên Thiên Đình đâu, điều đấy có bao nhiêu mất mặt á.

Thiên Đế người đã toàn lực vận chuyển chân khí chạy vào trong phòng nhưng đằng sau Uyên Nhi cũng không phải dạng vừa, khoảng cách cũng đang không ngừng bị cô nàng rút gọn lại.

Sau 10 phút.

Thiên Đế chạy mệt giờ đã sắp khóc á, cmn... Hắn chạy sấp mọi nơi bồn tắm, phòng ngủ, ban công, phòng bếp.... Nhưng vẫn không có tìm thấy phòng khách á. Mà điều đặc biệt khiến cho Thiên Đế nghi ngờ là Chân Khí trong người Thiên đình Đế không có cảm giác được một tia nào khô kiệt, phải biết thường thường toàn chiếu kì mà vận chuyển chân khí chạy như Thiên Đế đừng có nói là 10 phút, có khi 5 phút đã ngay lập tức nằm liệt trên sàn rồi, điều này cũng đã chứng minh được công pháp chí tôn nghịch thiên.

.....

Sau 20 phút.

Thiên Đế vẫn hết tốc độ mà chạy, đầu óc của hắn cũng không biết nên dùng từ gì để hình dung tình cảnh lúc bấy giờ, phòng vệ sinh 3 vòng, phòng bếp 2 vòng, phòng tắm 5 vòng..... Thật là Cmn.... Thánh mù đường, nếu như bây giờ có ai đi qua nhìn thấy Thiên Đế bộ dạng này cũng phải hoài nghi hắn xem hắn có chính xác là chủ nhà hay không.....Chứ....Cmn nó hỏi xen trên đời có ai chạy trong nhà mình mà bị lạc đường hay không.

THIÊN ĐẾ TRỌNG SINH ĐÔ THỊ

Độc Hành Chí Tôn
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Nàng?

Thiên Đế sau khi chạy 20 phút mặt không tự chủ được mà hiện lên vẻ mệt mỏi, lần này hắn chạy đúng là đã đủ 10 vòng quanh nhà kết quả vẫn không có tìm thấy phòng khách..... Hazzzz... Bất đắc dĩ à.

Thiên Đế nhìn đằng sau lưng Uyển Nhi chạy đuổi theo hắn lại một trận cảm thán," người ta thường đuổi theo gái, giờ thì tốt gái đuổi ngược hắn"nhưng cảm giác bị đuổi ngược này thật là... Cmn....kì quái,hỏi xem nếu người là một người đàn ông mà bị một người con gái vác đôi dao đuổi theo thì cảm giác như thế nào.

"Cạch"

Thiên Đế người không tự chủ được bắt đầu đổ xuống đất, Thiên Đế bắt đầu bạo thô chửi.

"Cmn"

"Uỳnh"

Thiên Đế giờ cả người đã nằm trên mặt đất,giờ Thiên Đế cũng không tự chủ được bắt đầu hoài nghi nhân sinh, có ai giống như hắn vừa mới mở mắt ra là bị gái đuổi sát theo đuôi hay không?. Thiên Đế giờ cũng bắt đầu nghi hoặc rằng hôm nay mình bị thần xui xẻo bám đuôi.

"Á"

"Rầm"

Thiên Đế đang cảm thán thì một tiếng kêu êm tai vang lên, hấn nằm dưới đất thì cảm giác một trận da thịt mềm mại bỗng bổ nhào lên lồng ngực hấn.

"Ân"

Thiên Đế cảm giác thấy tiếng kêu cú người xuống thì thấy không phải ai khác đó chính là Uyên Nhi, nhưng điều khác biệt là cô nàng giờ đang nằm im trong lồng ngực hấn. Nhìn thấy mỹ nhân nằm trong lồng ngực mình, Thiên Đế cả người cũng không biết nên khóc hay nên cười.

"Xoẹt "

Thiên Đế đang nằm dưới đất cả người bỗng có một loại dự cảm không lành, đầu hấn không tự chủ được mà né sang bên trái.

"Cạch"

"Rầm"

Thiên Đế vừa né cái đầu sang bên trái thì một con dao găm xuống, dí sát ngay gần mặt hấn, Thiên Đế thấy vậy lại một trận tê cả da đầu, người hấn bây giờ cũng không khỏi cảm thán.

"Phù..... May mà linh cảm tốt nếu không thì giờ mình đã trên Thiên Đình ngồi chơi xơi nước tiếp thêm 100 năm"

Thiên Đế nghĩ đến cảnh nếu là hấn lần này độ kiếp thất bại, mặt không khỏi hiện lên một vòng bi thương, trong lòng không khỏi nhớ đến một khuôn mặt mỹ lệ, thân mặc áo trắng lặng im nằm trong ngực hấn, cả người trắng bệch, trên khuôn mặt mỹ lệ đầy treo lên một nụ cười mỹ mãn dính thêm một tia máu. Nhớ đến thân ảnh này Thiên Đế trái tim không ngừng thắt lại, cảm

giác như bị hàng ngàn mũi tên đâm vào vậy.

"Thường Nhi, ta nhớ ngươi "

Thiên Đế trong lòng hẫng khẽ nói thầm mắt lúc này không tự chủ được mà rớt ra một hàng lệ, nếu như trên Thiên Đình mọi người mà thấy Thiên Đế cũng có một mặt này kiểu gì cũng phải trợn mắt há hốc mồm.

"Nga.... Lạc Tiêu ngươi đau lắm không"

Thiên Đế người đang rơi vào dòng hồi ức bị Uyển Nhi trong ngực gọi tỉnh lại, khẽ cười trả lời nói:

"Nha.... Ta không sao, ngươi giờ đứng dậy đi"

"Nga"

Uyển Nhi nghe thấy Thiên Đế nhắc nhở mới bừng tỉnh lại mặt đỏ lên ngại ngùng đứng dậy.

Uyển Nhi sau khi đứng dậy Thiên Đế mới bắt đầu từ dưới đất bò lên, nhưng giờ khuôn mặt của hắn cũng bắt đầu không giống nhau mà ẩn hiện lên từng tia thương cảm, nếu như giờ mà có người chú ý nói thì cũng sẽ cảm giác được Thiên Đế khí chất cũng không có mạnh như mọi ngày mà đã bị suy yếu đi 5 phần.

Uyển Nhi lúc này mặt đỏ bừng đứng một bên, đầu giờ đã cúi sát thấp xuống phía bộ ngực, lâu lâu ngẩng đầu nhìn lên phía Thiên Đế, Nhưng khi nhìn đến Thiên Đế Uyển Nhi người cũng cảm giác được Thiên Đế lúc này không giống như lúc bị mình đuổi, người không tự chủ được tiến sát lại gần lấy tay xoa xoa giọt lệ gần khóe mắt của Thiên Đế, vẻ mặt hiện lên tia ôn nhu nói:

"Lạc Tiêu, người có đau lắm không "

Cảm nhận được bàn tay mềm mại cùng ôn nhu của giai nhân Thiên Đế chỉ khẽ lắc đầu khuôn mặt treo lên một mặt miễn cưỡng mỉm cười nói:

"Không có chuyện gì, chỉ là nhớ lại về một vài truyện cũ mà thôi "

Uyển Nhi nghe thấy Thiên Đế nói vậy trong lòng lại hiện lên một mặt chua xót, tuy nàng không biết trong lòng Thiên Đế là chuyện gì nhưng có 80 phần trăm là liên quan đến phụ nữ, bản năng phụ nữ của nàng cảm giác được trong lòng Thiên Đế có một vết rách bi thương rất khó để vá lại, nàng trong lòng không khỏi hiện lên từng lần tự trách mình, nàng trách nàng không có gần Thiên Đế những năm gần đây, nàng tự trách rằng nàng không có thể bên cạnh Thiên Đế lúc buồn.

Trầm mặc một lúc Uyển Nhi khẽ mở miệng hỏi:

"Là chuyện liên quan đến nàng phải không? "

"Nàng "

Thiên Đế người không tự chủ được mà bật thốt ra, nhưng sau đó thì im lại, hẳn khẽ lắc đầu nói:

"Nàng chưa xứng đáng để ta thương tâm ".

Nói đến đây Thiên Đế người dường như biến thành một người khác, cả người khí chất không có từng tia tang thương nữa mà là sát khí. Khi nhắc đến người kia Thiên Đế không có tự chủ được mà nghiêng răng lại hận không thể ngay lập tức giết chết.

Uyển Nhi nghe thấy Thiên Đế nói vậy người cũng sửng sốt trong lòng ngạc nhiên khẽ lẩn bẫm nói:

"Không phải nàng chẳng nhẽ là có người khác thương tổn đến hấn, không... Không được ta không cho phép ai thương tổn đến hấn, hấn là của ta ai thương tổn đến hấn ta quyết định phải diệt cả nhà của kẻ đó "

Vừa lẩm bẫm Uyên Nhi người cũng không tự chủ được mà hiện lên từng hàng sát khí.